

NOU PLA DE L'AJUNTAMENT SOBRE ELS ALLOTJAMENTS TEMPORALS

Barcelona suprimirà els seus 10.000 pisos turístics en cinc anys

Collboni es proposa que el 2029 no quedi ni una llicència activa, com permet la Generalitat NOVA YORK
Llums i ombres del veto
que ha inspirat BCN

El sector qualifica de «cortina de fum» l'anunci, que tampoc satisfà l'oposició

TEMA DEL DIA P.2 A 4

Aguirre mira d'involucrar Mas en la trama russa i insisteix en Puigdemont El Govern elimina l'IVA de l'oli d'oliva a partir de l'1 de juliol

PANORAMA | P. 617

L'AMB licita 12 noves càmeres de control per a les zones de baixes emissions

PERSONES | P. 30

Pedro Sánchez participarà en el I Fòrum Mediterrani de Prensa Ibérica

PANORAMA | P. 8

sos turístics amb llicència i l'aiun tament vol que el 2028 no n'hi hagi cap. Que aquell any la figura del pis turístic desaparegui de la ciutat. Per fer-ho, recorrerà a la regulació aprovada per la Generalitat al respecte, que deixa en mans dels ajuntaments mantenir o no els seus pisos turístics, però obliga a esperar cinc anys per prendre la decisió. Segons aquesta regulació, el 2028, els consistoris que ho vulguin i que canviïn el seu planejament per concretarlo, podran anul·lar les llicències de pis turístic vigents al seu municipi, que fins ara eren perpètues.

L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, va comparèixer ahir per anunciar que la capital catalana té intenció d'aprofitar al màxim aquesta regulació, i que quan pugui procedirà a anul·lar les 10.000 llicències perquè aquests pisos

passin al mercat de venda o lloguer i tornin de l'ús turístic al residencial, «que és el que mai haurien d'haver d'abandonat». «Serà com construir 10.000 noves vivendes», va afegir. L'anul·lació serà possible a finals del 2028,

TONI SUST Barcelona

turístics el 2028

Collboni es proposa erradicar el parc d'aquí cinc anys, quan

ho permetrà la regulació establerta per la Generalitat, que deixa

en mans dels ajuntaments mantenir o no aquest tipus d'allotjament

quan s'hauran complert cinc anys de la regulació autonòmica. Perquè el Govern català va preveure aquest període com un termini perquè els titulars de pisos turístics demanin el nou permís que s'encunyarà. Els ajuntaments tindran potestat per donar-lo o negar lo. Qui no el rebi no podrà continuar llogant la seva vivenda com a pis turístic i la llicència quedarà extingida.

Nou mandat

La planificació anunciada per Collboni es concretarà en el pròxim mandat municipal, ja que s'acaba el 2027. De fet, la normativa autonòmica fixa un límit de 10 pisos turístics per cada 100 habitants, una xifra que permet a alguns governs locals fins i tot augmentar el nombre pisos turístics. Amb aquest límit, Barcelona podria permetre fins a 160.000 pisos turístics. Però també reduir-los a zero, com va anunciar Collboni.

Vistes les postures dels principals partits polítics que tenen alguna cosa a fer a Barcelona, tot indica que coincideixen en la necessitat de no ampliar el parc de pisos i es va situar en una mitjana de 20,5 euro per metre quadrat, fet que la converteix en la capital més cara de tot Espanya, segons un informe de preus del portal immobiliari Idealista. Gràcia

La pujada més accentuada es va registrar al districte de Gràcia, on els preus dels pisos de lloguer van pujar un 18,8%, seguit per Sant Andreu (17,7%), Sants-Montjuïc (15,9%), Nou Barris (15,6%), Horta-Guinardó (14%), l'Eixample (13,8%), les Corts I Sant Martí (12.3% en els dos casos).

Sarrià-Sant Gervasi

Les pujades més lleus

dels lloguers l'últim any es van donar a Sarrià-Sant Gervasi (2,1%) i Ciutat Vella (11,1%). Dissabte, 22 de juny del 2024

elPeriódico

turístics i de reduir-lo, ja que consideren que perjudiquen l'accés a la vivenda en una ciutat on ara és molt complicat fer-ho. Per aquest motiu sembla poc probable que un hipotètic nou govern reverteixi aquesta situa-

El consistori pretén que aquests immobles passin al mercat de venda o lloguer d'ús residencial

ció d'aquí uns anys i aposti per multiplicar els pisos turístics.

Collboni, que va recordar que a Barcelona en els últims 10 anys el lloguer ha pujat un 68% i la venda, un 38%, va formular l'anunci del futur final d'aquest tipus de vivenda en una compareixença amb la primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet, i el tinent d'alcalde d'Economia, Jordi Valls, amb els quals també va informar dels canvis que el govern vol introduir en la mesura del 30% de vivenda protegida, i va inscriure els dos aspectes en el que va anomenar Pla Viure, una mena de segon capítol després del Pla Endreça.

Bonet va explicar que en la revisió del PEUAT, la regulació hotelera, que ara contempla la possibilitat d'obrir hotels en algunes cones de la ciutat però no concedir més llicències turístiques, es procedirà a iniciar els treballs per eliminar els pisos turístics. La revisió s'ha d'iniciar el 2025. L'oposició va reflexionar sobre l'anunci de l'alcalde. Per Barcelona en Comú, l'extinenta d'alcaldia d'Urbanisme,

Janet Sanz, va mostrar dues inquietuds. Primera, que els pisos turístics passin a ser lloguers de temporada o apartaments de luxe. I segona: «Ens

preocupa la tranquil·litat per respondre a un problema urgent. L'any 2028 queda molt lluny per als veïns que estan sent expulsats avui de la ciutat».

Per Junts, Damià Calvet, va qualificar com a «improvisat i ideològic» l'anunci de l'erradicació dels pisos turístics. El regidor va advertir que la meitat dels 10.000 pisos turístics «no operen», de manera que res indica que es destinin al lloguer o a la venda. El popular Daniel Sirera va acusar Collboni d'intentar resoldre el problema de la vivenda

a Barcelona al crit d'«expropii's».

Quant a ERC, la seva presidenta en el consistori, Elisenda Alamany, va recordar en un missatge a la xarxa social X que va ser el

Govern de Pere Aragonès el que va posar en marxa el decret de pisos turístics que permet a Collboni anunciar que els erradicarà. De fet, es preveia que Alamany hagués comparegut amb Collboni ahir si la militància republicana hagués validat el preacord d'ERC amb el PSC per compartir govern, però no va ser possible al suspendre's el congrés extraordinari per excés d'aforament.

Apartur: «Cortina de fum»

Apartur, l'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona, va reaccionar a l'anunci mitjançant un comunicat en el qual el va acusar de «fer una crida perquè la ciutat s'ompli de pisos turístics il·legals». Segons la patronal, les regulacions executades anteriorment han tingut aquest efecte. «Amb la desaparició dels pisos turístics es perdrà el turisme familiar, el client principal d'aquesta mena d'allotjament», assegura l'associació, que recorda que els pisos turístics suposen el 0,77% de les vivendes que hi ha

L'Associació d'Apartaments Turístics alerta que aquesta mesura erradicarà milers de llocs de treball

a la ciutat, de manera que considera que l'anunci de Collboni és «una cortina de fum pel seu fracàs en política de vivenda i que el consistori ara repercuteix expropiant els petits propietaris que amb la seva activitat econòmica donen feina a uns 5.000 treballadors a Barcelona».

L'ajuntament proposa relaxar el 30% obligat per a habitatge social

La proposta preveu que els promotors puguin aixecar aquest percentatge en barris adjacents al de la promoció afectada

TONI SUST Barcelona

Jaume Collboni va anunciar ahir el plantejament que proposa l'Ajuntament de Barcelona per reformar la mesura que obliga els promotors a dedicar un 30% d'habitatge protegit en grans promocions o rehabilitacions, aprovada el 2018, amb Ada Colau com a alcaldessa.

Si s'aconsegueix el suport necessari per part de l'oposició, perquè la reforma ha de ser aprovada pel ple, la proposta de canvi, feta a partir de l'informe de l'experta en habitatge Carme Trilla, és que els promotors puguin fer el 30% d'habitatge que els toqui en barris adjacents al de la promoció afectada, cosa que ara està prohibida. Si el valor de mercat és inferior al barri on es facin els pisos, el privat hauria de compensar la diferència amb més sostre d'habitatge protegit.

Promotora social

La proposta inclou la possibilitat que una promotora social s'encarregui de construir els habitatges que equivalguin al 30% al qual estigui obligat el privat. A més, ho podran fer en edificis diferents del que construeixin però que siguin al mateix barri, cosa ja està permesa però requereix una tramitació de planejament urbanístic, i això suposa gairebé un any, que el govern del PSC proposa eliminar, de manera que es rebaixaria el procés a «dies o setmanes», segons va relatar la primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet.

L'alcalde Collboni va formular l'anunci juntament amb Bonet i el tinent d'alcaldia d'Economia, Jordi Valls, amb els quals també va informar que es proposa eliminar el 2028 els 10.000 pisos turístics que hi ha a Barcelona emparant --se amb la regulació encunyada per la Generalitat, i inclou els dos aspectes en el que ha anomenat Pla Viure.

Un altre punt rellevant és el canvi en rehabilitació, un sector en el qual el consistori va detectar també una aturada en resposta al 30%. L'Executiu local advoca perquè la mesura sigui només d'aplicació per a grans rehabilitacions que reformin tot un immoble conservant només la façana. En reformes que no arribin a aquest nivell, per tant, no hi haurà obligació de dedicar pisos a habitatge protegit.

L'alcalde va remarcar que la iniciativa nascuda el 2018 no ha funcionat, i ho va explicar amb xifres. Quan es va encunyar la norma, que imposa un 30% d'habitatge protegit en els casos de grans promocions i rehabilitacions, en concret de més de 600 metres quadrats, la previsió era que el consistori aconseguís 334 pisos cada any, el terç dels 1.100

Jordi Cotrina

protepocione Per Barcelona en Co

Per Barcelona en Comú, Janet Sanz va comentar la proposta de modificació del 30% com un moviment de Collboni a favor dels sectors econòmics: «Aquest alcalde sempre balla al ritme que li marquen els *lobbies* als quals no els agrada el 30%». A Junts, per la seva banda, grup que serà segurament decisiu perquè la

que es feien a la ciutat. Però, segons

Collboni, la mesura només ha servit

per aturar el sector privat: «Ara de

1.100 pisos anuals hem baixat a 60»,

va afirmar. «Quan una política pú-

blica no aconsegueix el seu objectiu

cal canviar-la per aconseguir-lo»,

cinc anys, el 30% només ha donat

93 habitatges al parc públic, dels

quals vuit ja estan construïts i els al-

tres estan en procés, quan se n'ha-

vien d'haver aconseguit més de

1.500. El 30% va ser aprovat en el ple

del setembre del 2018, amb l'únic

vot contrari del PP i l'abstenció de

Ciutadans. ERC, el PSC, el PDECat

(així es deia l'actual grup de Junts) i

la CUP hi van votar a favor.

Al·legacions de Junts

Segons l'ajuntament, en aquests

va voler remarcar.

reforma de la mesura prosperi, Damià Calvet va denunciar que Collboni «actua com si tingués majoria absoluta i s'oblida que va arribar a l'alcaldia gràcies als Comuns d'Ada Colau, autors, amb el PSC, de les nefastes polítiques d'habitatge que tenim a Barcelona». Junts defensa modificar el 30% i «segurament» presentarà al·legacions en el sentit de modificar l'espai mínim que obligui a aplicar la mesura, per flexibilitzar on es concreta aquesta reserva d'habitatge protegit i per oferir la possibilitat que un promotor aporti diners com a compensació en lloc d'habitatges. ■

Construcció d'un bloc d'habitatges al costat de la futura estació de trens del barri de la Sagrera.

Regulació d'allotjaments temporals

El setembre de l'any passat va entrar en vigor a Nova York la mesura més contundent adoptada en una gran ciutat dels Estats Units per mirar de posar límit als pisos turístics. La local law 18, coneguda popularment com el veto a Airbnb, va limitar de manera draconiana el lloguer turístic per a curtes estades a la Gran Poma. I més de 10 mesos després de po sar-se en marxa, el pas que va fer Nova York i que l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, lloava fa unes setmanes com una «decisió valenta», manté llums i ombres i, com des del principi, defensors i detractors.

La normativa novaiorquesa obliga els que vulguin oferir espais de lloguer per menys de 30 dies (abans ja era il·legal però poques vegades estava perseguit per la llei) a registrar-se. Imposa, a més, condicions que limiten el seu atractiu turístic tant en oferta com en demanda. L'amfitrió, per exemple, està obligat a estar a la vivenda i compartir-la amb els visitants, que no poden ser més de dos. de manera que s'elimina de l'equació l'opció per a famílies de més de dos membres.

Les opcions han caigut a Brooklyn i a Manhattan, dos dels barris més populars

I.'impacte de la llei ha sigut evident en el sector turístic d'una ciutat que espera 65 milions de visitants aquest any. El nombre d'espais que s'anuncien per a estades curtes a Airbnb i en altres plataformes especialitzades a Nova York ha caigut dràsticament. S'ha disparat la demanda hotelera i ha augmentat el preu de les habitacions d'hotel (tot i que altres factors han influït en aquestes pujades, com l'ús de 16.500 habitacions per acollir immigrants).

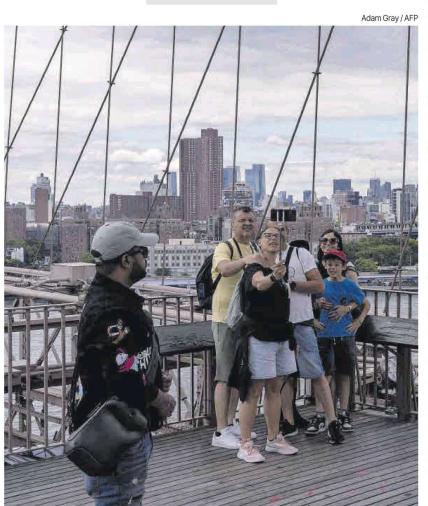
Ha aflorat, a més, una espècie de mercat negre i les ofertes ara es troben en llocs com Facebook Market, Instagram, Craigslist i Housfy. El lloguer turístic continua sent il·legal i els amfitrions que l'ofereixen enfronten la possibilitat de ser multats.

Una altra de les conseqüències de l'aplicació de la llei és que s'han disparat els pisos turístics en oferta a Airbnb a la veïna Nova Jersey, especialment en localitats com Jersey City, Hoboken i Weehawken, que tenen bona comunicació de transport amb No

La 'local law 18', coneguda popularment com 'el veto a Airbnb', va limitar de manera draconiana el lloguer turístic per a curtes estades a la Gran Poma. Una decisió controvertida que l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, lloava fa unes setmanes com una «decisió valenta».

Llums i ombres del veto als pisos turístics a Nova York

IDOYA NOAIN Nova York

Un grup de turistes es fa un 'selfie' al pont de Brooklyn de Nova York, ahir.

va York. Aquest mercat, segons la companyia de dades AirDNA, és el que més creixement ha experimentat a la plataforma als EUA, més del doble.

El creixement de Nova Jersey serveix també per exemplificar l'impacte que tenen els pisos turístics en el mercat immobiliari, S'ha disparat l'oferta d'estades a Nova Jersey, en localitats ben comunicades com constata el Daniel (nom fictici d'una persona que prefereix no fer servir el real perquè continua fent negocis amb pisos turístics al marge de la llei). A un dels seus socis que llogava a Nova Jersey per 4.000 dòlars al mes un pis de set dormitoris per oferir les habitacions als turistes, li

han incrementat el lloguer un 25%. «Aquestes zones de Nova Jersey ara s'estan gentrificant», explica l'home.

L'impacte ene l mercat immobiliari no és tan fàcil d'analitzar. Nova York realitza només
cada tres anys l'anàlisi de vivenda disponible i el pròxim no
es publicarà fins a principis del
2027. Però, segons una anàlisi
publicada al gener per la companyia immobiliària Douglass
Elliman, a Manhattan i a Brooklyn, dos dels barris que eren
més populars amb Airbbb, va
baixar el preu del lloguer un cop
va entrar en marxa el veto.

Multes de 1.500 dòlars

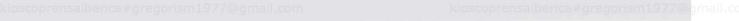
Hi ha altres casos, com el de la ciutat californiana d'Irvine, on s'ha ratificat que sí que existeix benefici. Allà el veto a lloguers turístics en àrees residencials va entrar en vigor el 2019 i imposava multes de 1.500 dòlars al dia per cada dia que durés l'estada. Van haver de passar mesos per començar a veure una baixada sostinguda en els preu del lloguer. I, segons un estudi publicat per tres acadèmics a Real Estate Economics, en aproximadament

A Irvine, Califòrnia, l'aplicació d'una norma similar ha suposat una baixada dels preus

dos anys es va detectar un descens del preu de lloguer en tota la ciutat d'un 3% de mitjana. El descens va ser més pronunciat en les unitats de lloguer més similars a les que s'oferien a Airbnb i a les àrees geogràfiques on la plataforma tenia més ofer tes abans del veto.

Airbnb, com era previsible, diu que la normativa novaiorquesa no ha funcionat. Al gener, quatre mesos després que entrés en vigor, l'empresa va emetre un comunicat on assegurava que no s'havia registrat cap baixada significativa en el preu de lloguer ni un increment en l'inventari d'apartaments disponibles. Van apuntar també als preus rècord al qual han arribat les habitacions d'hotel i a la mudança d'activitat de lloguers de curt termini als llocs no regulats.

El conseller delegat d'Airbnb, Brian Chesky, va assegurar així mateix que l'exemple novaiorquès havia de servir com a «advertència» per a altres ciutats. Per a Barcelona, no obstant, ha servit d'inspiració.

Abre las puertas de tus proyectos con nuestro **Seguro de Caución**

Disfruta de las ventajas de contratar garantías financieras sin aumentar tu capacidad crediticia, de forma ágil, al mejor precio. Con la confianza en una de las compañías líderes en España en el ramo de Caución.

Que nada te impida entrar en los proyectos que deseas.

MIC Insurance, especialistas en Seguros de CAUCIÓN, Seguros de CONSTRUCCIÓN y Seguros de INDUSTRIA

www.micinsurance.es

Els aliments exempts d'IVA

Oli (1 de juliol)

Sector alimentari

El Govern abaixarà l'IVA de l'oli d'oliva al 0% a partir de l'1 de juliol

La mesura estava pendent des del gener, quan el PSOE la va pactar amb Junts a canvi del seu suport parlamentari DEI preu del producte gairebé s'ha triplicat en els últims tres anys

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ Barcelona

A partir de l'1 de juliol, l'IVA de l'oli d'oliva es reduirà al 0%, segons va confirmar ahir la Moncloa, que va assenyalar que el Ministeri d'Hisenda té previst portar la mesura perquè sigui aprovada al Consell de Ministres de dimarts vinent. Feia sis mesos que la rebaixa estava pendent, després que el PSOE la pactés amb Junts al Congrés el gener passat. La decisió arriba després que aquest producte, que des del gener del 2023 ja té un IVA del 5%, en lloc del 10% que solia tenir, hagi gairebé triplicat el seu preu en els últims tres anys, fruit de la inflació però també de les males collites per la falta de pluges.

L'oli d'oliva ha estat baixant des de ja fa unes setmanes als supermercats, que s'han llançat a fer descomptes i promocions després que els productors hagin confirmat que la collita que ve, la que començarà el pròxim setembre, serà per fi una collita normal, i que el Govern apuntés a un possible descens de preus després de l'estiu. L'IPC de maig ja va donar pistes sobre aquesta tendència, amb un descens intermensual del producte d'un tímid 2,1%. Aquests dies es poden trobar ofertes en establiments com Mercadona, Carrefour, Dia o Eroski en els quals el litre d'oli es ven a vuit euros. Amb la supressió total de l'IVA, doncs, aquesta baixada hauria de ser més evident.

L'última pròrroga de les mesures anticrisi que el Govern va po-

Dos jubilats, a la zona d'olis d'un supermercat de Barcelona.

sar en marxa el 2023 per contrarestar els efectes de la guerra d'Ucraïna a les butxaques dels consumidors es va fer per un període de sis mesos. Dimarts vinent, el Consell de Ministres decidirà per quant temps allarga ara el paquet. Experts consultats per aquest diari recomanen que duri almenys, fins al final de l'estiu, una època de l'any en la qual el consum es reactiva i, per tant, els

preus solen pujar impulsats per la mateixa demanda.

Els últims anys

L'oli d'oliva, al qual fins ara s'aplica un IVA reduït del 10% (a diferència d'altres aliments que tenien un impost superreduït del 4%), es va beneficiar només parcialment de les mesures anticrisi del Govern. Els anomenats aliments bàsics van quedar exempts

de la taxa, però l'oli, juntament amb la pasta, va passar al 5%. Això malgrat que des del gener del 2021, el preu de l'oli d'oliva ha pujat un 198%, és a dir, s'ha triplicat, i l'últim any, des del maig del 2023, s'ha encarit un 62%.

Aquesta pujada es va produir fonamentalment, com va explicar ahir el ministre d'Agricultura, Luis Planas, perquè Espanya porta tres collites seguides marcades per la sequera, amb uns registres d'oliva ínfims, especialment en la campanya del 2022-2023, quan es va produir un 47,7% menys d'oli, és a dir, la meitat de l'any anterior. La situació s'ha recuperat relativament el 2023-2024, amb un increment del 28% respecte a la temporada anterior, i gràcies a les pluges de la primavera passada, que van caure en un moment providencial, quan l'oli-

vera estava sortint de la floració i iniciant la formació del fruit, tot apunta que la pròxima collita es recuperarà la producció. L'escassetat d'oli sumada a l'augment de costos provocat per la crisi de la guerra d'Ucraïna expliquen l'augment que han hagut de suportar els consumidors

La reacció de l'anunci

La primera a reaccionar a l'anunci del Govern va ser Facua, que va assegurar que no comparteix la mesura, que entén que «vol maquillar la inacció del Govern davant les enormes pujades que s'han produït de manera il·legal al llarg de l'últim any i mig en els marges de l'oli d'oliva», segons va afirmar el secretari general de l'entitat, Rubén Sánchez. El seu malestar, informa Paula Clemente, procedeix del fet que «hi ha hagut una diferència a l'alça en punts de venda

«La mesura vol maquillar la inacció del Govern davant les enormes pujades», diu Facua

respecte a l'origen absolutament descomunal, que gairebé multiplica per tres el que puja en origen; no hi ha justificació, hi ha augments de marges», va denunciar el portaveu de Facua.

Per la seva banda, el grup parlamentari de Junts al Congrés va recordar que la rebaixa de l'IVA en l'oli d'oliva va ser una de les questions que els nacionalistes van negociar al gener «per millorar la qualitat de vida dels catalans», que, segons els seus càlculs, estalviaran més de 30 milions d'euros en el cistell de consum dels ciutadans. La formació liderada per Carles Puigdemont va remarcar que la mesura suposa un impuls per a la competitivitat del sector de l'oli, «que representa el 8% de la indústria agroalimentària catalana i a la qual es dediquen unes 300 empreses».■

Ero sense acord

Els 400 acomiadats de Stuart aniran a l'Audiència

Barcelona

La direcció de l'empresa de repartiment Stuart i els seus treballadors han tancat sense acord l'expedient de regulació d'ocupació (ero) amb el qual la companyia acomiadarà més de 400 empleats. Les parts no han consensuat unes indemnitzacions que resolguessin el tancament i final de les operacions pretès per la cúpula de Stuart. En conseqüència, els seus repartidors i personal d'oficina demanaran davant els tribunals la nul·litat de l'expedient. Segons coincideixen diferents fonts coneixedores de les negociacions consultades per aquest mitjà, l'última proposta de Stuart va quedar molt lluny de les pretensions sindicals i davant de la falta d'entesa l'Audiència Nacional haurà de determinar si l'expedient de regulació es va ajustar o no a la legalitat i si els empleats de Stuart a Espanya van ser cessats legalment o la companyia haurà de readmetre'ls i abonar-los els salaris pendents, encara que no vagi a repartir més

A preguntes d'aquest mitjà, Stuart ha declinat fer declaracions. Un dels arguments que esgrimeix la CGT per impugnar l'ero és que consideren que Mutares, el fons d'inversió propietat de Stuart, els ha amagat informació financera. ■

Els espanyols van gastar un 7,5% més en alimentació el 2023

Cada persona va destinar 150 euros més al menjar, malgrat reduir el volum consumit en 13 quilos, un 0,7% menys que el 2022

PAULA BLANCO

Cuinem més a casa, però també gastem més en alimentació. Els espanyols van desemborsar un 7,5% més en aliments el 2023 respecte a l'any anterior, tot i que el consum s'ha mantingut amb un lleuger descens del 0,7%. En total, cada persona ha gastat 150 euros més en l'últim exercici en aliments, 17 d'aquests fora de la llar i la resta al cistell de consum. Són dades de l'Informe de con sum alimentari d'Espanya 2023, elaborat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que posen de manifest l'impacte de la inflació en la butxaca dels ciutadans a l'hora d'anar al supermercat, La publicació d'aquest document coincideix a més amb l'anunci del Govern de reduir l'IVA de l'oli d'oliva del 5% al 0%, una mesura que serà

Consell de Ministres. Menys fora de casa

aprovada dimarts vinent pel

La pujada de preus no ha passat desapercebuda en aquesta última edició de l'informe que porta a terme el Ministeri d'Agricultura des de fa tres dècades. Respecte al 2022, el consum mitjà d'aliments per capita ha disminuït en 13 quilos fins a un total de 865 quilos anuals. En total, s'han consumit dins de la llar 26.866.50 quilos (un 0,4% menys que l'any anterior en termes de volum) per

valor de 80.975,73 milions d'euros (un 10,1% més que el 2022). El preu més elevat respon a l'encariment de tots els productes que ens emportem a casa respecte al pagament en un restaurant i a tenir més conscienciació sobre els aliments. Així, el desaprofitament alimentari s'ha mantingut respecte a l'any anterior. Fora de la

llar, el volum d'aliments consu-

menjar. Cada persona va gastar un 1,8% més el 2023 en alimentació fora de casa. A l'hora de comprar aliments,

el supermercat es consolida com el lloc preferit dels espanyols per omplir el cistell amb una quota de mercat del 50,7%, dos punts i mig més que fa un lustre. Per contra, les botigues tradicionals continuen perdent pes i el mateix passa amb el comerç a domicili: es manté en un 2,2%. «Potser ens equivoquem en la predicció de fa anys de creixement lineal i no ha sigut així», va assenyalar Pla-

nas. Mentre que a Espanya l'ecommerce se situa en el 2,2%, el seu pes en altres països és del doble. En el cistell del consum trobem un 37,6% d'aliments frescos en volum i un 40,5% en valor. «L'increment del preu de l'alimentació fresca ha sigut inferior a la mitjana de la resta d'aliments», va puntualitzar el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, Luis

Planas, durant la presentació. Com a consequencia d'estalviar més, mengem més a casa i també dediquem més temps a preparar el menjar, un fet vinculat a l'auge del teletreball i a mantenir-se més a la llar. La dieta mediterrània es manté, on gran part de la població consumeix diàriament lactis, fruites, farines i greixos. El 2023 destaca per ser un any en què els ciutadans espanyols han preferit els aliments més saludables, amb increments del 9,3% respecte al 2019.■

Una dona compra en una fruiteria del barri del Carmel de Barcelona.

mits va caure un 2,5%, mentre

que el preu s'ha incrementat en

un 5,7%. En general, els espa-

nyols demanen més begudes

quan surten de casa (en un

57,9%), però gasten més en

Jornades a València

Sánchez participarà en el primer Fòrum del Mediterrani de Prensa Ibérica

○ El president del Govern intervindrà dimecres vinent en l'esdeveniment, que reunirà polítics, empresaris i acadèmics

EL PERIÓDICO Madrid

El president del Govern, Pedro Sánchez, participarà el 26 de juny vinent en el I Fòrum Econòmic i Social del Mediterrani organitzat a València per Prensa Ibérica amb el suport de la Fundació La Caixa. La jornada tindrà lloc durant dimecres i dijous de la setmana vinent amb l'objectiu de debatre els reptes de futur a la regió mediterrània i la seva posada en valor com a motor econòmic i d'innovació. S'espera l'arribada de més de 1.000 participants, entre assistents, acadèmics i conferenciants de nivell nacional i internacional, a més de representants empresarials, polítics i socials, que compartiran els seus coneixements per promoure un progrés solidari i sostenible del planeta i els seus habitants.

L'esdeveniment comptarà amb la presència de figures de l'àmbit institucional, com per exemple l'alcaldessa de València, María José Catalá; el de Màlaga, Francisco de la Torre; el president de la Generalitat de València, Carlos Mazón; la presidenta del Govern de les Illes Balears, Marga Prohens; Fernando López Miras, president de la Regió de Múrcia, i la vicepresidenta en funcions del Govern de Catalunva. Laura Vilagrà.

A l'auditori de la Ciutat de les Arts i les Ciències de València també hi haurà espai per a rellevants ponents de pes internacional, com l'historiador nordamericà Robert Kaplan; l'economista italiana Mariana Mazzucato; el pare de l'economia blava, Gunter Pauli, o el membre de la Reial Acadèmia d'Història d'Espanya Shlomo Ben Ami.

Nous corredors

Amb l'objectiu de dirimir temes candents com els nous corredors energètics, inversions estratègiques de futur o el nou empresari social a la regió mediterrània, el president de la CEOE, Antonio Garamendi, debatrà sobre la transformació empresarial. En el fòrum també participarà l'exvicepresidenta del Governi presi-

El president del Govern, Pedro Sánchez.

L'esdeveniment tindrà lloc a València i debatrà els reptes de futur a tota la regió del litoral mediterrani denta del Banc Europeu d'Inversions, Nadia Calviño, en un altre diàleg que tractarà sobre el desafiament econòmic i social que afecta el Mediterrani.

Per l'àmbit empresarial participaran el conseller delegat de Criteria Caixa, Ángel Simón; el president de Naturgy, Francisco Reynés; el conseller delegat d'Endesa, José Bogas; el CEO d'Iberdrola España, Mario Ruiz-Tagle; la presidenta de Redeia, Beatriz Corredor; el president d'Aena, Maurici Lucena, el president de Pallussa, Vicente Boluda, o la presidenta d'EDEM, Hortensia Roig.

Consell de Ministres

L'Executiu aprovarà dimarts apujar el 2% el salari dels funcionaris

○ Un total de 3,5 milions d'empleats públics es beneficiaran de l'increment, amb efecte retroactiu a l'1 de gener del 2024

GABRIEL UBIETO Barcelona

El Govern preveu portar dimarts vinent al Consell de Ministres l'aprovació de la pujada salarial pendent per als funcionaris d'aquest 2024. Les nòmines pujaran un 2% amb efecte retroactiu a l'1 de gener d'aquest any, tal com ja estava pactat amb CCOO i la UGT. Així ho han traslladat des de l'Executiu a aquests sindicats, que ahir van emetre un comunicat celebrant la mesura. «Tot i que tard, es fa un pas més en el compliment de l'acord», afirmen.

Fonts de l'Executiu espanyol van confirmar a aquest mitjà que la revalorització serà remesa dimarts al Consell de Ministres, excepte si hi ha un canvi d'última hora, per a la seva posterior publicació al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) i entrada en vigor. Un total de 3,5 milions de treballa-

dors públics es veuran beneficiats per l'increment.

Per temps, l'augment es materialitzaria en les nòmines dels empleats públics dependents de l'Estat, com a molt d'hora, al juliol, si bé es podria dilatar a l'agost. I després cada comunitat autònoma i municipi haurà de tractar i aplicar pel seu compte aquesta pujada del 2%. Els més de 200.000 empleats públics de la Generalitat de Catalunya, per exemple, hauran d'esperar que el Consell Executiu tramiti el seu increment. Si bé, per llei, els haurà d'aplicar aquest 2%, igual com la resta del sector públic. Aquest increment del 2% sorgeix del pacte entre el Govern i dues de les tres centrals més representatives entre els empleats públics (CCOO i UGT) l'octubre del 2022. ■

ApuntCatalunya: faci's la llum

Agustí Sala

Que Catalunya ha quedat molt endarrerida en matèria d'energies renovables és evident. I que consumeix més energia de la que produeix, també. L'any passat, la demanda elèctrica va pujar a 44.107,5 megawatts per hora (MWh), i la producció, a 32.258,9. Ha d'importar, per tant, electricitat de comunitats com Aragó per cobrir el consum. Un dels reptes d'aquesta legislatura és, sens dubte, aconseguir encaixar el sudoku del finançament autonòmic, sigui singular o plural.

Però hi ha una altra assignatura bàsica, de la qual amb prou feines es debat i que és essencial si és que aquest territori aspira a continuar sent una locomotora econòmica i emprenedora. Per aconseguir-ho ha de comptar amb el combustible necessari, és a dir, una energia verda i sostenible, amb centrals més petites i escampades pel territori, amb un model que pot redissenyar el mapa industrial.

Per això sorprèn que l'energia i, en concret, la més sostenible i verda, tot i la importància que té, no sigui protagonista en el debat polític, malgrat que és essencial per al progrés. El full de ruta oficial preveu el tancament de les nuclears, com han fet altres països, com Alemanya. A Catalunya (Ascó I. Ascó II i Vandellòs II) aporten gairebé el 60% de l'electricitat que es produeix i la meitat de la que es consumeix. L'eòlica a pe nes arriba al 8% de la producció total, i la solar fotovoltaica, a l'1% per inacció del Govern en més d'una dècada. La pregunta és: ¿com es cobrirà l'apagada prevista als tres reactors nuclears entre el 2030 i el 2031?

Després d'anys sense fer els deures, el dèficit energètic encara serà més gran a Catalunya amb el tancament de les nuclears, ja que no s'ha fet la tasca de fomentar les energies renovables. Per fer-se'n una idea, per suplir els tres reactors atòmics que funcionen en l'actualitat, caldria septuplicar la producció eòlica actual i multiplicar per 56 la solar. Cal accelerar la descarbonització sense perdre més temps i, per tant, que es faci la llum sobre un tema que, iquin contrasentit!, es manté molt en la foscor. ■

Publicitat | 9

BARCELONA: ►ROSSELLÓ, 319 ►MUNTANER,128 ►BALMES, 357 ►RONDA SANT ANTONI, 74 ►CREU COBERTA, 113 ►PADILLA, 237 ►TRAVESSERA DE LES CORTS, 286

►TRAVESSERA DE GRÀCIA, 398 (Cantonada o'Cartegena durant Hospital Sant Pau) ► BAIXADA DE LA PLANA, 5 ► CONCA DE TREMP, 7 ► PLAÇA VIRREY AMAT, 3 ► VIA JÚLIA, 124

►RAMBLA DE POBLENOU, 114 ► REPÚBLICA ARGENTINA, 252 ► GRAN DE SANT ANDREU,190 BADALONA: ►MAR, 10 SANTA COLOMA DE GRAMANET:

►MOSSÈN JACINT VERDAGUER, 81 SANT ADRIÀ DE BESÒS: ►BOGATELL, 13 L'HOSPITALET: ► MOSSÈN JAUME BUSQUETS, 6 ► RAMBLA JUSTO OLIVERAS,39

►ROSA DE ALEJANDRÍA, 48 (Public Case, al Costat del Mercat Can Vidalet) ► AV. MASNOU, 41 ► PROGRÈS, 96 SANT JOAN DESPÍ ► AV. BARCELONA, 61 SANT VICENÇ DELS HORTS:

►MOSSÈN JACINT VERDAGUER, 215 RIPOLLET: ► RAMBLA SANT ESTEVE, 14 BARBERA DEL VALLÈS: ► C.C. BARICENTRO Planta O Local B6 Puertas 3-4 MANRESA:

►PASSEIG PERE III, 48 SANT CUGAT DEL VALLÈS: ► AV. DE LES CORTS CATALANES, 9-11 SABDELL ► MATADEPERA,193 ► RAMBLA SABADELL, 120 TERRASSA:

►RAMBLA EGARA, 248 GRANOLLERS: ► SANT ROC,12 (Delante Fonda Europa) ► PLAÇA LLUIS PERPINYÀ, 8 MATARÓ: ► LA RIERA, 31 SANT CELONI: ► CARRER MAJOR, 126

FIGUERES: ► AV. SALVADOR DALÍ I DOMENECH, 14 EL PRAT DE LLOGBREGAT: ► FERRAN PUIG, 74 CASTELLDEFELS: ► AV. CONSTITUCIÓN, 93 VILANOVA I LA GELTRÚ:

►CAPUTXINS, 35 VILAFRANCA DEL PENEDÈS: ► AV. TARRAGONA, 69 IGUALADA: ► RAMBLA GENERAL VIVES, 11-13 TARRAGONA: ► AUGUST 14

Investigació judicial

El jutge veu una escletxa per implicar Mas i Puigdemont en la trama russa del procés

O Aguirre obre una nova causa amb 13 investigats per malversació i alta traïció O El magistrat incoa les diligències després que l'Audiència de Barcelona anul·lés la pròrroga del cas Voloh

J. G. ALBALAT Barcelona

El jutge Joaquín Aguirre ha obert una nova causa per un delicte de malversació i alta traïció per la trama russa del procés en la qual investiga 13 persones, entre elles l'expresident de la Generalitat Artur Mas i el seu successor, Carles Puigdemont. Segons la interlocutòria a la qual ha tingut accés EL PERIÓDICO, també figuren com a investigats ex alts càrrecs del Govern com Elsa Artadi; l'exresponsable de relacions internacionals de CDC Víctor Terradellas; el diputat de Junts Francesc Dalmases; l'advocat de Puigdemont, Gonzalo Boye; l'empresari rus establert a Barcelona Alexander Dmitrenko, a qui Espanya li va negar la nacionalitat pels seus suposats contactes amb els serveis d'intel·ligència russos; Josep Lluís Alay, cap de l'oficina de Puigdemont; dos empresaris i dos periodistes, entre d'altres

El nou procés judicial aglutinarà tot allò relacionat a la trama russa del procés i permetrà al jutge ordenar a la Policia que realitzi una sèrie d'indagacions, com revisar els mòbils intervinguts a alguns imputats i comprovar si es van utilitzar fons públics per pagar els viatges d'avió i les estades a Rússia. També hauran d'analitzar l'informe del Tribunal de Comptes «so bre la legitimitat» de les despeses de l'oficina del Diplocat a Moscou. El jutge exposa que, un cop finalitzi la instrucció, remetrà al Tribunal Suprem la causa sobre Puigdemont i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) la de Dalmases, en els dos casos per la seva condició d'aforats.

El magistrat ha incoat aquestes diligències per les «objeccions tecnicoprocessals» plantejades per l'Audiència de Barcelona quan va anullar la pròrroga de la investigació del cas Voloh, d'agost del 2023, i, per tant, no podia continuar les indagacions en el procediment.

Però ara hi ha trobat una escletxa i ha incoat el nou procediment a través del cas Catmon-Igman, en el qual s'investiga la presumpta internacionalització del procés amb subvencions públiques a través

Carles Puigdemont i Josep Rull, dijous a Waterloo (Bèlgica).

d'aquestes entitats de l'òrbita independentista, dirigides per Terrade llas i Dalmases, i el «suport financer dels governs de Rússia i la Xina» a una Catalunya independent. El jutge Aguirre fa menció a la resolució del Parlament Europeu perquè s'investigui la ingerència russa a la UE i a Catalunya davant els intents de desestabilització del Kremlin.

Contactes a Barcelona i a Moscou

La interlocutòria del jutge relata els indicis i proves trobades, sobretot als mòbils dels implicats, sobre la presumpta ingerència russa i, en especial, sobre les reunions de Puigdemont, Terradellas i Alay amb influents personalitats russes «pròximes», recalca l'escrit, al president Vladímir Putin. Dues de les trobades van ser diess abans de la declaració unilateral d'independència (DUI), el 2017, a les Cases dels Canonges, residència oficial

La interlocutòria fa un relat dels indicis i proves trobades, sobretot als mòbils dels implicats

dels presidents de la Generalitat. Hi van participar Puigdemont, Artadi, Nicolai Sadovnikov (un misteriós exdiplomàtic rus que havia realitzat abans missions encomanades pel Kremlin) i un presumpte exgeneral rus, Serguei Motin. Motin podria haver ofert a l'expresident «10.000 soldats» per garantir una futura Catalunya independent i 10 milions d'euros per «crear» un «paradís fiscal en criptomonedes», detalla la interlocutòria.

El magistrat recull en el seu escrit, de 56 pàgines, nous indicis per afirmar que va existir-hi una trama russa. Però el més signifi catiu és la implicació directa de Mas i Puigdemont, així com la troballa d'un moneder de criptomonedes presumptament utilitzat per al finançament del procés il'interès de dirigents independentistes per contactar amb Oleg Siromolotov, exsubdirector del Servei Federal de Seguretat de Rússia (FSB), el successor de la KGB, que s'encarregava del DKR, la branca de contraintel·ligència de l'organització.

El jutge assenyala que «Catalunya va ser objecte d'una campanya de confrontació informativa» durant el procés, «una maniobra que no només estava destinada a desestabilitzar una potència occidental» (Espanya), sinó a crear «les condicions prèvies per iniciar una operació molt més ambiciosa». Al seu entendre, amb l'«existència de contactes directes amb polítics locals de primer nivell i el desplegament d'agents encoberts», el cas català mostra «paral·lelisme» amb fases inicials dels conflictes de Crimea i Montenegro, amb una campanya d'«amenaça híbrida» per part del Kremlin. «Per a la política russa, el procés era una eina perfecta que li podia ajudar a avançar en els seus objectius estratègics contra Occident», incideix el magistrat en la seva resolució.

«Si el procés de secessió de Catalunya fracassava, com va passar, la simple existència del conflicte i la consequent desestabilització d'un país membre de l'OTAN ja representava una victòria notable per als interessos de Rússia», precisa el jutge. «En el cas que el procés hagués finalitzat amb èxit i Catalunya hagués obtingut la independència (i, així, el suport rus), Rússia hauria disposat d'una porta posterior per desestabilitzar la UE», tant políticament com econòmicament, mitjançant l'ús fraudulent de criptomonedes.

Eludir els controls econòmics

Els suposats enviats de Rússia van oferir a Puigdemont ajuda militar i econòmica a canvi d'una legislació favorable a les criptomonedes i la conseqüent «influència en les estructures financeres». Segons el jutge, amb el desenvolupament d'aquesta tecnologia s'«eludirien» els controls «de les autoritats monetàries espanyoles i europees a causa de la impossibilitat del seu seguiment a través dels sistemes transaccionals bancaris tradicionals, i facilitaria la malversació de fons».

En aquesta trama situa el jutge els 13 investigats. Connecta Mas amb Terradellas, que era responsable de relacions internacionals de CDC. «La intensa línia de treball iniciada per Terradellas per aconseguir contactes del més alt nivell en el Govern rus no es pot comprendre sense el coneixement i anuència dels respectius líders polítics, és a dir, Artur Mas» en una primera etapa i Puigdemont, «des que va ser investit» president de la Generalitat. •

Investigació judicial

El jutge detalla en la seva interlocutòria els indicis sobre els investigats per la trama russa del procés. De Mas i Puigdemont en destaca el «lideratge» i «el control de les accions que duien a terme els seus quadros directius».

Viatges, reunions i altres indicis

J. G. A. Barcelona

El jutge Joaquín Aguirre assenyala en la seva interlocutòria per la qual obre una investigació per alta traïció els indicis que hi ha respecte a cadascuna de les persones que seran investigades per la trama russa del procés.

ARTUR MAS. «L'estratègia del procés dirigida a aconseguir el suport i reconeixement internacional d'una eventual Catalunya independent sorgeix i evoluciona amb rapidesa des de l'any 2012, quan en un context de greu crisi econòmica, la negativa del Govern central a un pacte fiscal per a Catalunya sol·licitat pel llavors president de la Generalitat, Artur Mas Gavarró, i el posterior avanç de les eleccions autonòmiques acceleraria el projecte independentista. Va ser en aquestes eleccions quan CIU es va presentar a les urnes amb un projecte independentista per primera vegada en el seu programa».

CARLES PUIGDEMONT. «Tant Artur Mas com Carles Puigdemont tenien el lideratge i el control de les accions que duien a terme els seus quadros directius, disposaven de la capacitat de suspendre, interrompre o modificar les activitats dirigides a contactar amb actors d'influència russos, i els interessos d'aquells eren contraris a l'Estat espanyol que representaven».

«Terradellas (exresponsable de relacions internacionals de CDC) o Alay (cap de l'oficina de Puigdemont) decidien com i amb quines persones contactar per aconseguir l'objectiu: suport i reconeixement internacional (rus en aquest cas) d'un Estat català independent». Dies abans de la declaració unilateral d'independència (DUI), es va reunir a la seva residència oficial, després de la mediació del seu amic Víctor Terradellas, amb els presumptes emissaris russos Nicolai Sadovnikov i el que es va presentar com a exgeneral Serguei Motin.

VÍCTOR TERRADELLAS. «S'ha confirmat que Terradellas es va

desplaçar a Moscou entre els dies 27 i 29 de setembre del 2017, on l'estava esperant N. per entrevistar-se junts amb l'intermediari rus, com havien concertat prèviament. Aguest intermediari va ser Markov (Serguei Markov, exdiputat oficialistarus), que va admetre haver-se reunit amb diversos representants catalans en relació amb el procés independentista de Catalunya». A petició de l'empresari català Jordi Sardà Bonvehí, va facilitar abans de la declaració unilateral d'independència (27 d'octubre del 2017) dues entrevistes amb Carles Puigdemont, el seu amic, a la residència oficial de l'expresident, amb els presumptes emissaris russos.

En un xat del 25 d'octubre del 2017, un tal Miquel (el jutge l'identifica com l'empresari Miguel Casals) informava Puigdemont, des del telèfon de Terradellas, de la reunió que tots dos havien mantingut «amb unes persones de les quals havien de rebre contestació en 24 hores i que abans de fer restindiren una videoconferència amb Pu, que ben bé podien ser les inicials de Vladímir Putin».

FRANCESC DE DALMASES.
«Francesc Dalmases (diputat de Junts) era el soci de Terradellas a la fundació Catmon i va organitzar part del seu viatge a Moscou entre els dies 27 i 29 de setembre del 2017» quan l'excàrrec de CDC es va entrevistar amb Markov. «El viatge va ser gestionat per Dalmases, que va fer la reserva dels bitllets d'avió i els tràmits de la carta d'invitació necessària per obtenir el visat».

El 28 de setembre del 2017, Terradellas va escriure a Dalmases per
donar-li feedback de la reunió
mantinguda i informar-lo de la bona sintonia que havia tingut amb
l'emissari del Kremlin i la celebració d'una segona reunió l'endemà».
A més, uns dies abans de la DUI,
Dalmases també va contactar amb
l'expert mediador en resolució de
conflictes Jonathan Nicolas Powell,
que va ser cap de Gabinet del primer ministre del Regne Unit Tony

Víctor Terradellas (esquerra), amb el seu advocat Francesc Sánchez, a la Ciutat de la Justícia, el maig del 2022.

En un xat del 2017, des del telèfon de Terradellas, es parla d'un 'Pu' que podria ser Putin

L'advocat de Puigdemont i Alay va conversar amb «alts dirigents del Kremlin» Blair i actualment és director de l'Agència Inter Mediate.

JOSEP LLUÍS ALAY. Va viatjar a Moscou en tres ocasions. En una i a través de l'empresari rus establert a Barcelona, Alexander Dmitrenko va conèixer Artem Lukoianov, fill adoptiu de Vlasilav Shurkov, ano menat el cardenal gris, un influent i misteriós exassessor personal del president rus, Vladímir Putin. En aquests viatges, Alay va tenir una trobada, en el marc d'una conferència universitària, amb «els exmembres dels serveis d'intel·ligència russos i parella, Elena Stanislavovna Vavilova i Andrei Olegovitx Bezrukov».

ELSA ARTADI. Va ser la directora de la campanya electoral de JuntsxCat per a les eleccions a la Generalitat de Catalunya, convocades pel Govern d'Espanya, després de l'aplicació de l'article 155, que van tenir lloc el desembre del 2017, estant Carles Puigdemont escapat a Bèlgica».

ALEXANDER DMITRENKO. Empresari rus establert a Barcelona i amic d'Alay. Va viatjar a Moscou

amb el cap de l'oficina de Puigdemont en dues ocasions. Des de la seva arribada a Catalunya el 2007, «es va posicionar en els cercles secessionistes com un facilitador de l'establiment de sinergies comercials russocatalanes, a través de les quals va crear diferents empreses, de dubtosa activitat i credibilitat, entre les quals va destacar el lobby amb seu social a Londres Catrus Capital. El Govern espanyol li va denegar la nacionalitat espanyola per la seva connexió amb «els serveis d'intel·ligència russos, dels quals rep missions».

GONZALO BOYE. L'advocat de Puigdemont i Alay també figura entre els investigats. El jutge escriu sobre ell que va tenir «una sèrie de converses per missatgeria instantània que revelen de manera inequívoca els seus contactes amb alts dirigents del Kremlin, ja que es refereixen a la necessitat que Puigdemont no critiqui la tasca de Putin respecte al dissident Navalny i que tampoc critiqui el president de Bielorússia, Viktor Lukaixenko. Tots dos també van viatiar a Rússia per entrevistar-se amb els més alts capos de la màfia russa.

El president de l'Argentina, Javier Milei, i la presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, en l'acte de condecoració celebrat ahir.

Condecoració discutida

Milei escenifica amb Ayuso un front contra Sánchez i la «justícia social»

○ El president de l'Argentina al·ludeix al cas del germà del cap del Govern espanyol en el seu discurs al rebre la medalla de la Comunitat de Madrid

ELENA MARÍN Madrid

Ja hi ha foto. Isabel Díaz Ayuso va entregar la medalla Internacional de la Comunitat de Madrid a Javier Milci en ple xoc diplomàtic entre Espanya i l'Argentina i amb els dubtes que genera la trobada en les files populars. La presidenta madrilenya ha defensat sempre el mandatari argentí com un referent internacional malgrat que aquest s'ha mostrat més favorable a Vox que al PP. Ahir, Ayuso va tenir per fi la seva foto amb ell, també a tot el Govern de la nació expectant, a Vox mirant de reüll i al seu partit pendent.

Tots dos es van piropejar, encara que Milei va lloar l'auge de l'extrema dreta a Europa durant l'acte, i van mostrar la seva entesa contra el sanchisme i el «monstre de la justícia social»: «No deixin que el socialisme els arruïni la vida», va dir Milei mentre Ayuso somreia. La presidenta no va anomenar Sánchez ni una sola vegada; Milei, per criticar-lo pels seus coneixements sobre economia, però no se'n va anar sense deixar un missatge sobre els casos que afecten la seva familia, després d'apuntar que «els impostos es paguen a punta de pistola» i són la causa de la injusticia social: «Enarboren qüestions nobles, però la discrecionalitat sempre juga una mala passada. Sempre hi ha filtracions. Es parla de les poroses mans dels polítics. Potser no és la del polític directament, sinó la del germà o la de la parella o el que sigui, el que vulgui entendre que entengui».

Salutació al balcó

El president argentí va arribar amb cotxe a la Puerta del Sol, on un nombrós grup d'afins el van rebre amb crits de joia abans que Ayuso, vestida d'un blau cel similar a la bandera albiceleste, el pogués saludar. Tots dos van passar a l'interior de la Reial Casa de Correus, on van tenir una trobada privada que es va allargar més del previst. Des del pati interior se sentien els crits del carrer quan tots dos van sortir a saludar al balcó que dona a la plaça de la Puerta del Sol.

El protocol. Reacció d'Exteriors

Albares: «És una visita privada sense agenda oficial»

Fa unes setmanes, el ministre d'Exteriors, José Manuel Albares, va rebutjar donar detalls sobre si facilitaria la segona visita de Javier Milei a Espanya, malgrat el xoc diplomàtic que va iniciar Madrid en resposta

MARIO SAAVEDRA **Madrid** als insults del president argentí a Pedro Sánchez. ¿Li permetria aterrar el seu avió presidencial a la base aèria de Torrejón? ¿Li facilitaria els tràmits de seguretat i protocol? El cap de la diplomàcia va dir que no podia par-

lar d'una visita que no sabia quin caràcter tindria, si oficial o privada. Al president argentí se li van donar finalment les mateixes facilitats que en el seu primer viatge: el Boeing oficial ARG-1 va aterrar a Torrejón, es va concedir permís de portar armes als seus escortes i es van portar a terme les gestions de seguretat.

Llavors, ¿és una visita oficial o privada? «Sens dubte es tracta d'una visita privada. No hi ha res d'agenda oficial del que jo he conegut fins ara», va dir ahir Albares. No va voler respondre directament a si el seu ministeri va rebutjar la sol·licitud argentina d'una trobada de Milei amb el rei Felip VI. Però ho va apuntar de manera indirecta: «Espanya només té una política exterior i avui la política exterior d'Espanya està totalment i exclusivament centrada en els nostres amics qatarians». El ministre va fer aquestes declaracions junt amb el seu homòleg de Qatar, Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim al-Thani, amb el qual va celebrar a Madrid el primer Diàleg Estratègic.

Després, ja davant dels 70 mitjans de comunicació que estaven acreditats i amb el suport de tot el seu Govern dret, Milei va firmar al llibre de la Comunitat de Madrid, amb la seva consigna més coneguda: «Agradece al Gobierno de la Comunidad de Madrid el cálido recibimiento y distinción otorgada. Viva la libertad, carajo». Finalment, Ayuso va entregar la medalla al president argentí després d'una declaració institucional. Sense acceptar preguntes dels mitjans, una cosa que sí que va passar quan al novembre es va concedir aquesta mateixa medalla al president de l'Equador, Daniel Noboa, tots dos van abandonar l'acte.

Milei va pronunciar la consigna habitual d'Ayuso, quan repeteix el que se suposa que li diuen els llatinoamericans que arriben a Madrid escapant-se de les economies dels seus respectius països. «Venim del futur a explicar-los una història que és desitjable evitar, la del mal que causa el socialisme», va apuntar Milei, que va afegir que admira Ayuso i no es perd els seus discursos a Youtube.

La presidenta va evitar el xoc institucional amb el Govern en el seu discurs. Va enaltir les similituds amb Milei — «no ens conformem amb el que hi ha», «cal imaginar, decidir i actuar o evitar penedir-se de tot el que no vam fer»—, per recordar que els «projectes lliberticides», en els quals enquadra el de Sánchez, comencen «anteposant la democràcia popular a la llei».

Acte amb Abascal

Totique la condecoració va ser formalment un reconeixement a un país germà, la foto serveix perquè Ayuso tomi a etigir-se com a contrapunt a Sánchez. Milei va acudir a Madrid per rebre un premi d'una entitat privada, en l'acte del qual—celebrat després de l'entrega de la medalla de la comunitat—va ser present Santiago Abascal i al qual també va acudir el vicesecretari d'Economia del PP, Juan Bravo.

Allà escoltaven l'argentí els populars Cavetana Álvarez de Toledo i Javier Fernández-Lasquetty i, per part de Vox, Hermann Tertsch, reelegit com a eurodiputat en les últimes eleccions, junt amb Mario Vargas Llosa, entre d'altres. Milei es va passejar per les taules, saludant els comensals en un «ambient increïble», segons van revelar els presents, mentre esperaven que arribés la crema d'ametlles amb espàrrecs, les galtes de vedella i els sabors de Madrid (chinchón, violeta, neula i sopa de maduixa) que incloïa el menú. Durant l'acte, els organitzadors, una associació gestionada només per homes, van deixar clara la seva postura dient «narcisista» i «lliberticida» a Sánchez i defensant els diaris digitals «liberals i llibertaris» que estan ara en el punt de mira.

José Luis Roca

10è aniversari de la proclamació

La Zarzuela canvia d'estratègia per modernitzar la imatge del Rei

○ El debut a Instagram i el brindis d'Elionor i Sofia mostren més proximitat emocional

PILAR SANTOS Madrid

En només 24 hores, Felip VI i la seva família han fet passos rellevants cap a la modernització de la institució oferint més proximitat a la societat a nivell emocional. El 10è aniversari de la proclamació com a rei ha servit al cap de l'Estat per mostrar-se més humà que mai, una connexió que la Zarzuela mai havia promocionat fins ara d'una manera tan clara.

Tres han sigut els episodis que permeten detectar una nova estratègia per part de la Casa del Rei: la sorpresa que la princesa Elionor i la infanta Sofia van donar al seu pare durant el dinar oficial al Palau Reial, les declaracions que Felip VI va oferir en el mítte programa de TVE Informe Semanal comentant els seus deu anys de regnat i l'arribada de la família reial a Instagram.

El gest de les filles de demanar un brindis pel Monarca va permetre veure un Felip VI emocionat i va trencar el protocol rígid i fred que ha marcat fins ara la immensa majoria dels actes de la institució. Va ser una sorpresa per al cap de l'Estat, però no per a la reina Letizia i l'equip d'assessors de la Casa, que ho havien disposat tot per a la sorpresa al saló del tron: no només el micròfon de peu que les esperava, situat al mig de l'estada, sinó que també l'equip de càmeres de TVE va seguir l'escena de principi a final.

També la televisió pública, a través del seu programa Informe Semanal, va permetre veure, passades les onze de la nit de dimecres, un Rei diferent que responia les preguntes a una periodista del programa amb el micròfon a la mà. Res de veure'l, com sempre, en un acte institucional, amb veu solemne i silenci a la sala. Aquestes declaracions es van gravar el 12 de juny a Villafranca del Bierzo (Lleó), on el Monarca va inaugurar una exposició.

La reportera li pregunta com ha gestionat aquests «anys complicats, durs» i si sent que «la Corona pesa». La seva proclamació com a rei es va deure als errors comesos pel seu pare, Joan Carles I, en l'última etapa, però en ple regnat (2020) va arribar la seva ruptura pública per les informacions sobre la seva fortuna oculta. «Bé, –respon Felip VI–, cal afrontar les

La princesa Elionor, la infanta Sofia i el rei Felip VI, dimecres passat al Palau Reial.

«Tothom és lliure de pensar com vulgui i l'important és que ho pugui expressar», va assenyalar Felip VI

coses com venen, comptant que si les fas amb ganes, hi treballes i confles en moltes persones que treballen al nostre voltant, tiraràs endavant la tasca institucional i el paper que té la Corona en el nostre país». I mostra certa resignació: «A mi em toca una època... I procuro fer-ho el millor possible i dedicar-li esforç, ganes i també transmetre aquests valors, juntament amb la Reina, la princesa i la infanta».

En un altre moment la periodista li recorda que, en el seu discurs de proclamació del 2014, va dir que li agradaria que els espanyols se sentissin orgullosos d'ell i li pregunta si creu que ho ha pogut aconseguir. «Bé, suposo que, com en tot, hi deu haver opinions per a tots els gustos; hi deu haver gent que valora el nostre paper i d'altres a qui potser no els sembla tan bé. Però, en tot cas, el nostre país és una democràcia i tothom és lliure de pensar com vulgui, l'important és que ho pugui expressar i pugui sentir el que sent. I després, a més, valorar objectivament un treball que es fa amb totes les ganes, amb tota la il·lusió i amb tota la vocació de servei», respon el monarca.

À les declaracions de dimecres a la nit es va sumar, dijous a primera hora, l'estrena de la Casa del Rei a Instagram, una xarxa on més de 23 milions d'espanyols tenen un perfil, sobretot els més joves. La Zarzuela va penjar un vídeo resum dels actes del 10è aniversari de la vigília i algunes fotografies preses pels professionals de la institució.

Viatge a les repúbliques bàltiques

Després de la celebració de la primera dècada en el tron, l'agenda del cap de l'Estat inclou un primer viatge amb molt fons polític a causa de la guerra de Rússia iniciada contra Ucraïna. Diumenge sortirà a primera hora cap a les repúbliques bàltiques (Estònia, Lituània i Letònia) per entrevistar-se amb les autoritats i visitar els militars espanyols que estan allà desplegats amb l'OTAN. ■

Uns nens palestins miren els desperfectes causats per un atac israelià a Qalqilya, Cisjordània.

El conflicte del Pròxim Orient

Funcionaris colons guanyen poder legal sobre la Cisjordània ocupada

Una maniobra de l'Exèrcit hebreu podria suposar l'annexió jurídica dels territoris palestins, una victòria dels aliats més radicals del Govern

ANDREA LÓPEZ-TOMÁS Barcelona

Mentre les bombes cauen sobre Gaza, i la deixen irreconeixible, hi ha una altra realitat que es transforma en silenci. A Cisjordània, d'on els focus mediàtics s'han allunyat, els colons van aconseguint el poder de la terra. Una ordre de l'Exèrcit israelià publicada a finals del mes passat transfereix importants poders legals als territoris ocupats palestins als colons que treballen per al ministre d'extrema dreta i habitant d'un assentament il·legal, Bezalel Smotrich. Els experts assenyalen que aquesta transferència de lleis, que ha passat desapercebuda en un Israel embrancat en la guerra contra Gaza i les protestes contra el Govern, suposa el pas definitiu per a l'annexió israeliana de la r Cisjordània ocupada.

Amb aquesta mesura, els colons continuen fent-se més i més forts. Gràcies a aquesta transferència, aquest grup de jueus radicals passarà a controlar dotzenes d'estatus de l'Administració Civil, l'organisme israelià que governa a Cisjordània i que, fins ara, estava gestionat per l'Exèrcit com a part de l'ocupació militar de més de mig segle que asfixia aquest territori. Fa temps que Smotrich i els seus aliats persegueixen aconseguir el control d'aquest organisme, o

d'una part, com a eina per estendre la sobirania israeliana a Cisjordània. A l'estar en mans del Govern central i els seus ministeris, hi hauria menys controls legals sobre l'expansió i el desenvolupament dels assentaments. En definitiva, podrien multiplicar les colònies al seu gust sense obstacles.

Netanyahu, ostatge dels ultres

L'Administració Civil s'encarrega de la planificació i construcció a l'àrea C de Cisjordània, que suposa el 60% dels territoris palestins ocupats sota ple control administratiu i de seguretat israeliana. Aquest organisme també s'encarrega de supervisar l'aplicació de mesures contra les

construccions no autoritzades, ja sigui per part de colons israelians o palestins autòctons. Enmig de les protestes contra el primer ministre, Benjamin Netanyahu, en les quals la població l'acusa de ser ostatge dels seus aliats més ultres, la transferència de poders legals als colons suposa una victòria per a Smotrich. Aquest líder colon té un rol dual en el Govern de Netanyahu com a ministre de Finances i ministre adjunt en el Ministeri de Defensa.

Després de quatre mesos en l'Executiu, el febrer de l'any passat, se li va confiar gran part de l'administració de la Cisjordània ocupada amb l'objectiu de desenvolupar els assentaments i unificar la seva administració

amb la del territori israelià. En un Estat hebreu que ha virat alarmantment cap a la dreta, aquesta nova mesura compleix les fantasies de molts polítics dretans que, durant molt temps, han advocat per aconseguir els territoris palestins que Israel ocupa des del 1967 i annexionar-los. «La gran història és que això ja no és una 'annexió progressiva' o una 'annexió de facto', és una annexió real», denuncia l'analista israeliana del Crisis Group, Mai rav Zonszein, a The Guardian. «Aquesta és la legalització [i] normalització d'una política de llarg termini», constata.

Washington es planteja la possibilitat d'imposar sancions al ministre d'extrema dreta Smotrich

Fa temps que els experts alerten que una transferència de poders dels militars als funcionaris públics i ministres suposaria una annexió de iure perquè Smotrich «es considera compromès abans que res a promoure els interessos dels colons israelians a Cisjordània, en comptes del benestar dels residents palestins», segons una opinió jurídica publicada per tres juristes israelians l'any passat. Amb la guerra contra Gaza de fons, que ja ha provocat la mort de 37.423 gazians, els colons, liderats per Smotrich i el ministre de Seguretat Nacional, Itamar Ben-Gvir, han aprofitat la conjuntura per conquerir més territoris i competències sobre la Cisjordània ocupada. Al març, el Govern israelià va aprovar els plans per a 3.400 nous habitatges en assentaments. La majoria es construiran a Jerusalem Est, suposada capital d'un futur Estat palestí.

Impacte desestabilitzador

Sense cap tipus de fre a Israel, més aviat ben al contrari, Washington es planteja en privat la possibilitat d'imposar sancions a Smotrich pel seu impacte desestabilitzador a Cisjordània, on ell també viu en una colònia il·legal d'acord amb el dret internacional, segons informen els mitjans israelians. Des del començament de la guerra, diversos països, fins i tot la Unió Europea, han imposat sancions als colons radicals que habiten als territoris ocupats, responsables d'actes provocatius contra els palestins i les seves propietats. Des del 7 d'octubre, més de 500 palestins han mort a la Cisjordània ocupada a causa de la violència de l'Exèrcit israelià i dels colons que actuen amb impunitat i sota la protecció dels soldats.

Internacional 15

El repartiment dels càrrecs clau de la Unió Europea (UE) després de les últimes eleccions al Parlament Europeu ha desencadenat una batalla política, en què els governs, els grups parlamentaris i la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, maniobren a contrarellotge per mirar de reforçar les seves posicions. L'obiectiu de la cimera dels Vint-i-set del 27 i 28 de juny a Brussel·les és arribar a un compromís sobre la presidència de la Comissió Euro pea, del Consell Europeu i del Parlament Europeu i la direcció de la diplomàcia de la UE. El pacte requereix una majoria qualificada al Consell Europeu i absoluta al Parlament Europeu.

Al president francès, el liberal Emmanuel Macron, li urgeix tancar el pacte abans que les eleccions anticipades del 30 de juny i 7 de juliol puguin suposar una nova desautorització política massiva a la seva coalició governamental, que qüestionaria la legitimitat de les seves decisions a escala europea. La coalició macroniana fins i tot evita la imatge de Macron als cartells electorals a causa del rebuig que genera entre la població. En les eleccions europees més del 85% dels francesos van votar contra els partits macronians i la intenció de vot en la coalició governamental es limita al 22%, se-

En clau europea

Després de les eleccions al Parlament Europeu, arriba el repartiment de càrrecs clau. Populars, socialistes i liberals van buscar un acord en la cimera del 17 de juny, però la pugna sequeix oberta.

Batalla pel poder a la UE

gons l'últim sondeig d'Ifop per al diari *Le Figaro* i la cadena LCI.

Per contra, la postfeixista primera ministra italiana, Georgia Meloni, considera que no cal córrer. Meloni, que va sortir reforçada dels comicis europeus, lidera el grup euroescèptic d'extrema dreta Conservadors i Reformistes Europeus (ECR), que ha desbancat els liberals com a tercera força política del Parlament Europeu. Al grup pertanyen també el primer ministre txec, Petr Fiala, i els nacionalistes flamencs de l'NVA de Bart De Wever, guanyador de les eleccions belgues i previsible nou primer ministre. Meloni també considera poc legítim que el primer ministre holandès en funcions, el liberal Mark Rutte, derrotat en les eleccions de novembre del 2023, sigui qui decideixi sobre els llocs clau europeus, sobretot quan ja està

Eliseo Oliveras

pactat el nou Govern tutelat per l'ultradretà Geert Wilders. Els liberals, per no perdre més escons, mantenen els socis holandesos malgrat el seu pacte ultra, però tornaran a patir un daltabaix amb la sortida ja anunciada del partit euroescèptic de l'ex primer ministre txec Andrej Babis (7 escons).

Un principi d'acord sobre el repartiment de càrrecs va estar a l'abast de la mà entre populars,

socialistes i liberals a la cimera del 17 de juny, en la qual la popular Von der Leyen repetia com a presidenta de la Comissió Europea, el socialista António Costa assumia la presidència del Consell Europeu, la popular Roberta Metsola repetia com a presidenta del Parlament Europeu durant la primera meitat de la legislatura i la primera ministra estoniana, la liberal Kaja Kallas, assumia la política exterior de la UE, en substitució de Josep Borrell. Però el pacte va quedar en l'aire a causa de l'intent del Partit Popular Europeu d'acaparar gairebé tot el poder i quedar-se també amb la presidència del Consell Europeu durant la meitat dels cinc anys del mandat, en contra de la pràctica tradicional quan aquest carrec ha sigut exercit per un popular (Herman van Rompuy, Donald Tusk) o un liberal (Charles

Michel). La marginació de Meloni i de nombrosos governs de les discussions va crear un ressentiment i un moviment de fons que podria afectar la cimera del 27 i 28 de juny. Els populars, liderats pel primer ministre polonès, Donald Tusk, van argumentar que amb socialistes i liberals sumaven 406 escons al Parlament Europeu, suficients per ratificar els nomenaments, per la qual cosa van descartar negociar amb Els Verds o amb Meloni i el seu grup ECR. L'ultra Llei i Justícia (PiS), principal rival de Tusk a Polònia, és el segon membre més important del grup de Meloni. Les competències de Kallas en política exterior més enllà d'Ucraïna i Rússia també comencen a questionar-se.

Informe retardat

Von der Leyen, que el 2019 va aconseguir l'aprovació del Parlament Europeu per un marge de nou vots, ha retardat la publicació de l'informe sobre l'Estat de dret, molt crític amb el retrocés de la llibertat de premsa a Itàlia amb el Govern de Meloni i a Grècia amb el primer ministre popular, Kyriakos Mitsotakis, per no perdre vots. La Comissió Europea tenia previst presentar l'informe el 3 de juliol i l'ha retardat fins després de la votació al Parlament Europeu de la continuïtat de Von der Leyen. ■

Aliats bèl·lics

L'acord russo-nord-coreà de defensa mútua sacseja el vesper asiàtic

○ EUA titlla de «greu amenaça» el possible enviament d'armes de Rússia a Corea del Nord arran del pacte anunciat en la visita de Putin a Pyongyang Seül exigeix el compliment de les resolucions de l'ONU

ADRIÁN FONCILLAS Pequin

La cimera de Vladímir Putin i Kim Jong-un a Pyongyang aquesta setmana ha sacsejat el vesper asiàtic i amenaça de repercutir en altres conflictes globals. De Rússia i Corea del Nord, els dos governs que aglutinen més sancions d'Occident. s'esperaven vaporosos compromisos per a una creixent cooperació, declaracions de solidaritat i crítiques a l'ordre capitanejat per Washington. Les expectatives es van materialitzar en un acord de defensa mútua i la possibilitat de l'intercanvi d'armament. Eren previsibles els laments de Seül, Washington i Tòquio.

La península coreana n'és la més afectada. El Govern sud-coreà va convocar ahir l'ambaixador rus. Georgi Zinoviev, per exigir que Moscou aturi immediatament la

Kim Jong-un, de copilot, i Vladímir Putin, al volant, dimecres passat a Pyongyang.

#EsPosible CASA SEAT S #afterwork

04/07/2024 | 19:00 h

Un altre afterwork #EsPo El Periódico us convida a l'**afterwork**, el proper dijous 4 de juliol, a les 19 h, a CASA SEAT (Pg. de Gràcia, 109 de Barcelona). Els assistents rebran un obsequi i els que no puguin assistir podran visualitzar-lo en streaming

ASSISTIR GRATIS

Reserves per rigorós ordre d'inscripció abans del 4 de juliol, a les 14.00 hores elperiodicodecatalunya@romanrm.com

elPeriódico gourmet Bygreenly

països que estan en guerra. La seva implicació fins ara s'ha reduït a enviar carregaments de

cooperació militar amb Pyong-

yang, compleixi les resolucions de

l'ONU i actuï amb la responsabili-

tat de ser membre del Consell de

Seguretat, Putin ha intentat tran-

quil·litzar Corea del Sud repetint

que l'acord no va dirigit contra cap

país en concret i descartant que els

scus veïns del nord estudiïn una

invasió. Però al sud genera inquie-

tud que la gran potència militar

russa s'aliï amb el govern que peri-

òdicament l'amenaça amb embo-

licar-lo en mars de fociamb el qual

segueix en estat de guerra, ja que

l'armistici de 1953 mai va ser cor-

nal, Chang Ho-jin, ja va avançar

dijous que estava considerant

l'opció d'enviar armes a Ucraïna,

en contra de la seva postura actual,

tot i que va aclarir que esperarà a

escoltar les explicacions de Mos-

cou. Corea del Sud ha subscrit les

sancions contra Moscou i ha en-

viat equipament no letal a Ucraïna,

tot i que segueix una admirable

política de no enviar armament a

El director de Seguretat Nacio-

roborat per un tractat de pau.

municions als EUA per reemplaçar les que aquests enviaven a Ucraïna. Corea del Sud és una potència econòmica asiàtica que fa dècades que s'arma contra l'amenaça del nord. Els experts suggereixen que el seu Exèrcit disposa d'enormes reserves d'obusos que donarien una ajuda inestimable a Kíjy. És impro bable que Seül, molt lligada amb

«Nosaltres també ens reservemel dret d'enviar armes a altres llocs del món». va afirmar Putin

Pyongyang, obri un altre front. Putin, en el viatge a Hanoi, va advertir que seria «un error molt greu» que provocaria represàlies.

Inquietud als EUA

L'entrada de Rússia a la Península obriria un altre focus de tensió amb els EUA. Washington compta, des del final de la guerra de Corea, amb desenes de milers de soldats al país, on practica maniobres periòdiques conjuntes davant les

costes nord-coreanes i, en cas de guerra, agafaria el timó també de les tropes del sud. L'acord d'aquesta setmana, globalment assenyalat com una amenaça de deseguilibri, també pot entendre's com cert reequilibri.

Putin va justificar la nova alianea amb la presumpta presència de l'OTAN a Àsia. «Ja s'està movent a Àsia com una plaça permanent de residència. Això crea una amenaça als països de la regió, Rússia inclosa. Estem obligats a respondre i ho farem», va afirmar. El cert és que, malgrat que l'OTAN no és present a Àsia, Rússia i la Xina s'han mostrat preocupades per certs moviments, com la participació de Corea del Sud i del Japó com a convidats en la cimera de Madrid de l'any passat i l'anunci de la seva primera oficina al continent, prevista a Tòquio, que finalment va ser cancel·lada.

«Els que envien armes a Ucraïna pensen que no estan lluitant contra nosaltres, però nosaltres també ens reservem el dret d'enviar armes a altres llocs del món». va dir Putin, «No ho descarto», si això inclou Corea del Nord.

elPeriódico

Participació > Opinió | Anàlisi | Entre Tots

La tribuna

Joan Tardà

Calàbria no era Camelot

El manifest de companys de la direcció d'ERC ha caigut com una llosa entre els militants al descobrir les lluites de poder. La crisi la solucionaran ells al novembre votant o no a qui es postuli per competir contra Junqueras

Que les organitzacions polítiques de l'esquerra catalana viuen moments difícils és tan evident com incontestable el creixent qüestionament dels quatre principis sobre els quals s'han bastit: democràcia, drets humans, repartiment equitatiu de la riquesa i catalanisme. Caldria afegir-hi l'atac a la persona militant que opta per compartir una acció política per tal d'avançar eficaçment en el camí de fer realitat un anhel. Figura que en els darrers anys ha estat injuriada per un relat reaccionari que també ha abastat la del «sindicalista».

Res no ha estat gratuït ni espontani. Per a la reacció, tot ha fet baixada a redós dels canvis vertiginosos experimentats en la nostra societat, normalitzadors de la supeditació del bé públic i la justícia social a l'individualisme i al campi qui pugui. El resultat ha esdevingut prou catastròfic perquè el desprestigi de la política i de l'afiliació plani entre el gran públic i s'associin perversament més amb els interessos personals que no pas amb l'altruisme.

En tot cas, les dades d'afiliació als partits d'esquerra evidencien una alarmant incapacitat per atraure les noves generacions. Una panòplia, doncs, d'incerteses de present i temors pel que vindrà. I confusions en les esquerres sobre com encarar les solucions, raó per la qual cadascuna de les forces catalanes d'esquerra hauria de resoldre llurs contradiccions tenint present aquest dèficit. Per això la crisi oberta a ERC arran del Manifest promogut per una bona part dels companys de Junqueras en la direcció perquè renunciés a presentar-se com a candidat a la presidència en el pròxim congrés hagi despertat un interès que ultrapassa el marc estricte del seu partit.

Un cas especialment interessant, perquè es tracta d'una organització que, com a producte de la seva ideologia republicana, respon a una tradició d'organització en què l'horitzontalitat (assemblearisme) és més present que no pas en els partits de tradició marxista. En definitiva, un pregon protagonisme de la militància de base, aliena a la professionalització, que explica la maduresa palesada en els darrers anys a l'hora d'encarar el post 1-0.

Així ha estat com el compromís col·lectiu de la militància, malgrat no comptar amb la com-

plicitat de les altres potes de l'independentisme organitzat i a pesar de viure en un escenari presidit per la repressió, hagi permès a ERC compatibilitzar la gestió de les contradiccions que genera la governança en les distintes institucions amb la necessitat de guanyar la batalla ideològica de com aplicar una nova estratègia independentista per a una Catalunya i una Europa ben diferents de les del 2017.

Fer hegemònica, al capdavall, la idea que la resolució de conflicte nacional requereix tanta progressivitat, acumulació de forces i col·laboració amb el conjunt dels partits catalanistes com la complicitat amb les esquerres espanyoles, basques i galleges. Una batalla no conclosa i prou gegantina perquè s'hagi hagut de pagar la penyora de successives retrocessos electorals.

És del tot exemplar com la militància d'ERC ha estat capaç de gestionar de manera ponderada el seu protagonisme en pro de l'estabilitat interna. Un tancar files i un deixar-se guiar pel seny i la solidaritat envers una direcció compromesa en l'assoliment del bé superior de l'amnistia.

Per això va caure com una llosa l'inesperat Manifest. Un xoc psicològic sofert per la militància en descobrir que a la taula rodona dels seus dirigents la fraternitat competia amb estrictes lluites de poder. Crisi que, sortosament, la pròpia militància, tant el deu per cent que ha signat l'esmentat document com la resta, sabran metabolitzar - la a la manera republicana: votant o no al novembre els candidats que es postulin per competir enfront de Junqueras i, per damunt de tot, debatent i contrastant idees.

Una vegada més, el republicanisme fa de llebre i ha esdevingut laboratori de com les esquerres hauran d'afrontar la regeneració, la manca de funcionalitat i l'augment de la participació democràtica en llurs organitzacions.

Celebrem, doncs, que la superació de l'atzucac resti en mans del «militant», arquetipus, tot fent servir una expressió recurrent en la literatura política republicana de les primeries del segle XX, de la «persona d'idees» lliurada a l'Ideal. Un altre cop, el republicanisme fa de llebre i s'ha convertit en laboratori de com les esquerres hauran d'afrontar la regeneració i la falta de funcionalitat

Joan Tardà és exdiputat

Josep Maria Recasens PRESIDENT DE RENALILITESPANYA

▶ El president de Renault Espanya és el principal candidat a la presidència d'Anfac, l'associació espanyola de fabricants d'automòbils. Recasens està disposat a encarar de nou l'escull que ha provocat la dimissió en aquest càrrec del president de Seat, l'incompliment

de compromisos del Govern per facilitar l'electrificació del sector.

Mònica Batet

▶ El premi amb més pedigrí a la millor novel·la publicada en llengua catalana l'any anterior, el Crexells, concedit per l'Ateneu Barcelonès, ha recaigut aquest any en 'Una història és una pedra llançada al riu', de Mònica Batet. La presidenta del jurat ha destacat que és un «ho-

menatge a la tradició popular d'explicar contes, d'escoltar-los i de versionar-los».

Carlo Maria Viganò EXNUNCI ALS EUA

▶ El Vaticà estudia qualificar com a «cismàtic» i, per tant, excloure de l'Església catòlica l'arquebisbe i exnunci als EUA Carlo Ma-

ria Viganò. Els més exaltats opositors al pontificat del papa Francesc, com Viganò, es desqualifiquen a si mateixos no només pel seu conservadorisme, sinó per ser exponents de

les teories conspiranoiques més trasbalsades.

Pressió estètica

Els talons, la reina i el feminisme

Ana Bernal-Triviño

Fa dies vaig publicar aquí els canvis de moda que fan les dones per estar més còmodes o davant les imposicions estètiques de la indústria «de la bellesa». Diversos missatges insistien que la reina Letizia Ortizno era un exemple, perquè ha retirat els seus talons només per la seva malaltia. I a més (de vegades, amb insults) s'assenyalaven les seves operacions estètiques.

Potser el que per a unes no és exemple, per a d'altres, sí, depenent de cada moment vital. La monarquia ha sigut una institució amb normes internes dures per a les dones. Però dubto, per molts problemes de salut, que la reina hagués optat per unes vambes si li hagués passat fa anys. O que hagués adoptat la mateixa decisió la reina Sofia fa dècades, en cas de patir-ho. Ortiz, fins i tot en desfilades amb protocol, acudeix amb sabatilles i, potser ja és important, en un context estricte com en el

Estic 100% a favor d'alliberar-nos i reivindicar una moda còmoda. I denuncio la violència sobre els nostres cossos que imposa la indústria de la bellesa

qual viu, imposa el criteri de la salut tot i que sigui de manera temporal.

Tof i així, crec que, des dels nostres perfils en xarxes socials d'escassos seguidors i la nostra vida privada, poc podem imaginar com ha de ser viure sota la pressió externa de milions de mirades al voltant del món. Recordo quan vaig estar en un programa que veien sis milions de persones. Hi va haver crítiques sobre el

meu físic que afectaven la meva autoestima, per molt feminista que jo fos. No entenc que parlem de la salut mental i denunciem no criticar els nostres cossos, i es caigui en el mateix error. No entenc que dones que s'hagin operat estèticament hagin de ser insultades. Prefereixo debatre sobre idees i les necessitats inventades per la indústria, no de físics personals. Potser hi ha dones que mai reaccionin al que exposem, o potser d'altres ho facin amb el temps. Però no m'agrada recalcar els petits èxits d'algunes només perquè jo estigui en un «curs superior» de feminisme. Perquè d'altres em mirin per sobre de l'espatlla, no respondré igual.

De tota manera, quan llegia alguns comentaris sobre aquest tema dels talons, de no posar-se vestits fins i tot... em pregunto si coneixen la relació entre la moda i la feminista Gloria Steinem. Sí, utilitzava talons de menys o més altura en festes, de vegades botes de petit taló, vestits, minifaldilles o fins i tot ¡transparències! I això no impedia que utilitzés també sabata plana i texans. Centenars de reportatges analitzen!'estil de Steinem. I, a hores d'ara, no cauré a negar la seva carrera feminista.

Jo, si m'obliguen a elegir, i malgrat tots els peròs a una institució a la qual es pot donar suport o no, prefereixo una rei-

na que faci discursos en què reconegui la violència de gènere o denuncii el tràfic. Sí, estic 100% a favor d'alliberarnos i reivindicar una moda còmoda. I denuncio la violència sobre els nostres cossos que imposa la indústria de la bellesa, però no faré d'això un

dogma estètic ni un atac contra dones que l'«incompleixin». Perquè potser alguna d'elles sigui més aliada amb els nostres drets que moltes d'altres amb xandall i sabatilles, però que neguin la violència masclista i hi votin en contra. ■

Ana Bernal-Triviño és professora de la UOC i periodista

Ciència davant política ficció

Un dia desapareixerà la ceguesa

Martí Saballs

Escric a un dels nostres grans savis, Mateo Valero. Li demano al director del Barcelona Supercomputing Center una pregunta per a un altre gran savi: Tadeo Kanade, el gran inventor de la cirurgia a distància i la visió artificial, professor d'Informàtica i Robòtica de la Universitat Carnegie Mellon (EUA). A ell es deuen algunes de les grans innovacions tecnològiques dels últims 30 anys. Des del cotxe autònom fins a les retransmissions esportives de 360 graus i el reconeixement facial per ordinador. Kanade ha sigut un dels premiats per la Fundació BBVA en els guardons Frontera del Coneixement, que es van repartir a Bilbao dijous. Em concedeixen 20 minuts per conversar amb ell. Començo en una de les sales de la Fundació BBVA a Bilbao i acabo en un cotxe que porta al savi a una de les reunions de la seva pleníssima agenda.

«Pregunta-li si algun dia la intel·ligència artificial, mitjançant l'ús de la cirurgia, serà capaç d'acabar amb la ceguesa», em respon Valero. Tal qual, és la primera pregunta que li faig, citant el director del supercomputador. Kanade somriu d'orella a orella, pensa uns segons i comença una breu dissertació sobre com pot generar-se la visió artificial si s'aconsegueix captar els sistemes neuronals i etcètera. Sí, en definitiva, és la resposta. ¿Quan?, pregunto seguidament. Aquí Kanade és prudent: «No m'agrada fer pronòstics temporals. Fa molt temps que vaticinem que algun dia aquesta possibilitat es podrà produir». Tenint en compte els avenços exponencials des d'un punt de vista tecnològic dels últims anys, el demà està més a prop. Treballs preliminars auguren el millor.

Que la ceguesa desaparegui no és una quimera. Com tampoc ho serà que un dia ja els cotxes vagin sols finalment o que puguem veure a través de les parets gràcies a nous descobriments òptics. Allò que fins fa quatre dies consideràvem ciència-ficció es va convertint en realitat.

El gran interrogant és com cada país anirà registrant i regularitzant aquests processos i aquí és on Kanade arrufa les celles i no descobreix res que no sapiguem: estem en mans dels polítics. I no tots els polítics, ni les seves capacitats, interessos i ideologies, són els mateixos. Establir les regles des de la política, a escales nacionals i internacionals, afecta tant els progressos tecnològics com els criteris comuns de defensa del planeta i dels seus recursos. En una altra conversa, el professor Partha Dasgupta, premi d'Économia, Finances i Gestió d'Empreses, ha estudiat la relle vància de defensar i preservar els recursos ecològics del planeta. Però, ¿com es pot fer quan el 80% dels grans territoris forestals depenen de règims

Establir les regles polítiques, a escales internacionals i nacionals, afecta el progrés tecnològic i la defensa dels recursos del planeta

per als quals la cura del medi ambient no és una prioritat? La seva resposta: generar un fons d'ajuda internacional ecològic i esperar que les polítiques siguin comunes i transparents. De la ciència a la política ficció. ■

Martí Saballs Pons és director d'informació econòmica de Prensa Ibérica

¿I si això d'Esquerra no fos el de sempre?

Els periodistes estem aplicant sobre la conjuntura actual d'Esquerra Republica na tots els tòpics que arrossega al llarg de la seva història: des de l'assemblearisme fins a l'histrionisme passant per l'excés de l'emotivitat. Certament, alguns episodis d'aquesta crisi se cenyeixen a l'estereotip, especialment la negociació de la Mesa del Parlament per donar la presidència a Josep Rull o el congrés de la federació de Barcelona per decidir l'entrada en el govern de la ciutat. Però el context i els protagonistes són d'altres. No estem en la pugna dels anys 70 i 80 entre l'exili i l'interior; ni en els personalismes de dirigents procedents de diferents moderns de la figents procedents de diferents moderns de la ciutat.

Albert Sáez

□ Director d'EL PERIÓDICO

viments independentistes com els Colom, els Carod o els Puigeercós durant els 90 i primers anys del segle XXI. L'actual generació de dirigents d'Esquerra es va forjar en les lluites universitàries, uns en el BEI i d'altres en la FNEC o en l'Associació Catalana de Professionals; van estar en el sottogoverno dels dos tripartits, i, finalment, van anar a buscar Oriol Junqueras per la seva popularitat mediàtica. Iva portar els seus.

Algunes veus admeten en privat que els dos bàndols presumptament irreconciliables acabaran firmant la pau perquè uns no tenen líder i l'altre no té quadros i perquè les confrontacions són més virulentes entre els entorns respectius que entre Junqueras i Marta Rovira. El mani fest ha tingut menys adhesions de les desitjades, cosa que sempre passa, però evidencia que molts sospiten que Junqueras vol recuperar la presidència amb el suport de les bases per prescindir dels seus serveis. I ho consideren injust. I Junqueras també ho pensa d'alguns.

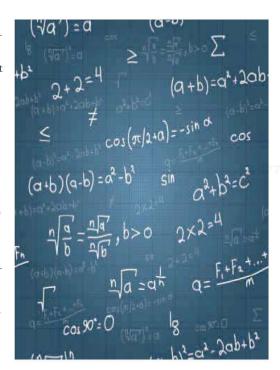
Esquerra ja no és el partit dels saltataulells que deia Pujol. És un partit d'universitaris socialdemòcrates i classes mitjanes. Està en ebullició. El que hauria d'intentar és no paralitzar el país mentre arregla el seu i no tornar a exercir de les ioventuts de lunts.

Editorial

A l'escola no li surten els números

Per primera vegada en cinc anys, en aquesta convocatòria de les proves d'accés a la universitat a Catalunya una matèria no ha arribat ni tan sols a una nota mitjana de 5. Com passa sistemàticament quan algun enunciat mal dissenyat o fora del programa s'ennuega als estudiants, els alumnes més damnificats han assenyalat que la prova tenia aquest any una especial dificultat. I hi ha hagut professors que han lamentat que les pautes perseguir en l'examen hagin arribat aquest any més tard de l'habitual, amb el curs començat. Però tot apunta que es tracta d'un problema molt més general que alxò.

Les alarmes sobre el baix nivell en matemàtiques dels escolars afecten en general molts sistemes educatius de països desenvolupats, amb simptomàtiques excepcions a l'Extrem Orient. No és una excepció l'espanyola, tot i que les dades són encara més preocupants en el cas de Catalunya. I aquestes advertències arriben molt abans de l'accés a la universitat, i més enllà de casos particulars: des de les proves de competències bàsiques de primària i ESO als resultats de l'informe PISA. Indicadors com aquests havien motivat el disseny, de cara al curs vinent, del Programa Florence per part de la Conselleria d'Educació, amb un canvi de model i una ampliació de l'horari de què es beneficiaran 120 escoles i 80 instituts. Tot i que amb menys abast de l'ambicionat a causa de no poder disposar d'una partida de 50 milions d'euros prevista en els pressupostos. Un exemple més de les consequències de l'estancament de la situació política a Catalunya que els partits semblen no tenir especial pressa a desbloquejar.

Des del punt de vista pedagògic, aquesta intervenció aposta per insistir en les estratègies d'aprenentatge competencial. Però una dificultat afegida, abans de definir solucions, és la d'ajustar el diagnòstic. ¿És el baix nivell manifestat per la majoria d'estudiants el fruit de vells sistemes d'ensenyament que es resisteixen a ser modificats, o un símptoma que amb els nous enfocaments que estan passant a ser hegemònics no n'hi ha prou – o no són els adequats – per compensar altres dèficits més estructurals que de mètode, com la crisi de la capacitat d'atenció i esforç, la formació del professorat de primària i la dificultat d'atraure especialistes a secundària? Informes com el de la Reial Societat Matemàtica Espanyola alerten d'uns currículums excessivament sobrecarregats, que s'haurien de centrar en canvi en les matèries i habilitats com l'àlgebra, la geometria i l'estadística. En qualsevol cas, els dèficits no se centren en continguts concrets sinó en habilitats i competències generals: els mateixos estudis que alerten de les dificultats dels alumnes en el camp de les matemàtiques indiquen que no són menors tampoc en el de la comprensió lectora, i l'última onada de l'informe PISA ha ofert uns resultats decebedors, en el cas de Catalunya, en matèria de creativitat. En resum, el panorama és el de promocions d'alumnes amb problemes per connectar coneixements i habilitats, argumentar i expressar-se, solucionar problemes i detectar errors i fal·làcies. Aquesta questió potser s'hagi d'abordar tornant a revisar coneixements bàsics o desenvolupant habilitats, però en cap cas amb la complaença de l'exigència mínima que moltes vegades acompanya alguns enfocaments docents.

elPeriódico

Les alarmes no es limiten a la selectivitat o els continguts matemàtics, sinó a moltes altres competències

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directora adjunta: Gemma Martínez.

COMITÈ EDITORIAL President: Joan Tapia. Secretari: Rafael Jorba. Subdirectors:

Carol Álvarez (Coordinació informativa).
Joan Cañete (Audiències).
Bernat Gasulla (Última hora).
Rafa Julve (Multimédia).
Xurxo Martinez (Gestió de canals).
Edició impresa:
Pilar García.

Panorama: Jose Rico. Societat: Montse Baraza. Barcelona: Meritxell M. Pauné. Cultura: Leticia Blanco. Esports: Francisco Cabezas. Opinió i participació: Ernest Alós. Imatge: Bárbara Favant. Disseny: Joel Mercè. Infografia: Ricard Gràcia. EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Director General de Prensa Ibérica per Catalunya i Balears: Fèlix Noguera. Publicitat nacional: Mercedes Otálora. Publicitat: Ester Azuar Salvador. Marqueting: Anna Domènech.

Distribució: Logistica de Medios Catalunya S.L.U. Av. Granvia de l'Hospitalet, 163-167 08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA) 7:93 265 53 5.J. ex. 93 448 43 748. Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4, 28001 Madrid. 7: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Podeu llegir més cartes i publicar els vostres articles a: www.elperiodico.cat/entre-tots

MEDI AMBIENT

Podar els arbres hauria de ser delicte

Lola Arpa PERATALLADA

Ara que s'ha aprovat la llei europea de restauració de la natura, ja seria hora que les amputacions a les quals els ajuntaments sotmeten l'arbratge de carrers i jardins i que acaben amb la seva vida, siguin considerades delicte ecològic contra el medi ambient. Cada metre quadrat de les seves copes, brancatge, fulles..., actuen, juntament amb els oceans, d'embornals naturals del CO₂ que està ofegant els nostres pobles.

Considerant la inversió que representa (per al ciutadà) qualsevol procés de plantació i manteniment d'un arbre fins a aconseguir el seu tarannà natural al qual rarament arriba, precisament en un moment tan crític per al planeta, l'aplicació d'aquestes mutilacions s'hauria de considerar un greu delicte ecològic per privar-los dels seus desenvolupo natural, complir les seves funcions i als ciutadans, del gaudi de tantes altres virtuts que ens ofereixen: ombra i frescor, per exemple. És urgent que el govern sancioni aquells consistoris que apliquen aquest ancestral costum i conscienciar-los del gran perjudici per al planeta.

FINANÇAMENT AUTONÒMIC

És necessari reformar el sistema

Álvaro Carpio RUBÍ

El finançament autonòmic porta anys en discussió, però mai s'ha arribat a acords entre els partits polítics. Encara queda en el record el famós pacte fiscal que Artur Mas va portar a Madrid per negociar amb Rajoy, cap el 2012, o el desig que Catalunya tingui un concert econòmic com el del País Basc, que és una qüestió que ara proposa Esquerra.

Pedro Sánchez parla ara d'un finançament singular per a Catalunya, mesura criticada per tots

Àgora

Jugant perillosament

La política s'ha de fer al Parlament i no al jutjat

Francesc de P. Jufresa

Des de fa molts anys, massa, el PP ve jugant perillosament a fer política a través dels jutjats, no dubtant a posar de manifest qualsevol possible irregularitat del seu gran rival polític, el PSOE. Per exemple, en la causa Filesa (1995), pel finançament irregular del partit, o fins i tot les clavegueres policials de l'Estat en l'assumpte GAL, que va esclatar el mateix any, i que va portar a asseure al banc dels acusats de la Sala Segona del Tribunal Supremiacondemnar tota la cúpula d'Interior, ministre inclòs. El sorprenent del cas és que quan els populars feien esclatar aquestes i altres qüestions als jutjats (encara em ressonen a les orelles les agres paraules de José María Aznar, invocant els suposats excessos del germà d'Alfonso Guerra, al Parlament, per recalcar aquell: «Vagi-se'n, senyor González»), no tinguin en compte les seves pròpies misèries, com va posar de manifest el cas Naseiro, la doble comptabilitat del PP, o els batibulls econòmics de tot un vicepresident del Govern popular, com era Rodrigo Rato, per no parlar dels treballets que els feia el comissari Villarejo, entre altres assumptes en què s'ha vist arrossegat al banc dels

Comprenc que Núñez Feijóo, acostumat a les majories absolutes en el seu virregnat gallec, estigui neguitós al veure que, elecció rere elecció,

acusats el grup popular.

malgrat guanyar, no aconsegueix formar Govern, ni tan sols surnant els seus vots amb la ultradreta, que a més s'està fragmentant, mentre que Sánchez, pactant amb partits d'un ampli espectre polític, ho aconsegueix. Però el parlamentarisme és implacable, perquè es tracta d'una qüestió de majories i de sumar escons, li agradi o no a Feijóo.

Li proposem que no torni a caure en aquests vicis del passat, que tan mal resultat li ha donat al PP, com sembla estar fent amb la causa que instrueix el jutge Peinado contra Begoña Gómez, i no satisfet amb això amb cap altra causa,

que pel que sembla ha incoat un jutge de Badajoz, contra el germà del president, per haver situat el seu domicili fiscal a Portugal i no pagar IRPF a Espanya, sempre, a querella de la mateixa associació Manos Limpias, especialista en extorsions.

De la causa contra Begoña no en parlaré, perquè seria repetir-me, però si que afegiré que la rara actuació del magistrat ho és molt més des que, en compliment de l'article 27 del reglament (UE) per a la creació de la Fiscalia Europea, aquesta ha decidit reclamar per a si la causa que instruïa el jutge. Com aquell qui res, Peinado ha dit que manté la citació de Begoña com a investigada, la qual cosa no té cap sentit jurídic, perquè el jutge, que no és ja competent, no ha de fer ni un acte més, i sens dubte no té totalment sentit des d'una consideració racional de la investigació judicial, ja que és una citació gratuïta, només de cara a la galeria fotogràfica.

I el jutge de Badajoz, que hi veu no sé quants delictes perquè el germà de Sánchez va fixar el domicili fiscal a Portugal, encara grinyola més, i situa les coses on sembla evident que estan, és a dir, en la caça judicial de Sánchez, per desban-

car-lo de la presidència del Govern, fent de nou un exercici de filibusterisme polític, a l'esgrimir constantment aquestes querelles en seu parlamentària, per demanar la seva dimissió, emulant Aznar.

I no vull acabar sense recordar, contra el que han dit alguns, que Sánchez, molt abans de pactar amb cap partit independentista, va ser qui va decidir concedir als presos per la causa del procés els indults que vaig sol·licitar personalment el desembre del 2019, immediatament després que la Sala Segona del Tribunal Suprem dictés aquella sentència que va encendre Catalunya. D'aquí ve el meu reconeixe ment al president i el desig que, una vegada per totes, entenguin tots els partits que la política es fa al Parlament i no al jutiat d'instrucció. ■

> Francesc de P. Jufresa és advocat penalista

costats, començant pel PP, mal grat que el 2012, en el seu programa electoral català el punt dos parlava de «finançament singular per a Catalunya». Les crítiques són també de líders autonòmics del PSOE, de Compromís i Chunta Aragonesista, que han amenaçat de retirar el suport al govern.

Totes les reivindicacions són vàlides, i és que són moltes les comunitats que tenen problemes de finançament i és veritat que Catalunya necessita millorar-lo, però també és just que totes les autonomies tinguin un finançament digne per millorar serveis públics. És necessari reformar el sistema actual i que sigui un «cafè per a tothom» financer.

JUSTÍCIA

Diverses vares de mesurar

Miquel González MANRESA

¿Com voleu que creguem en la Justícia, en la separació de poders i en la independència judicial quan diàriament veiem aquesta mateixa Justícia fer servir diverses vares de mesurar? ¿Podem creure en la separació de poders quan s'empresona la presidenta d'un Parlament per permetre que se faci un debat que exigeixen els ciutadans? Ara, persegueixen la família de Pedro Sánchez per fer caure el Govern, mentre s'absol la família del senyor Aznar, tot i que la seva dona vengués vivenda pública a fons voltor.

¿Podem creure en la independència judicial quan es persegueixen determinades idees polítiques i se'n toleren d'altres? ¿Té sentit jutjar Bárcenas per repartir diners ala cúpula del PP i no es persegueixi els que ho cobraven? ¿O que la justícia encara no sàpiga qui és M. Rajoy, tot i que la policia l'hi va dir?

Suïssa li ha recordat tres vegades al jutge García Castellón que els actes de Tsunami Democràtic no són terrorisme, i ell es limita a encongir-se d'espatlles. Estem farts d'actes jurídics que sempre beneficien el franquisme sociològic i de jutges que ens avergonyeixen quan contacten amb la justícia internacional.

OBERTS TOTS ELS DIES, DE DILLUNS A DIUMENGE FINS EL 24 DE JUNY

COMPRA ON-LINE I RECULL AL LOCAL SENSE FER CUES

PETARDOSCM@PETARDOSCM.COM

№ №900 34 20 34 · PETARDOSCM.COM · 664 33 34 00 №

La sort

ONCE Divendres 21 41316 Sèrie: 002

Euro Jackpot

Divendres 21 2-22-24-30-40 Sols: 5-6

La Primitiva

Dijous 20

02-27-31-39-47-48

Bonoloto

Divendres 21 13-21-34-39-40-47

C: 17 R: 7

	ENCERTAN	NTS EUROS
6	0	POT
5+C	2	69.941,42
5	65	1.076,02
4	3.880	27,04
3	72.380	4,00
R		0.5

Euromilions

Divendres 21

03-04-07-11-17 E: 3-12

EL MILIÓ: DGZ72391

	ENCERTA	NTS EUROS
5+2	0	EUROPOT
5+1	14	86.983,14
5+0	44	6.468,44
4+2	7/1	1.197,96
4+1	3.055	53,45
3+2	3.238	53,31
/ ₁ +0	6.419	18,89
2+2	40.818	14,85
3+1	91.280	7,41
3+0	204.607	6,15
1+2	198.681	7,67
2+1	1.030.776	4,66
2+0	2.392.296	3,23

La 6/49

Dimecres 19 04-08-28-35-36-38

C: 29 R: 9	Jòker: 143131
	EUROS
6/6	1.000.000,00
5/6+C	33.215,95
5/6	1.716,94
4/6	85,84
3/6	9,70
R	1.00

La Grossa del divendres

Divendres 21 46130 S: 16

El Trio

Divendres 21 674/427

El temps

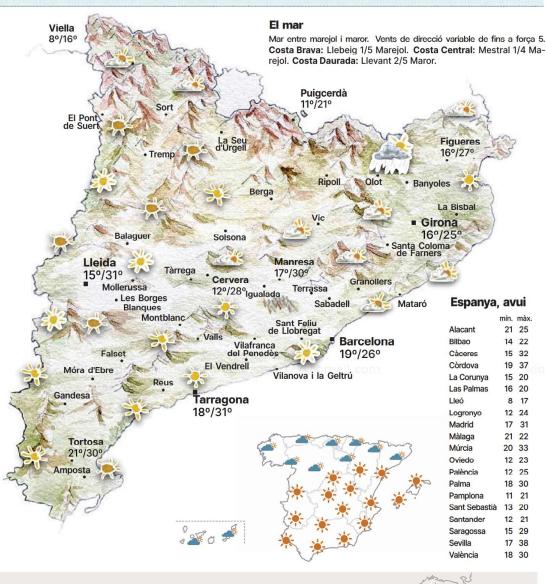
Avui, a Catalunya

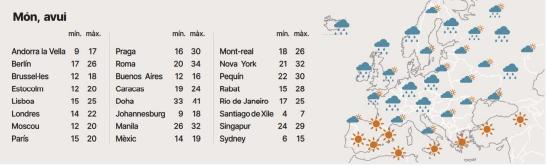
Precipitacions

febles

Boirines al matí a l'interior i al litoral nord. Cel poc ennuvolat tendint a intervals de núvols al terç nord amb xàfecs ocasionals al nord-est i al Pirineu. Temperatures mínimes sense grans canvis; màximes en lleuger ascens. El vent bufarà de l'oest rolant a component est al litoral. **Barcelona** Cel poc ennuvolat o serè durant gran part del dia, al final de la tarda s'esperen intervals de núvols. Temperatures sense canvis significatius. El vent bufarà de component nord-oest rolant a partir del migdia a vent de component sud-est.

Demà. Assolellat. Temp. igual. Dilluns. Núvols i pluja. Temp. en descens. Dimarts. Poc ennuvolat. Temp. igual.

PASSATEMPS

2 3

SUDOKUS

ki	050	7	re	nsa	iib	9	na 4	3
	1		П	5				
2	5	8	6					1
4			1			6		8
	8							
7							3	
9	2		8					
		6	5					
		1		9		7		

m	19	9	ωg	ma	ill.	cor	5	7
4			5				1	
	8					2		
				3				
	7		9	3 5 2				
		6		2		9		
9						9		
1			8			4		
2					3		6	

		9	4		kic	SC	op	ren
6	4			7		1		
		7						2
2						9		
					2			6
	8		5		9		1	
1	5			2				4
7						6		
9				5			8	

8 9 10 11 12

9	8	1	2	6	Þ	ı	3	G
6	Þ	5	3	ı	G	9	1	8
9	L	3	L	9	8	Þ	2	6
Þ	3	L	8	2	6	g	9	1
L	6	G	9	V	8	6	8	L
8	7	9	g	L	ı	3	6	Þ
L	1	V	6	3	9	8	9	2
2	9	8	Þ	G	L	6	ı	3
3	9	6	ı	8	5	1	Þ	9

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, o una subquadrícula de 3x3

ESCACS

Les negres juguen i guanyen

Soludó escacs: 1-.., Tdl+; 2-Rf2, Axf3

MOTS ENCREUATS PER J.P. PETIT

HORITZONTALS: 1. Mescla de terra i aigua. Posaré el violí a punt. 2. Repetits. Varietat d'àgata. 3. Poca-soltada felina. Perspicaç. 4. Abric d'indigent. Pastores llogades pels amos del ramat. Centre comercial. 5. Recorrin al Tribunal Suprem. Un servei incontestable.

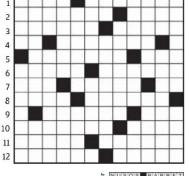
6. Moixó de cant agut i musical.

Carruatge de dues rodes. 7. Mig cabrit. Llevarà el borrissol. Centre prenatal. 8. Envolti de sanefes decoratives. Volàtils. 9. Entra en situació. Efectueu un ingrés personal. Inflexible. 10. Habitacions de mala mort. Es fa per d'un planeta. Propi de les lluites atlètiques. 12. Torna a ressorgir. Escenaris

dels nostres pitjors malsons.

VERTICALS: 1. La més dolça de la figuera. Apropar alguna cosa. 2. Marejar algú. Feu de mala manera. 3. La manera s polida de les adreces electròniques

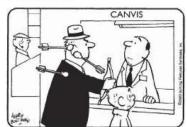
més polida de les adreces electròniques.
Adopten la forma dels pobles. 4. Seients
compartits pel gran públic. Planta que conté petites dosis d'insulina.
5. Llepar els culs importants. Esculli. 6. El camí més curt. Un pont
d'alta volada. Signatura d'analfabet. 7. Límits federals. Sequedat.
8. El cap d'informatius. Destruireu com si fóssiu corcs. Ànima de
joglar. 9. El penúltim del decàleg. Capicua molt original. Un passeig
d'altura. 10. Perfumar el cafetó. Sens dubte, el més adequat. 11. Rínxol. Retallat en contra de la llibertat d'expressió. 12. Arrencada l'arrel. Fa un temps en calien quatre per obtenir una rossa.

4 5 6 7

SIS DIFFRÈNCIES

Diferèndes: 1. La fletxa és més avall. 2. Ella està moguda. 3. La finestra és més petita. 4. El nen està mogut. 5. L'arc és més llarg. 6. El barret és més petit.

QUADRE NUMÈRIC

	+		+		=8
+		+		х	
	+	3	:		=2
-		+		-	
	:		Х		=9
=1		=9		=5	

OLAF EL VIKING PER CHRIS BROWNE

HORÒSCOP

ARIES 21 MARÇ A 19 ABRIL

Potser hagi de fer un sacrifici en nom de l'amistat. Possibilitat de conèixer persones que aplanaran el seu cami professional. Gaudirà d'un clima familiar immillorable.

TAURE 20 ABRIL A 20 MAIG ► En assumptes econòmics la prudència serà el més aconsellable. Estudiï pros i contres abans de prendre decisions. Bona harmonia amb els seus amics i algun núvol al terreny familiar.

BESSONS 21 MAIG A 20 JUNY Procuri controlar l'ús de les seves targetes de crédit, ja que hi ha risc que se'n disparin les despeses. Se sentirà a gust amb els seus amics, però recordi que té altres obligacions per atendre.

CRANC 21 JUNY A 22 JULIOL ▶ Si no venç la mandra passarà un dia sense sentit, en què només aconseguirà avorrir-se. Intenti sobreposar-se i busqui alguna activitat estimulant. Hi haurà dubtes al terreny amistós

LLEÓ 23 JULIOLA 22 AGOST

Dia molt favorable per a vostè, en què pot sorgir-il una idea innovadora que il donarà excel·lents resultats. Relacions amistoses i sentimentals molt per sobre del nivell normal.

VERGE 23 AGOST A 22 SETEMBRE La seva capacitat reflexiva i analítica el portarà a conclusions encertades en teme de feina. Deixi's guiar pel seu instint en tot el que faci. A la nit, l'amor brillarà amb llum pròpia.

BALANÇA 23 SET. A 22 OCTUBRE

► Tindrà sentiments trobats en relació amb un amic. No faci cap pas fins que no hagi aclarit les seves idees. La sort el somriurà en un joc d'atzar, però no aposti gaire.

ESCORPÍ 23 OCT. A 21 NOVEMBRE

▶ A nivell familiar és possible que se senti pressionat per fer alguna cosa que no li sem bla apropiada. Acceptar el suggeriment d'un amic li proporcionarà l'esbarjo que necessita.

SAGITARI 22 NOV. A 21 DESEMBRE

➤ Sigui prudent en els seus comentaris, ja
que pot dir alguna cosa improcedent que
molesti els altres. Les relacions familiars, una mica
torbades, tendeixen a millorar i normalitzar-se.

CAPRICORN 22 DESEMBRE A 19 GENER CAPRICORN 22 DESEMBRE A 19 GENER

► El principi del dia estarà marcat per
l'atonia, però sabrà sobreposar-s'hi. El clima
l'atonia, però sabrà por algun problema. familiar es pot veure torbat per algun problema, que necessitarà paciència i mà esquerra

AQUARI 20 GENER A 18 FEBRER AQUARI 20 GENER A 18 FEBRER

► Els seus desitjos d'abastar més del que pot podrien portar-lo a l'esgotament. La comunicació amb els amics no serà fluida. L'afecte serà la nota dominant del dia a casa seva

PEIXOS 19 FEBRER A 20 MARÇ Les coses rodaran immillorablement en el pla amistós, on algú il tromarà un favor amb escreix. Intensa vida social en què aconseguirà una informació que li serà molt valuosa.

RISC AMBIENTAL PER AL PLANETA

Els científics veuen signes de debilitament a la principal artèria que regula el clima, però la falta de dades els impedeix determinar quan es consumarà aquesta fractura i quin abast podrà tenir a l'hemisferi nord.

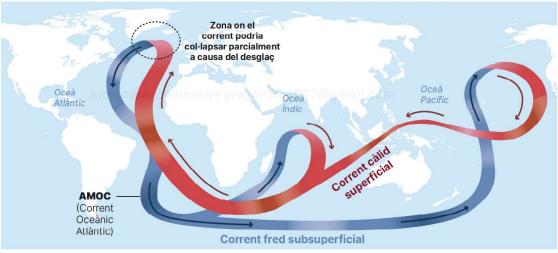
El possible col·lapse del **gran corrent** de l'Atlàntic amenaça el clima d'Europa

VALENTINA RAFFIO Barcelona

El debat sobre el possible col·lapse d'una de les grans artèries que regula el clima terrestre ha tornat a ressorgir carregat de polèmica. En les últimes setmanes, després de la celebració d'un congrés científic i la publicació de diversos missatges en xarxes socials, s'ha tornat a parlar de l'empitjorament dels signes vitals del gran corrent de l'Atlàntic (més conegut com a AMOC, per la seva sigla en anglès), el seu possible col·lapse en les pròximes dècades i el seu impacte en el clima de l'hemisferi nord. En aquest sentit, hi ha fins i tot qui ha especulat que, en cas de passar, Europa es podria veure immersa en una enorme glaciació o una edat de gel. «No hi ha evidència científica que anem cap a una glaciació, però la situació és greu», explica la física i meteoròloga Isabel Moreno.

Fa uns quants anys que la comunitat científica adverteix sobre el deteriorament del gran corrent oceànic que transporta aigua calenta del sud cap al nord i aigua freda en sentit invers. Els registres indiquen que aquest sistema, que funciona com una gran cinta transportadora global, s'està debilitant i tornant cada vegada més inestable a causa de fenòmens com, per exemple, l'augment de la calor superficial de les aigües i les enormes intrusions d'aigua dolça derivada del desglaç de les zones polars del planeta. Són diverses les

EL RECORREGUT DEL CORRENT OCEÀNIC ATLÀNTIC (AMOC)

anàlisis que han advertit que, en cas de continuar així, aquesta artèria climàtica del planeta es podria fracturar de manera completa o parcial en les pròximes dècades, segons els més pessimistes, o cap a finals de segle, segons els més escèptics. ¿Però quina solidesa tenen aquestes hipòtesis i, sobretot, com sabrem quan estiguem arribant a un escenari de col·lapse de l'AMOC?

Gran part de la incertesa sobre què passarà amb aquesta artèria climàtica té a veure justament amb les llacunes de dades per conèixer el seu estat de salut en temps real i amb la complexitat dels models matemàtics per predir la seva evolució. Segons explica Pablo Ortega, investigador del Barcelona Supercomputing Center (BSC-CNS) i expert en models oceànics, fa només unes dècades que disposem d'instruments dedicats a recollir sistemàticament dades sobre un punt concret d'aquest corrent oceànic per indicar-nos el seu estat i ajudar a pre-

«No hi ha cap evidència científica que anem cap a una glaciació, però la situació és greu» dir la seva evolució. Les dades recopilades mostren una «clara tendència al debilitament del corrent» a la zona, tot i que, matisa Ortega, no sabem si aquest fenomen és localitzat o de gran abast.

L'altre gran problema té a veure amb els models matemàtics per intentar predir el comportament d'aquests grans corrents d'aigua. «La majoria dels models, basats en complexes fórmules matemàtiques que reflecteixen processos físics que es produeixen a les aigües, encara no tenen prou resolució per predir amb exactitud què passarà amb aquest fenomen», afegeix l'investigador. En aquest sentit, explica, «molts models no inclouen factors clau com l'impacte del desglaç de Groenlàndia». «Al superordinador de Barcelona hem pogut realitzar simulacions sobre què podria passar en els pròxims 20 anys i les conclusions són clares. Com més avanci el desglaç, més es debilitarà l'AMOC. En les pròximes dècades podríem veure un debilitament de fins a un 10%», explica.

Alerta important

Segons recull una anàlisi recent publicada a *Climàtica*, els últims estudis sobre el tema apunten a entre el 35% i el 45% de possibilitats de col·lapse en els pròxims anys de l'anomenat gir subpolar,

una de les parts essencials de l'AMOC situada al sud de Groenlàndia. Stefan Rahmstorf, un dels màxims experts mundials sobre el terna, afirma que aquesta part del corrent oceànic global es podria col·lapsar al llarg d'aquesta dècada a causa de l'escalfament global. Això no implicaria necessàriament un col·lapse total de tota aquesta gran artèria climàtica, però sí que seria un senyal d'alerta important. «Aquest problema, que és greu sense necessitat de desinformar, és ple d'incerteses i una gran certesa: cal deixar d'escalfar el planeta», diuen Isabel Moreno i Edu Robaina en l'article.

No és la primera vegada que el planeta s'enfronta a un possible col·lapse d'aquesta gran artèria que regula el clima terrestre. En el passat, fa desenes de milers d'anys, ja es van produir interrup-

És el primer cop que el fenomen es podria produir «a causa de la

activitat humana»

cions totals o parcials de l'AMOC durant alguns segles. Però mai en les condicions actuals, «És la primera vegada que aquest fenomen es podria produir a causa de l'activitat humana. També és la primera vegada que es podria produir en una situació en què hi ha un excés de diòxid de carboni a l'atmosfera, una cosa també causada per la nostra espècie. I potser el que més preocupa és que és la primera vegada que tot això s'està produint a un ritme més accelerat», explica la investigadora Isabel Cacho, geòloga i especialista paleoclimàtica de la Universitat de Barcelona (UB).

Els especialistes coincideixen a assenyalar que un col·lapse de l'AMOC tindria conseqüències sobre una bona part del clima terrestre. Sobretot, al nord d'Amèrica i d'Europa, des de la península Ibèrica fins al Regne Unit i també la regió d'Escandinàvia.

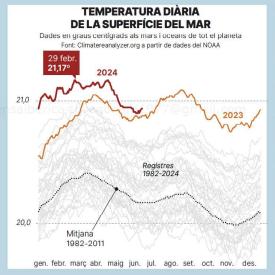
Fa tres anys que el Mediterrani registra entre 150 i 200 dies d'onada de calor a les seves aigües, en comparació amb els entre 10 i 30 habituals en la dècada dels anys 80.

Els oceans encadenen gairebé 500 dies de rècord de temperatures

V. R. Barcelona

Tots i cada un dels dies des del 17 de març de l'any passat fins ara, la temperatura global dels oceans ha marcat una xifra rècord. Segons indiquen els registres, en aquests moments els oceans del planeta encadenen una ratxa de gairebé 500 dies seguits de temperatures excepcionalment altes i de successius rècords de calor. Per primera vegada des que existeixen registres, a més, els termòmetres marins han marcat temperatures per sobre dels 21 graus durant 100 dies seguits. Es tracta de xifres fins ara inèdites que, a mesura que avança la crisi climàtica, s'estan convertint en una preocupant nova normalitat. «Mai s'havien registrat xifres tan elevades i molt menys durant tant temps. Estem davant una situació inèdita», diu Francisco Pastor Guzmán, de l'àrea de Meteorologia i Climatologia del Centre d'Estudis Ambientals del Mediterrani (CEAM)

A finals de febrer, la temperatura mitjana dels oceans del planeta va arribar a la xifra més alta mai registrada: 21,2 graus centígrads. Aquesta marca, que al seu dia va semblar inèdita, es va mantenir durant gairebé una setmana a principis de març i després es va tornar a registrar durant uns quants dies més a

finals d'abril. En total, segons assenyalen els registres de la plataforma Climate Reanalyzer, ja s'ha arribat a aquest rècord en 20 dies aquest any. Durant el primer semestre de l'any, la temperatura mitjana dels mars del globus ha oscil·lat al voltant dels 21 graus, que suposa un grau més respecte als valors mitjans registrats des dels anys 80 fins ara.

La situació es repeteix pràcticament igual, però amb valors encara més extrems, a l'Atlàntic Nord. En aquestes aigües també s'està vivint una llarga ratxa de rècords continus de temperatura. Des de març de l'any passat, cada dia s'hi ha registrat la xifra més alta mai observada per a la seva època. Entre agost i setembre es van superar, per primera vegada des que existeixen registres, els 25 graus de mitjana de temperatura de les aigües i es va establir el rècord absolut en 25,4 graus. Els valors observats aquest any són encara més elevats que els de l'any anterior i, segons els registres, tot apunta que seguiran en augment de cara als pròxims mesos. Aquestes xifres, tot i que

a priori es puguin veure aparentment llunyanes, també s'estan reflectint a les costes espanyoles, concretament al Mediterrani. Segons explica Pastor Guzmán, «fa almenys 40 anys que s'observa un augment constant de la temperatura superficial de les aigües del Mediterrani, però el que ha passat en els últims tres anys implica un salt molt abrupte i sense precedents».

Espècies afectades

Des del 2021 fins ara, els registres constaten un augment exponencial de les temperatures en aquesta zona i de rècords de calor sense precedents. Ja fa tres anys que la quantitat de dies en què es registren valors que corresponen a l'onada de calor marina és d'entre 150 i 200, en comparació amb els entre 10 i 30 que eren habituals als anys 80. També s'han registrat per primera vegada temperatures de més de 30 graus en diversos punts de les costes mediterrànies

L'augment de la calor als oceans no únicament es reflecteix en els termòmetres, sinó que, segons adverteixen els experts, també té múltiples impactes tant en els ecosistemes marins com en el clima terrestre. Per aquest motiu, ja fa anys que els biòlegs adverteixen que aquests fenòmens estan causant episodis de mortalitat massiva d'espècies.

EDUCACIÓ

És la primera vegada en cinc anys que es registra a Catalunya un suspens generalitzat en una matèria en les proves d'accés a la universitat. Els experts analitzen les raons d'aquests mals resultats en la selectivitat.

Menys hores i un temari complex limiten l'aprenentatge de matemàtiques

OLGA PEREDA Madrid

Malgrat el 97% d'aprovats, la selectivitat d'aquest any a Catalunya deixa una matèria en vermell en el còmput global de qualificacions, una cosa que no passava des de feia cinc anys. Les matemàtiques, com ja van advertir els xavals després de l'examen, han sigut l'os de la convocatòria i han deixat una puntuació mitjana de suspens, un 4,87. La prova forma part de la fase obligatòria de la PAU (Prova d'Accés a la Universitat) i és la matèria de modalitat de què s'examinaven els 16.800 alumnes que havien cursat el batxillerat científic i el tecnològic.

Aquests joves són els que el 2022 (quan cursaven quart de l'ESO) van respondre l'informe PI-SA que ha donat resultats catastròfics a Catalunya. Aquest informe revelava que precisament en matemàtiques l'alumnat català era el que, després del de Melilla, més punts perdia en el període comprès entre el 2018 i el 2022.

Des del 2012 al 2018, l'alumnat de tot el món va experimentar una tendència descendent en matemàtiques, segons va constatar la prova internacional PISA, que va reflectir que els estudiants espanyols de 15 anys (4t d'ESO) havien perdut cinc punts. Lluny d'esmorteir-se o recuperar-se, la caiguda va continuar. El 2022, una vegada travessada la pandèmia de coronavirus, Espanya va empitjorar els seus resultats en matemàtiques i es van tornar a perdre vuit punts. Entre el 2012 i el 2022, segons l'informe PISA, l'alumnat català ha perdut 24 punts en matemàtiques (més o menys un curs).

Pla de reforc

Al gener, el president del Govern central va anunciar un pla de reforç en matemàtiques – també en comprensió lectora – per a l'escola pública i concertada. L'objectiu governamental és que la comprensió lectora abraci tota l'educació primària i secundària, mentre que el suport extra a les matemàtiques se centrarà en els cur-

La primera olimpíada matemàtica catalana femenina, a la UPC, al gener.

sos que van des de 3r de primària fins a 4t d'ESO. Més enllà de l'anunci, caldrà veure com s'implanta el pla, si és que s'implanta (necessita partida econòmica).

¿Què ha passat perquè els estudiants catalans suspenguin les matemàtiques? La pregunta és complexa i més encara la seva resposta, adverteix el professor de matemàtiques d'un centre català d'alta complexitat. El docent explica alguns factors que, segons la seva opinió, han contribuït a la mala nota: la reducció horària de l'assignatura a 1r de Batxillerat (de quatre a tres hores) i el fet que les pautes de la selectivitat hagin arribat aquest any més tard als centres. «Ens les van donar una vegada que estava començat el

El problema

no és específic del Batxillerat, ve de l'ESO, afirma un docent curs. És un error. Les pautes han d'arribar al setembre, i si hi ha canvis importants, a Ir de Batxillerat i no a 2n», adverteix.

En tot cas, el professor destaca que el problema amb les matemàtiques no és específic de batxillerat sinó que s'arrossega des de l'ESO. Fins i tot, des de primària. «S'ha perdut la cultura de l'esforç. No eduquem els estudiants en el fracàs», adverteix després de deixar clar que, pel que fa a la repetició de curs, hem passat d'un extrem a l'altre. «Hem passat de tenir molts xavals repetidors a cap. Si passes de curs un estudiant malgrat tenir assignatures suspeses, els deixes veure que no és important treballar, que es passa de curs igual», destaca. Segons la llei educativa

actual, la LOMLOE, els alumnes poden aprovar Batxillerat amb una assignatura suspesa (només una). «¿Què passa si aquesta assignatura és matemàtiques?», reflexiona aquest professor.

Fa anys que la Reial Societat Matemàtica Espanyola (RSME) alerta del problema i posa a sobre de la taula propostes de millora. El 2019, va publicar el Llibre blanc de les matemàtiques, en què avisava dels currículums «sobrecarregats i repetitius». De fet, moltes famílies contemplen amb estupor com el currículum matemàtic de 2n de Batxillerat és tan difícil i tan extens que no dona temps a estudiar-lo bé a classe. Fins i tot els estudiants amb bones notes en matemàtiques durant tota la seva vida escolar ensopeguen en aquest curs atesa la complexitat que agafa l'assignatura i la poca quantitat de temps per incloure tot el temari. És molt freqüent trobar famílies que recorren a professors privats perquè els seus fills aconsegueixin aprovar.

Disfrutar des de petit

A l'hora d'aprendre matemàtiques no n'hi ha prou amb el càlcul, sinó que fa falta desenvolupar la capacitat de pensament abstracte. El document de la RSME aposta per fomentar a les aules tres matèries. La primera, l'àlgebra, disciplina que permet el pas de la numeració al pensament abstracte. La segona, la geometria per potenciar la capacitat de raonament i la resolució de problemes. La tercera, l'estadística i la probabilitat per ser capaços d'analitzar les dades i impulsar el pensament crític. El Llibre blanc de les matemàtiques recull altres propostes de millora, com la baixada de ràtios, els desdoblaments d'aules i els canvis en la formació matemàtica dels futurs professors.

«Per saber matemàtiques les has d'entendre i disfrutar des de petit», destaca Clara Grima, professora de Matemàtica Aplicada a la Universitat de Sevilla. Demana també a les famílies que parin de deixar anar inútils mantres com «les matemàtiques a l'escola no eren el meu punt fort i no m'ha anat tan malament en la vida». ■

Societat 27

Futbol sala

L'equip d'alevins creat per un mestre de l'institut-escola contra l'absentisme va guanyar el campionat de Catalunya després d'imposar-se 4-3 al Barça Escola. «Per a tot l'equip és un honor representar el barri», afirmen els jugadors.

El 'dream team' de l'IE la Mina

HELENA LÓPEZ Sant Adrià de Besòs

Als seus 12 anys, Javi Heredia explica amb veu dolça i un més que notable català l'emoció que senten després de guanyar dissabte la final del campionat de Catalunya de futbol sala ni més ni menys que contra el Barça Escola. «Va ser un partit molt difícil, ens va costar moltíssim, però vam saber aguantar i treballar com a equip i vam guanyar 4-3», explica aquest jove alumne de sisè de primària de l'IE La Mina, un dels set jugadors del sorprenent equip de l'escola. «Quan l'àrbitre va xiular el final del partit ens vam posar molt contents i vam començar a cantar '¡campions!' d'alegria, però primer vam saludar i vam voler donar l'enhorabona al Barça, perquè cal saber jugar, perdre i guanyar, i el primer és el companyerisme», prossegueix el petit, tan bon orador com jugador.

Relata la seva experiència després de l'emocionant passadís que els va dedicar tot el centre dilluns passat. «No pensava que arribarém tan lluny; per a tot l'equip és un honor representar el barri i que tothom sàpiga que l'equip de futbol sala de l'IE La Mina ha guanyat el campionat de Catalunya i que per ser gitano o marroquí no ets pitjor ni millor que ningú», diu el petit futbolista.

Genaro Llagaria és l'orgullós tutor del Javi, a més del seu entrenador de futbol sala. Entregat mestre de l'IE La Mina des de fa sis anys, va formar l'equip «principalment per millorar l'assistència dels nens i les nenes a l'escola; per fomentar uns hàbits saludables i que els alumnes que volguessin que els alumnes que volguessin fugar no passessin tant temps al carrer i poguessin fer l'activitat fora de l'horari escolar».

Entrenen dos dies a la setmana iels partits es juguen els divendres a la tarda, així que ocupen tres tardes de la setmana. «Aquest curs hem fet un equip aleví amb set nens i hem tingut la sort de jugar la final contra el Barça Escola, una experiència meravellosa per als nostres nens», assenyala el mestre, que així mateix confessa que, «amb el caràcter del barri, sabíem que teniem la nostra oportunitat

L'equip d'alevins de l'IE la Mina, diumenge a Tortosa després de guanyar al Barça.

«Són famílies molt agraïdes: si els dones una mica, t'ho donen tot», diu l'entrenador

«El més important és l'actitud i el bon comportament de nens i pares», afirma l'escola

si jugàvem com sabíem i posant-li totes les ganes».

Guanyar una final al Barça és guanyar una final al Barça i les coses bones agraden a tothom, però sobra dir que en aquesta història la victòria de dissabte és només la laminera anècdota. El gran èxit de l'equip, possible només gràcies a l'èpica implicació dels docents —el Genaro entrena els nens tres tardes per setmana després de portar

la seva tutoria— va arribar ja abans de jugar el partit: aconseguint omplir un autobús un dissabte al matí per passar el dia a Tortosa, amb els jugadors, les seves famílies i els seus mestres (Marta del Campo, la directora de l'escola, els va fer de reportera durant tot el dia, immortalitzant cada partit).

El reflex més bonic

«Aquest és el reflex més bonic i més sentit del que som l'institut-escola, que realment som una gran família. Em sento molt orgullós de formar part d'aquesta escola i d'aquest equip; és una experiència meravellosa poder compartir temps amb aquests nens i les seves famílies fora de l'horari escolar», continua explicant el Genaro, que afegeix que «són famílies molt agraïdes: si els dones una mica i veuen que et preocupes pels seus fills, t'ho donen tot».

El mestre i la directora coincideixen que, per a l'escola, «el més important és l'actitud i el bon comportament» que els nens i les famílies tenen cada partit». «Normal-

ment rebem felicitacions, i, abans de guanyar la lliga, hem rebut el premi als valors, per a nosaltres el millor de tots», apunten.

millor de tots», apunten.
Abans d'arribar a la final amb el
Barça van guanyar la lliga dels
centres del Consell Esportiu del
Barcelonès Nord. Va ser una primera victòria ja molt important:
no van perdre un sol partit sent un
dels consells esportius més forts,
a que van competir contra clubs
de Santa Coloma i Badalona, el
bressol del futbol sala català.

A ulls de la directora, el fet de guanyar el Barça també ha sigut molt important per a ells perquè «no es pot comparar l'entorn on han de viure els nens d'aquest equip amb el que viuen els nostres, un equip de la Mina amb nens gitanos molt treballadors i lluitadors: per això han guanyat», diu Del Campo, emocionada per l'esforç dels alumnes i pel compromís i l'entusiasme de l'entrenador, «un mestre amb moltes ganes de millorar la vida dels nens» i que fa una feina «extraordinària» a l'escola. Molt més que guanyar el Barça. ■

CRITERI ÚNIC

BCN i altres municipis s'adhereixen al decàleg sobre el padró

EL PERIÓDICO Barcelona

El Periódico

La Conselleria d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat ha impulsat un decàleg per unificar criteris per a l'empadronament municipal, i el document ja suma les primeres adhesions de grans localitats, com els ajuntaments de Barcelona, Girona, Lleida, el Prat i Reus i a més de la Diputació de Tarragona. El document, que s'ha treballat conjuntament amb el món local, ha sigut firmat també per l'Associació de Micropobles de Catalunya, la secretaria de Governs Locals de la Generalitat i la Conselleria d'Igualtat i Feminismes, segons va informar ahir el departament a través d'un comunicat. El director general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans de la Generalitat, Adam Majó, considera que és una «eina fonamental perquè els ajuntaments puguin acordar criteris inclusius i realistes per no deixar enrere cap veí».

No en va, l'empadronament en el lloc de residència és un dret i és també una obligació de totes les persones que viuen en un municipi, i alhora és la porta d'entrada a altres drets reconeguts com l'educació i la salut. Les mesures del decàleg pas sen per resoldre les sol·licituds de padró amb celeritat i sempre abans de tres mesos»; notificar les denegacions del padró amb una argumentació motivada; o bé empadronar les persones que visquin de manera irregular en una vivenda.

Barraques i caravanes

També acceptar les infravivendes com les barraques o les caravanes; que en el cas de persones en situació de sensellarisme o sense domicili fix s'indiqui com a adreça la de l'ajuntament, la de l'alberg municipal o una altra; o fer prevaler el deure d'empadronament quan no es pugui acreditar una propietat o lloguer; entre d'altres. ■

OLGA PEREDA Madrid

— Les cures als fills petits i als pares grans i dependents estan asfixiant la generació sandvitx, que técara de dona. ¿Quina reflexió li mereix?

— Parlem molt de qui cuida i no tant de qui no cuida. Si estan cuidant tant les dones és perquè els homes no ho estan fent. Sí que estan més involucrats en la criança. Els permisos intransferibles han començat un canvi cultural. Però en l'atenció a persones dependents hi ha diferència entre el temps de les dones i el dels homes. Així que la primera crida és a la corresponsabilitat en les cures.

Quina paraula tan important: 'cures'.

Sense cures no hi ha vida. Les famílies són cada vegada més petites, els fills i filles resideixen en diferents llocs i vivim més anys. Corresponsabilitat és la paraula. Primer dels homes, però també de les institucions, amb polítiques de conciliació i cures. I també d'altres agents, com les empreses. Parlo d'horaris laborals i d'entendre que les persones necessitem temps per cuidar. No es tracta de polítiques de conciliació perquè les dones continuïn cuidant, cal buscar altres mecanismes perquè els homes assumeixin la seva responsabilitat.

— ¿Què falta perquè els homes cuidin la gent gran?

— Hi ha una qüestió cultural i d'avaluació de l'acte de dutxar el pare o la mare dependent i canviar-li el bolquer. És diferent criar amb un projecte de vida cap endavant o acompanyar un procés de deteriorament físic cap a la mort.

— Els homes han agafat la cura bonica.

— El menys dur, el més il·lusionant. ¿Les cures estan poc valorit zades perquè les fan les dones o les fan les dones perquè estan poc valoritzades? No tinc resposta. Les cures han desaparegut de l'agenda pública i hi han de tornar.

— ¿Amb quin objectiu?

Les cures estan en l'origen de les bretxes de gènere que tenim en la societat. La bretxa salarial s'ha reduït amb polítiques, però nosaltres reduïm la jornada i el sou, demanem excedència per cuidar. Si des de l'àmbit públic no som capaços de canviar el sistema, aquesta bretxa salarial continuarà així per molt que toquem el mercat laboral. Volem un sistema de cures públic assequible que no depengui del teu compte corrent o de si tens xarxa familiar, que tinguis de dret a ser cuidat en condicions dignes. Aquest és

Rosa Martínez, a la seu del ministeri.

Rosa Martínez

Llicenciada en Ciències Polítiques, ostenta la Secretaria d'Estat de Drets Socials amb un objectiu clar: transformar el model de cures a les persones dependents.

«Si les dones estan cuidant tant és perquè els homes no ho estan fent»

«És diferent dutxar el teu pare o la teva mare dependent que atendre els fills» l'horitzó que marquem en l'estratègia que hem aprovat.

— ¿A qui està dirigida aquesta estratègia?

— A quatre grups. Nens i adolescents en sistema de protecció, persones grans, persones amb dependència i persones sense llar.

— L'estratègia no parla d'augmentar places de residències públiques. ¿Per què?

— L'estratègia és un horitzó. Tots pensem que quan tenim algú de la nostra família que necessita cures, la solució és una residència. És a dir, segons això, les polítiques han d'anar dirigides a augmentar les places disponibles. Nosaltres pretenem dir que hi ha altres maneres d'organitzar les cures i que ja són operatives en altres països. No sempre cal anar a una residència.

- ¿Quina és l'alternativa llavors?

— Augmentar l'ajuda a domicili i l'assistència personal, afavorir les xarxes comunitàries, els centres de dia... No hi ha un únic camí. Amb fons europeus hem finançat 20 projectes pilot que demostren que és possible. Fa 20 anys també era una cosa impensable descarbonitzar l'economia per la crisi climàtica. És possible i necessari organitzar d'una altra manera les cures. Parlem de respectar els drets. Quan hi arribem ens agradarà poder triar, per exemple, amb qui dormim.

— O què esmorzem, sí. Però ¿no és una mica utòpic?

— Hi ha països que ja funcionen així. I els projectes pilot que hem emprès per diverses autonomies també ho demostren. Cal que construïm una estructura i incrementar el finançament. L'acord d'acreditació de centres residencials de la legislatura passada va en aquest sentit. Cal transformar els entres residencials cap a models més humans.

— L'estratègia també pretén que el treball professional de les cures sigui laboralment atractiu i socialment reconegut. ¿Què en dirà la patronal?

És la primera a assumir que s'han de millorar les condicions del sector. Tenim un problema de dèficit de professionals per treballar en el sistema. Hi ha poca gent formada i, fins i tot tenint la formació, molts no hi volen treballar per les males condicions i els mals sous. Segons les estimacions de l'OCDE, el 2033 necessitarem 133.000 treballadores més de les que hi ha ara. És un model a què s'enfronta tot Europa a causa dels canvis demogràfics. La qüestió és com ho fem perquè la gent accedeixi a aquesta formació.

— Amb una formació professio-

— És clar. Però per accedir a l'FP necessites el títol de secundària. Ara mateix tenim el 4,0% de les dones en el sistema de dependència que són migrants. Moltes vegades no tenen el títol de secundària o no el tenen reconegut. S'han de pensar noves formes: el reconeixement per experiència, mòduls flexibles en horaris o arrelament per formació. L'estratègia és una visió a 10 o 15 anys. És un repte de país. ■

CATALUNYA

SOS Racisme, al mínim per una situació econòmica «crítica»

EL PERIÓDICO

L'organització SOS Racisme Catalunya està travessant una situació econòmica i de tensió de recursos «crítica», per la qual cosa ha hagut de fer diversos ajustos que aquest estiu deixaran l'entitat amb els serveis d'atenció al mínim. «Lamentem haver de comunicar que ens veiem obligades a fer una aturada parcial de la nostra activitat per poder acompanyar els casos fins ara assumits pel Servei d'Atenció i Denúncia amb la dedicació i qualitat de sempre, reorganitzarnos i tornar amb més força», assenyala l'entitat en un comunicat fet públic.

El motiu és la situació econòmica que travessa SOS Racisme Catalunya, que, des del 2020, ha experimentat un 15% de disminució dels ingressos públics destinats al Servei d'Atenció i Denúncia mentre que, en termes d'atenció i en el mateix període, han augmentat en un 31% els casos que han assumit. Aquest 2024, a més, han perdut una font important de fons privats, que intenten compensar amb diverses estratègies, com un primer finançament col·lectiu al qual es poden fer aportacions fins al 3 de juliol.

L'àrea de projectes, d'administració i finances, per exemple, únicament donarà resposta als requeriments de l'Administració i a les obligacions fiscals que té com a entitat. El Servei d'Atenció i Denúncia conservarà els serveis mínims d'atenció, acompanyant des de l'àrea jurídica i psicosocial les persones els casos de les quals s'han assumit, i es treballarà per fer més material de suport per a l'autogestió d'altres casos, indiquen les mateixes fonts.

«L'equip de SOS Racisme estem fent un esforç immens per revertir la situació crítica de l'entitat i per això algunes ens veiem obligades a deixar les nostres feines o fer menys hores durant aquests mesos», precisa en el comunicat SOS Racisme Catalunya. ■

JUDICI VIST PER A SENTENCIA

L'acusació pública reclama 45 anys de presó per a Brian Raimundo Céspedes i la defensa sol·licita que, en cas de condemna, la compleixi a Espanya i no siqui expulsat a Bolívia.

La víctima d'Igualada no va morir per «un miracle», segons la fiscal

J. G. ALBALAT Barcelona

«Va ser un miracle». «Podia haver mort en el minut u». Cops al cap, a l'abdomen, a les lumbars i esquinços a la vagina i a l'anus. Una «brutal» violació «sorprenent» que tenia intenció de dominar i «humiliar la víctima». I una voluntat inequívoca, al seu entendre, de matar, amb cops «constants» en òrgans vitals, com el crani, que eren «susceptibles» de causar la mort. Així de contundent es va expressar la fiscal en el judici que se celebra a l'Audiència de Barcelona contra Brian Raimundo Céspedes, nascut a Bolívia, el processat per la «brutal» i salvatge

agressió sexual a una adolescent de 16 anys en un polígon industrial d'Igualada l'1 de novembre del 2021. L'advocat de la menor, Jorge Albertini, ho va definir en una frase: «L'acusat va voler fer el màxim dany, amb la crueltat més gran i causar la mort». El judici va quedar ahir vist per a sentència.

Les acusacions van dedicar l'última sessió del judici a posar en evidència la brutalitat de l'agressió i a desmuntar la versió aportada per l'acusat. Es van referir en els seus informes finals al camioner que va trobar per casualitat la jove aquella nit en un carreró del polígon industrial d'Igualada. La va trobar a terra i amb dos importants bassals de sang. L'home va trucar als serveis

d'emergències i la va tapar amb una jaqueta. Aquesta ràpida actuació va salvar la vida de la menor, que aquell dia havia sortit de festa amb unes amigues a la discoteca Epic. Va ser assaltada quan de matinada es dirigia sola cap a l'estació del tren per tornar a la seva casa a Vilanova i la Geltrú. «Un àngel», va qualificar Albertini el camioner que va evitar que la jove morís per les ferides que li va produir l'agressor.

«Sense remordiment»

La fiscalia va relatar de manera detallada les proves que apunten al fet que el processat Brian Raimundo Céspedes és l'autor d'aquesta violació i intent d'assassinat, justificant, des del punt

Brian Raimundo Céspedes.

de vista tècnic, per què sol·licitava per a ell 45 anys de presó i 10 més de llibertat vigilada. Així, explicats els indicis aportats durant la investigació pels Mossos i els pèrits judicials – que van concloure que es tracta d'un «delinqüent sexual homicida», que «buscava causar el màxim dany» i «sense remordiment»—, qualificant de «poc coherent» la versió de l'acusat que ell no va violar l'adolescent i que consumia marihuana i haixix de forma habitual.

Amb aquest últim argument, la seva defensa està intentant que el tribunal imposi al processat una pena més baixa i que els magistrats li apliquin diversos atenuants, com ara poden ser l'embriaguesa i l'alteració psíquica. El seu advocat va requerir els magistrats que, en cas de condemna, l'acusat la compleixi integrament a Espanya i no sigui expulsat al seu país d'origen, Bolívia.

Per a la fiscal, les proves que incriminen Céspedes són definitives. Comença detallant la revisió de les càmeres de seguretat del polígon, en què s'observava com un jove que portava la mateixa roba de l'acusat es dirigia a la víctima, la geolocalització del telèfon mòbil del processat, que coincidia amb la de l'adolescent, i entre altres proves, l'ADN de la jove trobat a la jaqueta de l'imputat.

Per què un tanatori DINS LA CIUTAT?

Perquè tot sigui més fàcil.

L1 (Marina), L4 (Bogatell).

6, B20, B25, H12, V21 i V23.

T4 (Marina i Auditori, Teatre Nacional).

TRIA EL NOU TANATORI SANCHO DE ÁVILA.

Més de 100 anys acompanyant les famílies de Barcelona

900 231 132 (24h) | memora.es

CONTROL DE LA CONTAMINACIÓ

Totes les noves ZBE metropolitanes tindran les instal·lacions licitades aquest mateix any per poder començar a monitoritzar els vehicles més contaminants durant el 2025.

L'AMB licita 12 noves càmeres per a les zones de baixes emissions de BCN

CARLOS MÁRQUEZ DANIEL Barcelona

La zona de baixes emissions (ZBE) prossegueix el seu lent camí cap als confins metropolitans de Barcelona. Va començar a funcionar en l'àmbit de les rondes de la gran ciutat el gener del 2020, tot i que les sancions no van arribar fins al setembre d'aquell mateix any pandèmic. Després de molt debat, promeses, lleis, decrets, normatives i cites electorals, l'invent està a prop de fer un important salt cap a altres municipis a partir del 2025. L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) acaba de licitar el subministrament i la instal·lació de 12 nous punts de control, que encara no se sap on aniran a parar. És un dels últims passos per arribar al pla final (per ara) de 300 càmeres (la meitat, a la capital catalana) distribuïdes per una quinzena de municipis.

El concurs públic surt amb un preu màxim de licitació de 210.697,30 euros, un import que les empreses aspirants, com és habitual, revisaran a la baixa per guanyar-se el favor de l'Administració. Guanyi qui guanyi, tal com marquen les prescripcions tècniques de la convocatòria, les càmeres es començaran a instal·lar a principis del 2025 i el mateix any ja arrencarà el funcioment. El con tracte, però, s'ha de tancar abans que s'acabi el 2024, ja que, al tractar-se de fons europeus, la cosa no pot saltar a l'exercici següent sense que estigui resolta la licitació.

Les mateixes normes

En paral·lel, mentre els concursos públics avancen perquè tot pugui estar a punt, els municipis van avançant en la configuració i aprovació de les seves corresponents ordenances, amb la idea d'aplicar un mateix criteri pel que fa a les sancions i les exempcions. D'aquesta manera, dins de l'àmbit de l'AMB, els conductors sabran que les normes són les mateixes a tots els paraigües ambientals. Quan estiguin totes en marxa, com ja passa amb la de Barcelona, Sant Cugat i Sant Joan Despí, l'AMB s'encarregarà de

Un dels cartells de la Ronda de Dalt que anuncien l'entrada a la ZBE de Barcelona.

monitoritzar les sancions, que després seran gestionades pels mateixos consistoris.

La licitació de l'AMB només concreta la xifra de punts de control, però no els municipis receptors. Sí que especifica les ciutats que són «candidates» a la instal·lació de les càmeres perquè ja tenen projectes de ZBE en marxa. Són les següents: Barberà del Vallès, Cerdanyola del Vallès, Sant Boi de Llobregat, el Prat de Llobregat, Viladecans, Gavà, Castelldefels, l'Hospitalet de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Esplugues de Llobregat, Badalona, Santa Coloma i Molins de Rei. «La col·locació -diu l'AMB en les bases del concurs – vindrà condicionada per la idoneïtat dels punts proposats pels municipis d'acord amb el replanteig fet amb la direcció de l'obra».

La majoria d'aquestes ciutats ja tenen els deures mig fets. L'Ajuntament de Santa Coloma, per exemple, va licitar l'abril passat la instal·lació de 46 càmeres a 23 punts del nucli urbà. Preu de sortida: 1,6 milions d'euros que també es pagaran amb fons Next Generation. Aquest concurs està ara en fase d'avaluació de les ofertes. Però també han fet passos, amb diferent ritme d'execució, els consistoris de ciutats com Castelldefels, el Prat o Viladecans, que tenen el projecte en marxa de cara al 2025, quan es preveu que les ZBE ja estiguin operatives.

Lleis sense sanció

Malgrat que es parla de les zones de baixes emissions des de fa gairebé 10 anys, ha sigut necessària una legislació que obligui a instal·lar paraigües ambientals perquè els ajuntaments i l'AMB, que va ser pionera a tot l'Estat amb la de Barcelona, trepitgessin l'accelerador. La llei 7/2001, de canvi climàtic i transició energètica (i el posterior reial decret del desembre del 2022), obliga els municipis de més de 50.000 habitants i els de més de 20.000 residents amb problemes de contaminació atmosfèrica a implementar ZBE abans del 2023. Però aquesta normativa no va acompanyada de sancions, així que l'aplicació s'està fent en comptagotes i de manera molt desigual.

Els dispositius no estan adaptats per caçar els 'fittipaldis'

C.M.D.

No interpreteu el que segueix com una invitació a córrer per evitar una multa. És, simplement, la constatació d'un fet curiós. Resulta que les càmeres de la zona de baixes emissions (ZBE) tenen un munt de característiques tècniques. Entre els requisits a les empreses que les instal·len està, com és obvi, el de poder captar les matrícules. Però passa que una de les demandes té a veure amb la velocitat: «Els vehicles monitoritzats han de poder ser detectats fins a velocitats de 150 quilòmetres per hora per a dos carrils de circulació», diu l'últim concurs públic convocat per l'AMB per col·locar 12 noves càmeres. Altres concursos similars vinculats al paraigua ambiental, a Tarragona o Viladecans, eleven l'aposta fins als 180 km/h o els 250 km/h. En resum: els bòlids bruts poden eludir la justícia ambiental.

Es pot interpretar com un truc per entrar en una ZBE amb un cotxe contaminant sense etiqueta ambiental de la DGT. Però, més enllà de ser una imprudència, la sanció per circular a aquest ritme (si ens caça un radar, i aquests no fallen) serà molt superior, a més de la pèrdua de punts del carnet al tractar-se d'una falta molt greu, ja que els cartells del paraigua ambiental, per ara, coincideixen amb l'accés a zones urbanes on, a tot estirar, es pot circular a 50 km/h.

Els retratats

També és veritat que, si feu una ullada a l'hemeroteca, trobareu autèntics fittipaldis (pilot de F1 brasiler dels 70) als quals els és igual jugar-se la seva vida. O el que és fins i tot pitjor: la dels altres. El 2010, un conductor va ser caçat per l'implacable radar de la Via Augusta a 152 km/h. El desembre passat, la mateixa càmera va agafar un altre temerari que entrava a Barcelona per la C-16 a 123 quilòmetres per hora. Hi ha bolquets de notícies similars. I no, no val l'excusa que era de matinada i no hi havia gairebé ningú.

El concurs públic surt amb un preu màxim de licitació de 210.697 euros

LA FESTA DE SANT JOAN

Durant tota la nit hi haurà servei de metro de manera ininterrompuda

EL PERIÓDICO Barcelona

El transport públic de l'àrea de Barcelona ampliarà el servei i el personal durant la nit de demà amb motiu de la revetlla de Sant Joan, segons va informar ahir l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) de Barcelona mitjançant un comunicat. Segons van indicar, la xarxa de metro estarà oberta durant 67 hores seguides, des de les cinc de la matinada d'avui fins a dilluns a la mitjanit. A més, hi haurà 12 trens addicionals circulant des de les 21.00 de diumenge fins a les 05.00 hores de dilluns potenciant l'L4, que és la que arriba a la platja i el reforç de la qual s'allargarà fins a les 08.00 hores en previsió d'una afluència d'usuaris més elevada al front marítim. A les estacions de la Barceloneta, Ciutadella i Vila Olímpica, Bogatell i Llacuna hi haurà un desplegament especial de personal.

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) prestarà el servei habitual d'un dissabte, fins a les dues de la matinada, i reprendrà el servei normal a les 05.00 hores de dilluns. Renfe incrementarà l'oferta amb 10.500 places addicionals i diumenge i dilluns de matinada es reforçarà la capacitat usual dels trens que enllacen Barcelona amb les poblacions costaneres del Garraf. el Maresme i la Costa Brava, Els Nitbus reforçaran línies concretes; els busos noctums de la Generalitat tindran el mateix horari que els divendres i els dissabtes i els urbans oferiran el servei de dia festiu.■

Una de les platges de Barcelona plena de gent durant una revetlla de Sant Joan.

Per tercer any, els quioscos de platja no poden contractar 'dj', muntar barres addicionals ni allargar l'horari en la nit més curta de l'any.

Els xiringuitos tancaran a les tres durant la revetlla

GISELA MACEDO

Demà a la nit se celebra la revetlla de Sant Joan, seguint la tradició pagana de celebrar el solstici d'estiu. A Barcelona, la platja serà el gran punt de concentració per passar aquesta curta nit, si bé als diferents barris també s'organitzaran fogueres i festes populars a menys escala.

Durant la revetlla de l'any passat, a les platges de Barcelona es van arribar a concentrar fins a 80.000 persones en una multitu dinària festa (i botellon) a l'aire lliure que va acabar a trenc d'alba. Ara bé, els xiringuitos no hi van poder participar tant com segurament els hauria agradat. Tampoc ho podran fer aquest any.

Per tercer any consecutiu, els xiringuitos de Barcelona tenen prohibit contractar dj i muntar barres addicionals i estan obligats a tancar a les 03.30 hores. Aquestes restriccions indignen el Gremi de Restauració, que carrega contra el govern de Jaume Collboni.

«El que està passant amb la revetlla de Sant Joan és un clar exemple de fins a quin punt l'Aiuntament de Barcelona continua sent l'Administració del no.

«L'Ajuntament de **BCN** continua sent l'Administració del no», critica el Gremi de Restauració

Durant més de 20 anys, el consistori ha autoritzat per escrit que els xiringuitos de la platja organitzin la seva particular revetlla de Sant Joan. En la pandèmia era comprensible que això no passés, i el punt lògic, una vegada desaparegudes totes les restriccions, hauria sigut recuperar aquesta celebració», declaren fonts del Gremi.

«Completament absurd»

«El canvi polític continua sense traduir-se en decisions diferents. En el cas de la revetlla, és completament absurd: en una nit clarament excepcional en què les plat ges reben fins a 80.000 persones que volen celebrar allà la revetlla, reforçar els xiringuitos i augmentar els serveis legals i els WC d'ús públic gratuït seria la decisió més assenyada», afegeixen.■

La previsions apunten a temperatures altes i pluges a l'interior

EL PERIÓDICO

La previsió per a la nit de demà, que al principi apuntava a una probabilitat pràcticament nul·la de pluges, s'ha transformat i podrien registrar-se xàfecs locals a l'interior. Segons les previsions d'ahir a la tarda del Servei Meteorològic de Catalunya (Meteocat), la inestabilitat que des de dimecres ha deixat xàfecs acompanyats de pols sahariana a diversos punts de Catalunya no desapareixerà del tot, «fins i tot sembla que podria accentuar-se de cara a diumenge acompanyant un nou descens de la temperatura», diuen en l'agència.

Durant la revetlla s'espera cel clar a la meitat sud de Catalunya, amb nuvolositat a les comarques del nord (tant al litoral, amb més volum d'aigua, com també a l'interior) i precipitacions a les zones pròximes al Pirineu. «Fins a mig matí s'espera que caiguin alguns xàfecs febles en punts de la meitat est, localment moderats al litoral central. A partir de llavors és possible algun xàfec local a l'interior del quadrant nordest. Acumularan quantitats escasses o poc abundants de precipitació», assenyalen des del Meteocat.

Quant a les temperatures, aquestes oscil·laran al voltant dels 25 graus en ciutats com Barcelona i Girona, mentre que a Lleida les màximes podrien situar-se fins i tot per sobre dels 30 graus. ■

NECROLÒGIQUES

SANCHO DE ÁVILA. Paquita Cerdà Mo-ra, 97 anys, a les 10.45 hores; Fina Juan Verdasco, 92 anys, a les 12.45 hores; Pi-lar Callizo Bafaluy, 84 anys, a les 9.50 ho-res; Fernando Barceló Rozas, 89 anys, a les 11.10 hores.

LES CORTS. Mercè Pujol Recto, 95 anys, a les 12.30 hores, Susi Aguilar Delgado, 78 anys, a les 10.30 hores; Diego Domín-guez Elías, 62 anys, a les 11.30 hores; Fernando García Álvaro, 75 anys, a les 11.00 hores; José Asenjo López, 62 anys, a les 9.00 hores; Manuel Bueno Parals, 75 anys, a les 12.00 hores; Toni González

Elena, 72 anys, a les 10.00 hores; Manuel Espinosa Caballero, 76 anys, a les 8.30 hores SANT GERVASI. Gibria Ciprés Capel, 90 anys, a les 13.30 hores. Lilsta facilitada per Serveis Funeraris de Barcelona. Més informació, en el 900.231.132.

Publicació d'esqueles 93 484 82 10

anuncios@elperiodico.com

Concepción Felices Guerrero

Va morir el dia 21 de juny a Màlaga a l'edat de 92 anys

Els companys d'El Periódico ens unim al dolor del nostre company Bernat Gasulla i al dels seus familiars.

Pantalla social

El director d''Els miserables' va començar a fer pel·lícules quan va comprendre que tirar còctels Molotov a la policia no servia per canviar les coses. Aquesta setmana ha enquistades en barris dels suburbis parisencs.

estrenat 'Los indeseables', un nou fresc sobre el descontentament, la pobresa, la gentrificació i la violència

El cine 'banlieue' de Ladj Ly

«Macron va quedar commocionat després de veure-la, ens va dir que prendria mesures contra la pobresa i la violència que assolen aquestes àrees», explica Ladj Ly sobre l'encara president de França al reflexionar sobre l'impacte social del seu primer llargmetratge de ficció, Els miserables (2018), explosiva història de violència policial ambientada als suburbis parisencs que al seu dia va obtenir reconeixements com el premi del jurat al Festival de Cannes, la nominació a l'Oscar i el Cèsar a la millor pel·lícula. «Però no va fer res. Perquè no hi ha cap voluntat política per millorar les coses. Els polítics ens han fallat, només atenen els seus propis interessos. I, mentrestant, als barris parisencs cada mes maten almenys un jove. I les morts no pararan. Per això és obvi que he de continuar parlant del que passa allà», explica el director, tan rotund amb les seves paraules com amb el seu cine.

Seria fàcil confondre la seva nova pel·lícula, Los indeseables, amb una continuació directa d'aquella títol similar, totes dues posen el focus en les asfixiants condicions que tenen les comunitats immigrants a la seva ciutat, i per fer-ho totes dues recorren a un estil narratiu descarnat i urgent. «Quan vaig començar a escriure Els miserables, la vaig concebre com la primera part d'una trilogia sobre la història del meu barri, Montfermeil», matisa Ly. «L'objectiu és cobrir 30 anys: aquella pel·lícula transcorria en l'epoca actual, Los indeseables ho fa al vol tant del 2005 i la tercera pel·lícula se

Una similitud més amb la seva predecessora: si l'acció d'Els miserables culminava a l'interior d'un edifici, durant el violent enfrontament entre un grup d'agents i un de joves irats, la de Los indeseables s'inicia dins d'un altre bloc de pisos

situarà als anys 90».

NANDO SALVÀ

que poden per transportar el fèretre d'una àvia. Aquestes vivendes són, de fet, l'eix argumental d'una història de gentrificació i especulació immobiliària que transcorre en un context de prejudicis i corrupció institucionalitzats, tensions racials i misèria, i amb una següència central que contempla un desnonament forcós que deixa sense la seva llar dotzenes de veïns. «Persones com aquestes, immigrants majoritàriament procedents de l'Àfrica, són els indesitjables del títol», lamenta Ly. «La policia sol utilitzar paraules com plaga o feristeles per referir-s'hi».

Majoritàriament, les situacions que planteja estan basades en successos reals. «Tot està inspirat en gent que conec; els meus propis pares van ser obligats a evacuar la

anys, i a canvi els van donar uns 15.000 euros, els van estafar», recorda Ly. «Jo em vaig iniciar com a narrador en l'àmbit del documental, i soc incapaç d'allunyar-me'n del tot. Per a mi, la càmera és una arma o, si més no, una eina amb què intentar canviar les coses».

Va començar a fer pel·lícules, explica, quan va comprendre que tirar còctels Molotov a la policia no servia per canviar les coses. Va comprar la seva primera càmera a mitjans dels 90, amb 17 anys, i poc després va fundar el col·lectiu Kourtraimé amb altres artistes com Kim Chapiron o Romain Gavras. Les imatges que va gravar en els disturbis viscuts a França el 2005 van ser després la base del seu curt 365 jours à Clichy-Montfermeil (2007), sobre dos nens que van morir electrocutats dins de la torre transformadora en la qual s'havien refugiat durant una batuda, i el 2010 va sacsejar els fonaments de la policia del seu país després de filmar com un jove emmanillat era colpejat per un grup de agents.

«Per primera vegada, membres

elPeriódico | Dissabte, 22 de juny del 2024 Cultura | 33

gats i expulsats a causa de la difusió en vídeo d'una evidència d'actes de brutalitat policial», explica el realitzador. Recentment, va coescriure Atenea (2022), la pel·lícula més recent com a director de Gavras – fill del cineasta Costa Gavras –, una altra incendiària historia de violència als suburbis.

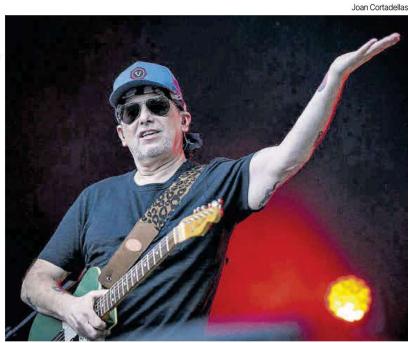
No perd la motivació

En tot aquest temps, reconeix, el seu cine no ha servit per a una millora efectiva de la situació. «Bona part del problema és conseqüència de la ferida oberta durant el colonialisme i el postcolonialisme, encara no tancada - assenyala -. El problema de França és que no vol reconèixer el seu passat. I, mentre continuïn sense assumir responsabilitats, les coses no se solucionaran». Malgrat això, afegeix, no ha perdut gens la motivació. «No puc permetre-m'ho. Potser hauria volgut créixer en un barri ric, però no ha sigut així. Tinc una batalla per entaular, i la lliuraré costi el que costi. Formo part de la primera generació de malians que van arribar a França, i hem d'assegurar una possibilitat d'integració real per als nostres fills».

Amb aquesta finalitat, Ly va fa servir els beneficis que va obtenir gràcies a Els miserables per fundar l'escola de cine Kourtrajmé, que va ser inaugurada a Montfermeil el 2018 i actualment compta amb sucursals a Dakar, Guadalupe i Marsella. «L'objectiu és contribuir a fer que la nostra gent sigul retratada d'una manera fidedigna, i que la ficció ens deixi de convertir en caricatures», explica. ■

El Periódico

Andrés Calamaro saluda durant el concert que va oferir ahir al Poble Español.

an cabalós com va ser en altres temps Andrés Calamaro com a compositor, i en els últims anys té els seus seguidors a pa i aigua (des de Cargar la suerte, 2018). D'aquells temps en què treia cançons de sota de les pedres surt el repertori que dona cos a aquesta gira, que porta per títol Agenda 1999, el qual és un eufemisme per no anomenar-la sense embuts Honestidad brutal, 25 años. D'això es va tractar ahir al Poble Espanyol (festival Guitar BCN), de retre honors a aquest doble disc fonamental del rock en espanyol, i que el seu aniversari ha portat una reedició en forma de sextuple CD bateiat com a extra brut.

Un àlbum que dona la raó a les tesis que associen el dolor anímic i el caos amb la creativitat: hi flota tant una separació sentimental com el núvol de cànnabis i cocaïna en el qual van ser immortalitzades les cançons. Però parlem d'alguna cosa així com el Blonde on blonde de Calamaro, obra torrencial (més cohesionada que el posterior El salmón), en què la derrota i la ferida van propulsar un repertori devastador del qual, al Poble Espanyol, Calamaro va oferir una àmplia mostra, 16 de les seves 37 cançons. Començant a mig gas, amb el blues No va más camí del pols rocker de ¿Para qué? i Eclipsado.

Cançons que destillen certa bilis cap al gènere femení, cal dir, com Cuando te conocí («ya no salías con aquel chico casado/ que te prometía que la dejaría/ y todavía no se había divorciado»), que la banda va desplegar amb maneres sòlides, narrativa rockera tocada

Calamaro s'anima al Poble Espanyol

Andrés Calamaro

Poble Espanyol (21/6/2024)

pels ferotges sols de guitarra de Brian Figueroa. I què es pot dir del sarcasme de El día de la mujer mundial amb aquesta lírica entranyable («ojalá te sientas solamente un poco mal»), cançó supertòxica vista amb certs ulls actuals, que va incorporar un bel·licós empelt de Kashmir de Led Zeppelin. I el paisatge després de l'amor i la guerra de Los aviones amb la seva cadència de bossa nova i el tacte jazzístic de Germán Wiedemer al piano.

Més sobri i canònic

Va ser un concert més sobri i canònic que altres que recordem a Barcelona, tot i que no hi van faltar alguns comentaris (aquesta vegada, breus) de tall extramusical, quan es va posar en sores futboleres i va clamar a favor dels «periquitos, l'únic club de barri de Barcelona», que «diumenge es juguen l'ascens». Concert que va dedicar a Jaimi Urrutia (Gabinete Caligari), «que compleix anys», obert en el tram final a temes d'altres àlbums.

Calamaro seriós, competent i professional, adjectius que no sempre han esquitxat les cròniques dels seus concerts. Hi va haver, creuant-se amb Te quiero igual i Paloma, complimentades repesques de Tuyo siempre, Flaca (al teclat i propulsant el càntic general) o la inhabitual Alta suciedad en versió volcànica, estirant la festa. Y Días distintos, cançó contra les disjuntives impossibles, a favor «del vici, la música i l'amor». Comiat d'una nit en què Calamaro, acudint a composicions de fa 25 anys, va donar el seu millor perfil dels últims temps a Barcelona.

GUARDÓ

Mònica Batet, premi Crexells a la millor novel·la en català del 2023

EL PERIÓDICO Barcelona

L'escriptora Mònica Batet va guanyar ahir el 53è premi Cre-xells a la millor novel·la en català publicada l'any anterior, que concedeix l'Ateneu Barcelonès, amb l'obra Una història és una pedra llançada al riu (Angle Editorial). En l'acta del premi, el jurat va assenyalar que la novel·la té «un magnetisme especial», que submergeix el lector en «un univers evocador, de múltiples ecos i significats.»

En nom del jurat, l'escriptora Anna Ballbona va dir que la novella «és com un cant d'amor vibrant al gest de narrar històries, al poder de la creativitat, de la imaginació, confrontat amb el poder destructiu dels autorita-

Mònica Batet.

rismes, dels murs, de les imposi cions de les prohibicions». Batet, va continuar Ballbona, rendeix «homenatge a la tradició popular d'explicar contes, d'escoltarlos, deversionar-los i de convertir-los en motius de vida i de resposta, una tradició que és alhora oral, literària i musical».

Després del veredicte, la guanyadora va comentar que volia tractar diversos temes: «El poder, l'oralitat, aquests contes populars que passen de família en família i de segle en segle; el poder del folklore, que ens explica com a societat, que ja és present en novel·les anteriors meves; el poder guaridor de l'art i d'il·lustrar una societat; el poder del poble al rebel·lar-se, tenint present l'experiència de la Revolució dels Clavells; i finalment el poder autoritari».

El baby boom entre les famoses i les influencers és un fet. En les últimes setmanes, els embarassos farandulers s'han disparat. Alguns han sigut autèntiques sorpreses, com és el cas d'Alejandra Rubio, filla de Terelu i netíssima de María Teresa Campos, que, amb 24 anys, ha anunciat la seva futura maternitat a la portada de la revista ¡Hola! d'aquesta setmana.

Tan sols fa cinc mesos que va iniciar la seva relació amb Carlo Costanzia, fill de la model Mar Flores. Quan es van conèixer, l'actor estava complint una condemna de 21 mesos per un delicte d'estafa relacionat amb la compravenda de cotxes de luxe i també acumulava condemnes per conduir sota els efectes de l'alcohol i fer-ho de manera temerària. Un perla, vaja.

Reportatge exclusiu

Alejandra anava per a actriu, però fa uns anys que treballa com a tertuliana televisiva i, a temps parcial, com a personatge del clan Campos. Tots dos han posat per a la revista de la salutació i han explicat els detalls de l'incipient embaràs. Per aquest reportatge exclusiu, la flamant parella podria haver cobrat entre 80.000 i 100.000 euros. Aquesta suculenta xifra inclouria dues portades més, la de l'anunci del naixement i, més tard, la del posadet familiar. Un clàssic. A més, els familiars que vulguin robar pasta ho tindran la mar de fàcil si s'apunten al xou de parlar de l'embaràs. Ho farà Terelu al plató de De Viernes, el programa de Mediaset que gasta més caixet per als seus convidats. Al mercat rosa, aquesta entrevista no costa menys de 30.000 euros.

A principis d'aquest mes, ens fèiem ressò també de l'embaràs

Lorena Vázquez

El rendible **'baby** boom' de les famoses

MAMARAZZIS

Alejandra Rubio, Anabel Pantoja Dulceida, Alba Paul, Marta Pombo, Marta Riumbau i Mery Turiel són algunes de les cares conegudes que esperen fill. A jutjar per les seves exclusives, les criatures arriben amb un xec sota el braç

Alejandra Rubio, filla de Terelu Campos i netíssima de María Teresa Campos.

d'Anabel Pantoja, la neboda més mediàtica d'Isabel Pantoja. La nebodíssima també va optar per anunciar-ho a través d'una exclusiva, però, en el seu cas, ho va fer per a la revista *Lecturas*. Un altre equip, però la mateixa lliga. Anabel, amb 37 anys, es troba en el quart mes de l'embaràs i està vivint aquest moment tan especial i rendible juntament amb la seva parella, David Rodríguez. En el seu cas, van cobrar per l'exclusiva una xifra que ronda entre els 70.000 i 80.000 euros. Paraula de Mamarazzi.

Dulceida amb Alba Paul, Marta Pombo, Marta Riumbau i Mery Turiel són algunes de les influencers que també esperen l'arribada d'un nadó i moltes d'elles, com és lògic, han aprofitat les seves xarxes socials per anunciarho a so de bombo i platerets. Aquestes creadores de contingut tenen mil·limetrat cada detall per rendibilitzar des del primer dia el seu estat de bona esperança.

El mes d'abril passat, Dulceida i la seva parella van anunciar l'arribada de la seva primera filla. Es dirà Aria i, a més a més d'omplir d'il·lusió la parella, es tracta del negoci més lucratiu i productiu que han tingut entre mans. Un documental que veurem en una plataforma també està en camí i aquesta mateixa setmana ha sigut portada de la revista Cosmopolitan per mirar de continuar avivant tota aquesta avantatjosa campanya publicitària.

Aquests nadons ja no venen amb un pa sota del braç, venen amb xecs al portador, campanyes de publicitat, marques que els patrocinen i negocis la mar de profitosos.■

MÚSICA ÁLVARO DE LUNA -— LA OREJA DE VAN GOGH — ALFRED GARCÍA ELS AMICS DE LES ARTS - EL POT PETIT **EMOCIONA'T AMB LA SCCC-**GINESTA

GASTRONOMIA

JUBANY* — MIRAMAR** LES COLS*** — CA L'ENRIC* CUINA D'AUTOR I KMO

Publicitat | 35

+ SERUM CAPILAR OLAPLEX

Alumbramiento > De Pau Teixldor. Amb Sofía Milán i Celia Lopera. 16 Anys. Espanya, Romania. 2023. Drama. 101 min.

►Espanya, 1982. La Lucía, de setze anys, es queda embarassada i la seva mare decideix trasiladar-la a Madrid per donar fi a aquesta situació no desitjada. Cinemes Girona, SOM Multiespal, Mooby Bosque, Renoir Floridablanca, Verdi.

Amigos imaginarios > De John Krasinski. Amb Ryan Reynolds i John Krasinski. Apta. Estats Units. 2024. Comèdia dramàtica. 104 min.

►Una nena descobreix que pot veure els amics imaginaris de totes les persones. Amb aquest superpoder a les mans, s'embarca en una aventura màgica. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries, Yelmo Westfield La Maquinista.

Arthur > De Simon Cellan Jones. Amb Mark Wahlberg i Simu Liu. 7 Anys. Estats Units. 2024. Aventura. 107 min.

► Mikael Lindnord és el capità d'un equip que participa a una cursa de 700 km durant 10 dies per les selves equatorianes. Mooby Bosque.

Back to Black > De Sam Taylor-Johnson. Amb Marisa Abela i Eddie Marsan. 16 Anys. Regne Unit, Estats Units, França. 2024. Bio-

►L'extraordinària història del ràpid ascens a la fama d'Amy Winehouse I la creació del seu reeixit àlbum Back to Black. Mooby Arenas, Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi Park (VOSE), Yelmo Westfile/I a Maquinista

Bad Boys: Ride or Die > De Adil El Arbi i Bilall Fallah. Amb Will Smith i Martin Lawrence. 16 Anys. Estats Units. 2024. Acció. 115 min.

►Els carismàtics policies Mike i Marcus afronten un nou cas després d'escoltar falses acusacions sobre el seu excapità i mentor. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

Benedetti, sesenta años con Luz > De Andrés Varela. 7 Anys. Uruguai. 2022. Documental. 74 min.

► Mario Benedetti i Luz López es van conèixer a l'adolescència. Ell es va convertir en escriptor i ella en funcionària. Verdi Park.

Bob Marley: One Love > De Reinaldo Marcus Green. Amb Kingsley Ben-Adir i James Norton. 12 Anys. Regne Unit, Estats Units. 2023. Biopic. 104 min.

▶Relat de la vida de Bob Marley i la seva impactant història de superació de l'adversitat. Cinema Maldà (VOSE).

Calladita > De Miguel Faus. Amb Paula Grimaldo i Ariadna Gil. 16 Anys. Espanya. 2023. Drama. 93 min.

► Ana, acabada de arribar de Colòmbia, és empleada domèstica en una luxosa mansió on estiueja una adinerada familia de marxants d'art. Renoir Floridablanca. Verdi Park.

Civil War > De Alex Garland. Amb Kirsten Dunst i Wagner Moura. 18 Anys. Estats Units, Regne Unit. 2024. Acció. 109 min.

▶En un futur proper en què Amèrica està sumida en una guerra civil cruenta, un equip de periodistes i fotògrafs de guerra emprèn un viatge trepidant. Mooby Balmes (VOSE).

Cartellera Novetats

Tota la cartellera de cinema a cartelera.elperiódico.com

Alumbramiento. De Pau Teixidor. Amb Sofía Milán.

Del revés 2 (Inside Out 2). De Kelsey Mann. ★★ **Descansa en paz.** De Thea Hvistendahl. Amb Renate

Reinsve. ★★

Los indeseables. De Ladj Ly. Amb Alexis Manenti.

Memory. De Michel Franco. Amb Jessica Chastain. ★★★

Del revés 2 (Inside Out 2) > De Kelsey Mann. Apta. Estats Units, Japó. 2023. Animació. 96 min.

►Torna la ment d'una Riley recentment incorporada a l'adolescència, just en el moment en què la Caserna General està patint una sobtada reforma. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast.,CATi OXSE), Mooby Aribau Cinema (Cast. i VOSE), Mooby Aribau Cinema (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (Cast. I VOSE), Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Phenomena (VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi Kids Barcelona (Cast. i CAT), Yelmo Westfield La Maquinista (Cast. i VOSE) (Dig.

Descansa en paz > De Thea Hvistendahl. Amb Renate Reinsve i Anders Danielsen. 16 Anys. Noruega, Suècia, Grècia. 2024.

▶En un calorós dia d'estiu a Oslo, els morts desperten misteriosament, I tres famílies es veuen ensotades en el caos. Cinemes Girona (VOSE), SOM Multiespai, Mooby Arenas, Verdi Park (VOSE).

Furiosa: De la saga Mad Max > De George Miller. Amb Anya Taylor-Joy i Chris Hemsworth. 16 Anys. Austràlia. 2024. Ciència ficció. 148 min.

▶En caure el món, la jove Furiosa és arrabassada de l'Indret Verd de Moltes Mares i cau en mans d'una gran horda de motoristes. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast. i VOSE), Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (VOSE), Mooby Glòries (VOSE), Verdi (VOSE), Velmo Westfield La Maquinista.

La bandera > De Martín Cuervo, Amb Aitor Luna i Ana Fernández. 12 Anys. Espanya. 2024. Comèdia dramàtica. 88 min.

►Un pare, dos fills i un sopar. La història transcorre durant una vetllada familiar, on Tomàs convoca els seus dos fills, Jesús i Antonio. Verdi.

La casa > De Álex Montoya. Amb David Verdaguer i Luis Callejo. 7 Anys. Espanya. 2024. Drama. 81 min. ▶Després de la mort del seu pare, tres germans es reuneixen a la casa en la qual van passar els estius de la seva infància. Verdi.

La imatge permanent > De Laura Ferrés. Amb María Luengo i Rosario Ortega. 7 Anys. Espanya, França. 2023. Drama. 94

▶En un poble del sud, Antònia, una mare adolescent, desapareix al mig de la nit. Filmoteca de Catalunya (CAT).

La promesa de Irene > De Louise Archambault. Amb Sophie Nélisse i Dougray Scott. Apta. Polònia, Canadà. 2022. Drama històric. 121 min.

►Quan els nazis envaeixen Polònia en 1939, la infermera l'rene Gut és traslladada i obligada a treballar per a l'exèrcit alemany. Mooby Gran Sarrià

La quimera > De Alice Rohrwacher. Amb Josh O'Connor i Carol Duarte. 7 Anys. Itàlia, França, Suïssa. 2023. Drama. 130 min.

▶ Per a una banda de lladres de tombes i jaciments arqueològics, la Quimera és somiar deixar de treballar i fer-se rics sense esforç. Verdi Park (VOSF).

La última sesión de Freud > De Matt Brown. Amb Anthony Hopkins i Matthew Goode. 12 Anys. Irlanda, Regne Unit, Estats Units. 2023. Drama històric. 110 min.

►El cèlebre pare de la psicoanàlisi Sigmund Freud convida a l'Icònic autor C.S. Lewis a un debat sobre l'existència de Déu. Mooby Aribau, Mooby Gran Sarrià (Cast. I VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi (VOSE).

Los indeseables > De Ladj Ly. Amb Alexis Manenti i Anta Diaw. 12 Anys. França, Bèlgica. 2023. Drama. 105 min.

▶ Haby viu amb la familia en un bloc deteriorat. Després de la sobtada mort de l'alcalde de la ciutat, Pierre, un metge idealista, pren el comandament. Cinemes Girona (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE).

Los que se quedan > De Alexander Payne. Amb Paul Giamatti i Da'Vine Joy Randolph. 12 Anys. Estats Units. 2023. Comèdia dramàtica. 133 min.

▶Un professor rondinaire d'un prestigi col·legi americà es veu obligat a romandre al campus durant les vacances de Nadal. Cinema Maldà (VOSE).

Los vigilantes > De Ishana Shyamalan. Amb Dakota Fanning i Olwen Fouéré. 16 Anys. Estats Units. 2024. Fantàstica. 102 min. ►Mina, una artista de 28 anys, es perd a un bosc verge immens de loest d'irlanda. Quan Mina troba refugi, queda atrapada sense saber-ho. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multilespai, Mooby Arenas, Mooby Giòries, Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

Mamífera > De Liliana Torres. Amb Maria Rodríguez Soto i Enric Auquer. 7 Anys. Espanya. 2024. Drama romàntic. 93 min.

▶Lola gaudeix d'una vida feliç amb la seva parella, Bruno, fins que un embaràs inesperat revoluciona els seus plans. Cinemes Texas (CAT).

Maria Montessori > De Léa Todorov. Amb Jasmine Trinca i Leila Bekhti. 7 Anys. Franca, Itàlia. 2023. Biopic. 99 min.

▶París, any 1900. Lili d'Alency és una popular cortesana que amaga un secret. La seva filla Tina va néixer amb una discapacitat i la manté confinada. Mooby Gran Sarrià, Verdi (VOSE).

Memory > De Michel Franco. Amb Jessica Chastain i Peter Sarsgaard. Apta. Mèxic, Estats Units. 2023. Drama. 103 min.

►Sylvia és treballadora social i porta una vida senzilla i estructurada: la seva filla, la feina i les reunions d'Alcohòlics Anònims. SOM Multiespai, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi (VOSE), Verdi Park (VOSE).

Nausicaä del Valle del Viento > De Hayao Miyazaki. 7 Anys. Japó. 1984. Animació. 106 min.

►La princesa Nausicaä viu en un món futur on la terra ha estat coberta per uns boscos de fongs verinosos I gegantins. SOM Multiespai. Renoir Floridablanca (VOSE).

Ooh la la! > De Julien Hervé. Amb Christian Clavier i Didier Bourdon. 7 Anys. França. 2023. Comèdia. 91 min.

►Alice i François estan a punt de casar-se i decideixen reunir les dues famílies. Per a l'ocasió, han preparat un regal molt especial per als pares. Mooby Gran Sarrià.

Perfect Days > De Wim Wenders. Amb Koji Yakusho i Tokio Emoto. 7 Anys. Japó, Alemanya. 2023. Drama. 124 min.

► Hirayama sembla totalment satisfet amb la seva senzilla vida de netejador de vàters a Tòquio. Gaudeix de la passió per la música i els llibres. Verdi (VOSE).

Rivales > De Luca Guadagnino. Amb Zendaya i Mike Faist. 12 Anys. Estats Units. 2023. Drama romàntic. 131 min.

►Tashi Duncan és una antiga prodigi del tennis convertida en entrenadora i una força de la natura que mai no demana disculpes. Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Gióries (VOSE), Verdi (VOSE),

Segundo premio > De Isaki Lacuesta i Pol Rodríguez. Amb Daniel Ibáñez i Cristalino . 16 Anys. Espanya, França. 2024. Drama. 111 min. ►Granada, finals dels 90. En plena efervescència artística i cultural, un grup de música indie viu el seu moment més delicat. Renoir Floridablanca.

Siempre nos quedará mañana > De Paola Cortellesi. Amb Paola Cortellesi i Valerio Mastandrea. 12 Anys. Itàlia. 2023. Comèdia dramàtica. 118 min.

▶Itàlia, anys 40. És primavera i tota la família està esvalotada per l'imminent compromís de la benvolguda filla gran, Marcella. Cinemes Texas (VOSC), Mooby Aribau, Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSC), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi (VOSE).

Sirocco y el Reino de los Vientos

> De Benoit Chieux. Apta. Bèlgica, França. 2023. Animació. 80 min.

▶ Juliette i Carmen, de 4 i 8 anys respectivament, són dues germanes intrèpides que, en un moment d'avorriment, descobreixen un passadís secret. Zumzeig Cinema (CAT).

Sombras del pasado > De Adam Cooper. Amb Russell Crowe i Karen Gillan. Apta. Estats Units, Austràlia. 2024. Thriller. 110 min

▶Roy Freeman és un exdetectiu d'homicidis que pateix pèrdua de memòria i que torna a examinar un cas antic sobre el brutal assassinat. Diagonal.

Sylvanian Families La Película: El regalo de Freya > De Kazuya Konaka. Apta. Japó. 2023. Animació. 65 min.

►Al poble de Sylvania tothom espera amb impaciència la celebració anual del Festival de les Estrelles. Cinemes Girona (CAT).

Tarot > De Spenser Cohen i Anna Halberg. Amb Avantika Vandanapu i Adain Bradley. 16 Anys. Estats Units. 2024. Terror. 92 min.

▶Un grup d'amics infringeix de manera imprudent la regla sagrada de la lectura de les cartes del Tarot. Yelmo Westfleld La Maquinista.

The Arctic Convoy > De Henrik Martin Dahlsbakken. Amb Tobias Santelmann i Adam Lundgren. Apta. Noruega. 2023. Bèl·lica. 108 min.

►El 1942, els alemanys envaeixen la Unió Soviètica i la situació sembla imparable. Per subministrar mateiral, es reuneixen vaixells mercants. Cinemes Texas (VOSC).

Un año difícil > De Eric Toledano i Olivier Nakache. Amb Pio Marmaï i Jonathan Cohen. 12 Anys. França. 2023. Comèdia. 120 min.

►Albert i Bruno són dos buscavides endeutats fins al coll. En conèixer uns activistes, veuen una oportunitat per beneficiar-se del seu idealisme. Verdi (VOSE).

Vidas perfectas > De Benoît Delhomme. Amb Anne Hathaway i Jessica Chastain. 16 Anys. Estats Units. 2023. Drama. 94 min.

▶Álice i Celine gaudeixen de les seves idii-liques vides al costat dels seus respectius fills i reeixits marits. Són grans amigues i bones veïnes. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Muttiespai, Mooby Arenas, Mooby Aribau, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Yelmo Westfield La Maguipiets.

elPeriódico | Dissabte, 22 de juny del 2024 Cultura | 37

TEATRES

AQUITÀNIA TEATRE

Av. Sarrià, 33. Barcelona - info@aquitaniateatre.es. En el Medio de Dj. a Dg. Si lo cuentas te mato Ds. David Fernández: No estoy bien Ds. El gat amb botes, el musical Dg

CONDAL

(Av. Paral·lel, 91. 934423132) Fins 22 juny, Las niñas de Cádiz: Las Bingueras de Eurfpides, de dt. a dv. 20h, ds. 17.30 i 20h. 1 Grec 2024: del 26 juny al 7 juliol, Alberto San Juan a Macho Grita. Crónica de mi propla ignorancia sobre la historia de España. teatrecondal.cat i promentrada.com

EL MALDÀ

(C/Pi, 5). Tel. 931647778. Divina de la mort. Cia. Facòf. Compra d'entrades, consulta d'horaris i preus (www.elmalda.cat)

GOYA

(Joaquín Costa, 68. 933435323) Fins 22 juny, **El Favor**, de dt. a dv. 20h, ds. 17.30 i 20h. I dins Grec 2024: a partir 28 juny, Lolita Flores és **Poncia**. teatregoya.cat i promentrada.com

LA PUNTUAL

C/ Allada Vermell, 15. Patufet Cia. La Puntual - Eugenio i Néstor Navarro. Marionetes de fil + 2 anys. Horaris: www.lapuntual.info

L'AUTÈNTICA TEATRE

C/Marti, 18. 699123139 www.lautenticateatro.com Flow: Instal·lació Immersiva per a nadons de 0 a 3 anys. Estrena: 21/6/2024 - dv:18h, ds:11h, 12h i 17h i dg: 11h i 12h

ROMEA

(Hospital, 51. 933015504) Grec 2024: del 25 de juny al 4 d'agost **Tirant lo Blanc**, de dt. a dv. 20h, ds. 17.30 i 20.30h, dg. 18h. teatreromea.cat i promentrada.com

SALA ATRIUM

El Salvador Dalí em fa cosa, de Queralt Riera. 11 Úniques Funcions! De dt. a ds. a les 20h i dg. a les 18.30h. C/ Consell de Cent, 435 | 08009 Barcelona. Informació i entrades: www.atrium.cat

TANTARANTANA TEATRE

C/ de les Flors, 22. Tel. 934417022. Sala Àtic22: La Maièutica presenta **Tot en ordre** fins el 21 de juny + info a www.tantarantana.com

TEATRE AKADÈMIA

Del 19 de juny al 7 de juliol **Paradise**, de Kae Tempest, dramatúrgia i direcció de Moreno Bernardi. De Dc a Ds a les 20h i Dg a les 18h. Entrades: teatreakademia.cat. C/ Buenos Aires, 47-49. BCN. Tel. 934951447

TEATRE GAUDÍBON

St. Antoni M. Claret, 120. Tel. 936035161. Fins 30/06 La Festa de Gal Soler DJ Dv Ds 21h Dg 17h Fins 30/06 Brain 2.0 El màgic poder de la ment by Hausson Dj Dv Ds 19.30h Dg 19h

TEATRE LLIURE MONTJUÏC

Pg. de Sta. Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu, 1. Poble Sec I.3, Espanya I.3-I.1. Festival Grec 2024: Billy's Violence / Billy's Joy dir. J. Lauwers, Needcompany. Del 28 al 30/06, funcions alternes. X. Bobés: El capa la núvols, 29 i 30/06. Cosas que se olvidan facilmente, del 29/06 al 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambia i 93/289/27/00

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

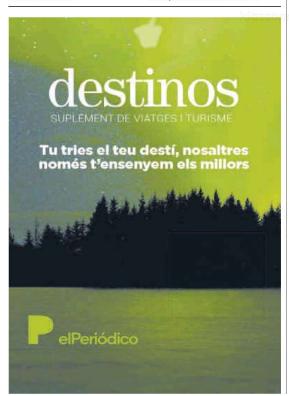
Pl. de les Arts, 1. Sala Gran: Ellsabeth Costello | J.M. Coetzee. A partir 6 juliol. Sala Petita: What the foc?! de Gerardo Salinas i Junior Mthombeni. A partir 4 juliol. Informació i venda entrades: www.tnc.cat

TEATRE POLIORAMA

(Tel. 933177599. La Rambla, 115). Non Solum de Sergi Lopez. 6 úniques funcions. Horaris: Dc i dj. 20h; Dv, 20.30h; Ds, 17h i 20.30h; Dg, 18.30h. Venda d'entrades a teatrepoliorama.com

TEATRE LLIURE GRÀCIA

932289747. Montseny, 47. Fontana L3. Festival Grec 2024: Morir lo hace todo el mundo, de José y sus Hermanas, del 26/06 al 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i 932892770

Sala Montjuïc

A partir del 28 de juny · Castell de Montjuïc - Barcelona

Arriba una nova edició del cinema a la fresca que acull el Castell de Montjuïc! Ja pots consultar tota la programació que es projectarà a partir del 28 de juny, començant per 'Casa en Flames' de Dani de la Orden; 'El Gran Hotel Budapest', de Wes Anderson; 'Barbie', de Greta Gerwig; i moltes més! Com de costum, recorda que abans de cada pel·lícula pots gaudir d'un concert que pot ser de funk, pop, electrònica, jazz, swing, rumba, o d'altres gèneres. Afanya't, aconsegueix ja les teves invitacions al nostre web i viu les nits d'estiu de Barcelona al cinema a la fresca més emblemàtic de la ciutat!

Ruta literària

4 de juliol · Diversos espais de Barcelona

El pròxim 4 de juliol reviu la història i descobreix curiositats de la novel·la 'Les illes interiors' de Maria Carme Roca. L'autora guiarà un recorregut pel barri de Ciutat Vella de Barcelona, referenciant espais de la novel·la. La ruta està pensada tant per la gent que l'heu llegit, com els que no, així que tothom és benvingut a l'itinerari! Si no t'has llegit la novel·la, recorda que pots aconseguir-la amb descompte a qualsevol llibreria Abacus un cop reservis l'entradal

'Cuerpos celestes'

Del 10 al 12/07 · CCCB - Barcelona

Tercera peça del projecte de ciència-ficció documental 'Falla', que es pregunta si els relats de ciència-ficció i ficció que hem consumit condicionen la nostra imatge del que ha de venir i si el futur serà, com el nostre passat, colonial. Han explorat en els seus espectacles les empremtes del colonialisme i del capitalisme salvatge en països i paisatges diversos i de maneres diferents. Ara, però, el col·lectiu escènic ha decidit parlar-nos sobre aquest univers geològic que ens acull.

Vols estar al dia de l'agenda cultural? Subscriu-te als butlletins del TRESC!

Vols més informació? Escaneja'm!

TRESC COMUNITATION CULTURA

Avantatges culturals exclusius per a socis TRESC, socis PLUS i SUBSCRIPTORS EP

Més ofertes a elperiodico.com/suscriptores o a www.tresc.cat. Telèfon d'Atenció al Subscriptor 93 222 27 22

Fiasco de Polònia contra Àustria

L'equip de Ralf Rangnick va confirmar les bones sensacions de l'estrena contra França i va tombar la selecció de Lewandowski, que va jugar l'última mitja hora (1-3). Trauner, Baumgartner i Arnautovic, de penal, van marcar els gols polonesos.

Bèlgica se la juga a Colònia

L'ensopegada del debut contra Eslovàquia obliga els diables vermells a reaccionar davant Romania en el partit que tancarà la jornada d'avui a Colònia (21 h). De Bruyne i Lukaku, molt desencertat en el debut, tornaran a ser les referències belques.

EUROCOPA 2024

Espanya va recuperar contra Itàlia les senyes d'identitat que van definir l'equip de Guardiola i que van ser les que van portar a guanyar el Mundial 2010: pressió per ofegar el rival, amb recuperacions a prop de l'àrea, i circulació de pilota fluida.

Tornada a les arrels del millor Barça

JORDI GIL Donaueschingen Enviat especial

Espanya va tornar a ser reconeixible en l'exhibició de joc contra Itàlia. Després de molts debats sobre el canvi d'estil de *la Roja* amb altres variants més directes, la selecció va recuperar les arrels del Barça de Pep Guardiola, que a la fi van ser les mateixes que van portar la selecció a conquerir el Mundial de Sud-àfrica el 2010.

Luís de la Fuente ja va delxar clares les seves intencions abans del duel contra els transalpins. «Podem jugar de diverses maneres, però mai sense oblidar la nostra identitat, que passa per pressionar a dalt i tenir el control de la pilota», va apuntar el tècnic.

El pla A d'Espanya no impedeix que hi hagi un pla B en cas que el primer no acabi de funcionar com cal. Aleshores, aquesta selecció té preparades alternatives, com la del joc directe buscant els puntes amb pilotes llargues o fins i tot jugar al contraatac aprofitant la velocitat dels extrems, com Lamine Yamal, Nico Williams o també els dos teòrics suplents, Ferran Torres i Ayoze Pérez.

Per dins i per les bandes

Tomant al pla inicial, la selecció va ofegar per complet Itàlia. Luciano Spalletti volia que el seu equip tragués la pilota de forma neta amb les noves senyes d'identitat que vol implantar al'azzurra. L'staff de De la Fuente tenia plenament estudiat el rival i va ordenar als jugadors del centre del camp cap endavant pressionar totes les vies de passada.

El resultat van ser recuperacions constants a prop de l'àrea rival i generar ocasions de gol gràcies a la precisió de les passa-

Els jugadors fan el passadís al seleccionador Luis de la Fuente, a la dreta, que ahir va fer 63 anys.

des. La circulació va ser fluida fins a trobar el punt de fer mal ja fos per dins amb Pedri o Morata o per les bandes amb Lamine Yamal i Nico Williams. Darrere d'ells, Rodri i Fabián empenyien com un tren de mercaderies perquè la piconadora pogués amb tot.

Aquesta manera de jugar va recordar molt l'equip de Guardiola quan pressionava a dalt en la primera etapa, amb jugadors com Samuel Eto'o i més endavant amb Pedro o Vila i el treball de Busquets per avançar la pressió acompanyat de Xavi i Iniesta. Messi també col·laborava en aquesta fase, igual com Henry l'any en què va estar amb el tècnic de Santpedor.

«La nostra identitat

passa per pressionar a dalt i tenir el control de la pilota», diu De la Fuente

Pep Guardiola ha seguit amb aquesta filosofía posteriorment al Bayern o al Manchester City. En aquest sentit, la presència de jugadors com Rodri o Laporte, que tenen aquest futbol memoritzat, és de gran ajuda per al conjunt de De la Fuente. Rodri és el millor exponent per la seva capacitat d'interpretar el joc tant en atac com en defensa i el seu instint per recuperar pilotes ràpidament. La diferència d'Espanya amb el City és que no necessita incorporar un defensa per poblar més la medul·lar gràcies a la presència d'un Fabián Ruiz en un estat de forma pletòric i, en tot cas, i a tenir Mikel Merino a la recambra.

L'efecte Laporte també és de vital importància. Luis de la Fuente ha sigut criticat per citar un futbolista que juga a l'Aràbia Saudita, però va quedar demostrat que és un futbolista capital de la selecció per marcar l'estil des de darrere. Nacho, amb molèsties musculars, no té la mateixa capacitat de l'exjugador del City per dividir i buscar l'home lliure perquè al Reial Madrid mai s'ha jugat d'aquesta manera.

Espanya, a més, va guanyar la possessió a Itàlia per un 57% davant d'un 43%. Una diferència que va quedar llimada pels italians en la recta final del xoc, ja que hi va haver minuts d'un domini escandalós espanyol.

La batalla de la possessió

De la Fuente és un entrenador permeable i mou les peces en funció dels jugadors de què disposa. Contra Croàcia, Laporte no estava encara preparat per jugar i era més difícil tenir el control amb Nacho. La solució per evitar riscos innecessaris va ser fer moltes passades enrere a Unai Simón perquè xutés la pilota cap amunt.

Això va fer que Croàcia guanyés les pilotes dividides i amb la qualitat dels seus centrecampistes, amb Modric i Brozovic al capda vant, s'emportés la batalla de la possessió per 53% a 47%, però l'avantatge que compta del marador va ser de 3-0 per a Espanya gràcies a la seva contundència a les dues àrees.

Contra Itàlia la història va ser diferent. Des de la pilota es van generar 20 aproximacions de gol per només 4 dels italians i es van completar 548 passades per 381 del rival. Una diferència que no es va plasmar en un resultat més voluminós per trobar-se amb un Donnarumma descomunal i pels errors en la definició.

L'estil d'Espanya, per tant, passa per aquestes mateixes senyes d'identitat que Pep Guardio-la va mostrar al món des del 2009 i que la Roja va assimilar a grans trets per convertir-se en la millor selecció del món.

elPeriódico | Dissabte, 22 de juny del 2024 Esports | 39

Robert Martínez elogia Güler

El seleccionador de Portugal confia a sumar avui el segon triomf en el partit contra Turquia, que també es va estrenar amb victòria. «Haurem de vigilar bé Arda Güler. És un talent sensacional. És genial veure'l jugar», va dir Robert Martínez sobre el jove madridista.

Duel per la supervivència

Les seleccions de Geòrgia i la República Txeca, que van caure en la primera jornada, s'enfronten aquesta tarda a Hamburg (15 h) a la recerca d'un bon resultat que eviti la seva eliminació. L'equip de Willy Sagnol desitja el seu primer triomf en la història del torneig.

Elfutur

Menys quilòmetres i Alemanya en l'horitzó

FERMÍN DE LA CALLE Gelsenkirchen

Espanya ja és campiona de grup després guanyar contra Itàlia, una victòria que li facilita enormement el camí en aquesta Eurocopa als jugadors de De la Fuente. En primer lloc perquè aclareix enormement l'eliminatòria de vuitens de final, en la qual s'enfrontarà a un tercer de grup en lloc de creuar-se amb un segon.

A nivell logístic, Espanya encarrila el millor camí possible perquè, com que és la sud del país, a la localitat de Donaueschingen, a la Selva Negra, el recorregut de l'equip és més curt. A més del partit de vuitens, que es jugarà a Colònia contra un tercer, si guanyés, després jugaria a Stuttgart, ciutat a 125 quilòmetres del campament base espanyol, des del qual l'equip viatja amb avió en cada desplaçament.

En el cas de quarts de final ni tan sols haurien de desplaçar-se: jugarien allà el divendres 5 de juliol contra el guanyador dels vuitens de final que enfrontaran el primer del grup A, possiblement Alemanya, i el segon del C, que està molt obert i podria ser qualsevol dels participants del grup: Anglaterra, Sèrbia, Eslovènia o Dinamarca.

Si passés a semifinals, després li tocaria jugar a Múnic, la segona seu més pròxima a Donaueschingen, a 343 quilòmetres. La UEFA va comparar el defensa de 25 anys amb l'excapità del Barça pel seu partit contra Itàlia, en què va registrar unes estadístiques perfectes. El protagonista va parlar del «millor partit» de la seva carrera. «Sé perfectament el que em pot donar perquè el conec des de fa molts anys», diu De la Fuente.

Cucurella es posa en mode Puyol

Marc Cucurella ha sigut la sorpresa inesperada i agradable per a Espanya en l'Eurocopa. Quan tothom esperava que Alejandro Grimaldo fos el lateral esquerre titular a Alemanya, l'exbarcelonista ha irromput amb força i ja ningú el desbancarà de la posició a la selecció.

Cucurella es va guanyar la titularitat durant la preparació. En els dos amistosos davant Andorra i Irlanda del Nord es va menjar el carril esquerre i va mostrar una excel·lent compenetració amb Nico Williams. Luis de la Fuente ho va tenir clar i s'ha decantat pel català en els dos partidassos contra Croàcia i Itàlia. Els seus registres davant el quadre italià van ser perfectes: 51 passades bones de 51 d'intentades, 10 duels guanyats, 7 recuperacions, 5 refusos i cap vegada va ser regatejat. No es pot fer millor. A més, les seves intervencions van ser molt vistoses, amb els seus cabells arrissats al vol, i la mateixa UEFA el va comparar a les xarxes socials amb Carles Puyol pel seu estil i aspecte físic.

Pas endavant

L'excapità del Barça és història viva de la selecció amb les seves 100 victòries. La seva casta contagiava la resta de l'equip per guanyar l'Eurocopa del 2008 i el Mundial del 2010. El seu golàs de cap contra Alemanya a la semifinal de Sudàfrica és un dels més icònics de tots els temps amb la Roja.

Cucurella té un aire al joc de Puyol, tot i que el seu pentinat ajuda que es faci la comparació. Marc té encara molt camí per recórrer per poder estar a l'altura del mític defensa blaugrana, però el pas endavant fet a l'Eurocopa està resultant molt significatiu. El mateix jugador així ho va declarar després del partit: «Ha sigut el millor partit de la meva carrera tenint en compte JORDI GIL Gelsenkirchen

La melena arrissada de Cucurella, durant el partit contra Itàlia.

Després d'un any irregular al Chelsea, el lateral es va guanyar la titularitat en la preparació

l'escenari, representant la selecció espanyola i jugant contra un rival com és Itàlia».

Cucurella ha fet una temporada irregular amb el Chelsea i va admetre que «ha sigut un any difícil», que ara s'està completant amb un bon final «gràcies a continuar treballant i mirant d'aprofitar les oportunitats».

Malgrat militar en un gran d'Europa com és el conjunt de Stamford Bridge, el planeta futbolístic està descobrint ara el gran lateral esquerre que té la selecció espanyola. L'afició va corejar el seu nom a Gelsenkirchen després que tallés diversos cops la pilota de manera espectacular llançant-se com un lleó a buscar l'esfèrica.

Del Barça va haver de sortir rumb al Getafe abans d'iniciar la seva aventura anglesa, on es va revaloritzar al Brighton i el Chelsea va pagar 65 milions d'euros per firmar-lo fins al 2028.

Capità de la sub 21

Amb Mauricio Pochettino no va tenir la continuïtat desitjada, una cosa que pot canviar gràcies a la seva excel·lent Eurocopa i també pel canvi d'entrenador en el conjunt blue. L'arribada d'Enzo Maresca pot servir-li per consolidarse al mateix nivell de la selecció i amb 25 anys l'espera un futur més que prometedor.

Luis de la Fuente sempre l'ha tingut en compte. Luis Enrique se'l va emportar per completar una convocatòria, però ha sigut amb el de La Rioja amb qui ha viscut els seus millors moments en les se-leccions inferiors. Va ser el seu capità en la sub 21 i també uns dies després en l'absoluta i, en roda de premsa, el míster va manifestar que la seva confiança en el futbolista no li ve d'ara. «Sé perfectament el que em pot donar perquè el conec des de fa molts anys».

Grimaldo tindrà la seva oportunitat en el partit contra Albània, però està destinat a tornar a la banqueta en els vuitens de final de Colònia del pròxim dia 30. Cucurella l'ha superat a tota pastilla. Una punta de velocitat que l'ha portat a ser un fix en l'absoluta. La seva paciència i constància han tingut premi. En el futbol d'elit semblava que ho tenia difícil quan va sortir del Barça i es va rebel·lar per arribar a un gran de la Premier League. Amb Espanya no semblava que hi fos a temps, però van caure Balde i Gayà i estava a punt per sortir davant un gran esdeveniment com és aguesta Eurocopa.

EUROCOPA 2024

Xavi Simons remata a porteria en l'acció en la qual l'àrbitre va anul·lar l'1-o per als Països Baixos per fora de joc de Dumfries, ahir a Leipzig.

Francesos i neerlandesos, que ja albiren els vuitens, ofereixen un discret partit en una nit marcada pel qol anul·lat a Simons. Deschamps no va saber resoldre l'absència de la seva estrella.

França s'enreda sense Mbappé i troba reconfort en el VAR

FRANCISCO CABEZAS

Si alguna cosa està revelant aquesta Furocopa és que viure en l'expectativa porta de manera irremeiable al

desengany. En un torneig en el qual l'Espanya de De la Fuente ha passat de ser sospitosa en el pròleg per amuntegar elogis després de les du es primeres corbes, potser un dels partits més atractius d'aquesta primera fase era el que enfrontava aquest divendres els Països Baixos i França a Leipzig. I ni tan sols la suplència de Kylian Mbappé, a qui no li va fer falta ajustar-se la màscara que li protegís el fracturat nas, va explicar que el combinat francès continués provocant dubtes. De fet, es va deslliurar d'un bon embolic quan entre l'àrbitre i el VAR van negar a Xavi Simons l'1-0 a 20 minuts del final. Dumfries, en posició de fora de foc, estava al costat de Maignan quan la pilota arribava a la porteria, suficient perquè els jutges interpretessin que incomodava un porter ja superat. Les precaucions dels entrenadors van tenir molt a veure en les esquerdes de l'espectacle, molt més pròxim a una feina burocràtica en què les dues seleccions busca-

ven la millor manera per no fer-se mal. Didier Deschamps, que mai enganya en els seus ideals, va decidir que el buit en l'onze que deixava lliure Mbappé havia de ser per al migcampista Tchouaméni, que no jugava per lesió des del 8 de maig. Granit en un centre del camp sostingut per Kanté, i en el qual Rabiot havia d'assumir tasques ofensives des de la banda esquerra. Surrealista va ser l'ocasió que va malgastar en el primer acte quan, només en el punt de penal, va decidir cedir amb tota la mala traça que va poder a Griezmann, que també va fallar. La punta de l'atac se la quedava així Thuram, al qual li diferencies moltíssimes coses de Mbappé, però, sobretot, el seu entusiasme defensiu quan toca replegar-se.

Quant a la selecció de Ronald Koeman, bastant té amb mostrarse competitiva malgrat l'escàs nivell ofensiu que presenta i que contrasta amb una parella de centrals de categoria, la formada per Van Dijk i De Vrij. Xavi Simons corria molt per la mitjapunta sense que cap company el mirés. I quan tocava alguna pilota, li faltava una mica de paciència en les decisions. Més destre estava Reijnders, tot i que qui podia oferir el perill real era Gakpo, tot i que només va sortir una vegada victoriós del seu

0-0

Països Baixos França

PAÏSOS BAIXOS: Verbruggen; Dumfries, De Vrij, Van Dijk, Aké (6); Schouten (Veerman, m. 73), Simons (Wijnaldum, m. 73), Rejinders; Frimpong (Geertruida, m. 73), Memphis (Weghorst, m. 79), Gakpo. Tècnic: Ronald Koeman.

FRANÇA: Maignan; Koundé, Upamecano, Sallba, T. Hernández; Tchouaméni, Kanté, Rabiot; Dembélé (Coman, m. 73), Thuram (Giroud, m. 75), Griezman. Tècnic: Didier Deschamps.

GOLS: No n'hi va haver.

ARBITRE: Anthony Taylor (ANG).
T. GROGUES: Schouten.
ESTADI: Leipzig Stadium.

duel amb Koundé. Memphis, mentrestant, semblava més preocupat que la seva diadema blanca no es mogués del front i a servir pilotes a pilota aturada que ningú rematava. Perquè, és clar, en aquests Països Baixos Weghorst té encara el paper de revulsiu, no d'ariet titular.

Amb tots els futbolistes implicats en les seves responsabilitats i sense que ningú sortís del guió -bé, Dembélé sí que anava a la seva, però això és habitual-, els minuts queien pesats. Cert punt de culpa hi van tenir també els porters, que van estar al seu lloc quan va tocar. Maignan li va negar un gol a Frimpong en la mateixa alba després que el carriler li guanyés l'esquena a Theo Hernández. I el porter del Milan repetiria manotada amb un bon xut de Gakpo des del vèrtex. Tampoc es va quedar enrere el jove Verbruggen, porter del Brighton de 21 anys que es va exhibir de valent a rematades d'un Griezmann que continua estant de pega amb els bleus. Ha marcat només tres gols en els scus últims 31 partits amb França. No és poca cosa.

Griezmann va disposar, precisament, de la millor opció per a França en un segon acte en què els de Deschamps, excepte set minuts de rebel·lió en què van sumar quatre ocasions, semblaven satisfets amb lluir la seva fortalesa, no tant les solucions sense Mbappé. No ho havia sigut Thuram al principi, tampoc Rabiot, que es va rovellar cada vegada que va trepitjar l'àrea des de la segona línia, ni Giroud, la solució d'emergència clàssica.

A Koeman, malgrat el disgust temporal pel gol anul·lat a Simons, no li va anar malament la nit. Els Països Baixos i França sumen quatre punts i poden ja mirar a la següent ronda. Una altra cosa és el cos que va quedar a uns espectadors que, és clar, esperaven una altra cosa. ■

Ucraïna no es rendeix i remunta Eslovàquia per seguir viva (1-2)

JOAN DOMÈNECH Düsseldorf

Perdia en el descans i va acabar guanyant al final. Estava al carrer, de tornada a l'exili, i seguirà a Alemanya per continuar lluitant i brindant alegria i esperança a la seva gent. Ucraïna perdia contra Eslovàquia i va guanyar en una reacció impensable, amb poc joc i molt encert, i tindrà una bala contra Bèlgica per classificar-se.

Ucraïna va millorar en el resultat, i partir d'aquí va poder enrobustir la seva autoestima, colpejada amb el contundent 3-o de Romania. No pintava més encoratjador el duel amb una Eslovàquia dominadora, assentada amb un gol de Haraslin, però un contraatac culminat per Shaparenko i un gran gol de Yaremchuk després d'una extraordinària assistència del mateix Shaparenko, la manté viva.

Canvis a pitjor

Els quatre canvis que va practicar Rebrov només van reportar benefici a la porteria, on Trubin va transmetre la seguretat del dubitatiu Lunin. Malgrat que es va menjar 1'1-0, en 1'última baula d'una cadena de fallades. Es va originar a la banda dreta, on Tymchyk i Yarmolenko van substituir Konoplia i Tsygankov, un canal per on va progressar el fantastic Haraslin i que amb Schranz van sublimar el paper dels extrems, tants anys menyspreat.

Ucraïna va reduir el desequilibri per l'efecte psicològic de l'1-1. Eslovàquia ja no es va treure la por de sobre.

Eslovàquia: Dubravka; Pekarik, Vavro, Skriniar, Hancko (Suslov, m. 67); Kucka, Lobotka, Duda (Bénes, m. 60); Schranz (Sauer, m. 86), Bozenik (Strele, m. 60), Haraslin (Obert, m. 67).

Ucraïna: Trubin; Tymchyk, Zabarny, Matvienko, Zinchenko; Shaparenko (Talovierov, m. 90), Brazhko (Sydorchuk, m. 85), Sudakov; Yarmolenko (Zubkov, m. 67); Dovbyk (Yaremchuk, m. 67), Mudryk (Malinovskyi, m. 85).

Gols: 1-0 (m. 17), Schranz; 1-1(m. 50); Shaparenko; 1-2 (m. 80), Yaremchuk.■

Esports | 41 elPeriódico | Dissabte, 22 de juny del 2024

EUROCOPA 2024

Hongria, Eslovàquia, Bèlgica i Turquia, a més d'Itàlia amb Spalletti, han confiat en entrenadors transalpins de poc nom. Montella és el que està en millor posició amb la selecció otomana.

Italians dirigint en cinc països

Quatre dels vuit entrenadors dels quarts de final de la Champions tenien un origen comú en

la filosofia futbolística del Barca. Cap dels quatre va guanyar la Champions. El campió va ser un italià, Carlo Ancelotti. Cinc dels 24 països de l'Eurocopa han confiat els seus destins a entrenadors italians. La Nazionale, entre aquests, per descomptat.

LUCIANO SPALLETTI (ITÀLIA).

Tard, a cavall entre els 64 i 65 anys, li ha arribat l'èxit, si per èxit es considera proclamar-se campió de la Serie A amb el Nàpols (22-23) i, a continuació, accedir a la banqueta de la selecció complertes 30 temporades com a professional. L'edat i l'experiència el doten d'una posició de lideratge davant la qual els seus pupils no es queixen. Itàlia només havia perdut un amistós amb Spalletti. Fins a la repassada d'Espanya a Gelsenkirchen. Es va imposar a Albània. Contra Croàcia es juga el pas.

MARCO ROSSI (HONGRIA). És el seleccionador més antic dels cinc que ens ocupen. Dirigeix Hongria des del 2018 i va obtenir la doble nacionalitat. Rossi (Druento, 9 de setembre de 1964) ha dibuixat una carrera de lent ascens, en el segon nivell, tant de jugador com d'entrenador i un sol títol en cada una de les seves carreres.

De la seva mà, Hongria ha entrat a les tres últimes Eurocopes. Ha patit dues derrotes, contra Suïssa (1-3) i Alemanya (0-2), que la deixa a punt del comiat. Ni vencent Escòcia aquest diumenge la convertiria en una de les quatre millors terceres.

FRANCESCO CALZONA (ESLO-VÀQUIA). Es va convertir en el segon seleccionador no eslovac ni txec l'agost del 2022. En els últims mesos va exercir de pluriocupació quan el Nàpols el va contractar per a l'últim semestre. Va debutar contra el Barça en l'anada de la Champions. Va acabar la Serie A en desena posició sense poder col·locar l'equip a Europa. La carrera futbolística de Calzo

Luciano Spalletti, durant el partit contra Espanya a Gelsenkirchen.

na (Vibo Valentia, 24 d'octubre de 1968) va ser pràcticament inexistent, i la d'entrenador en cap amb prou feines comença als 55 anys. Va firmar la primera sorpresa (1-0 sobre Bèlgica), però va malgastar ahir la classificació al caure contra Ucraïna (1-2). Una salutació sense més ni més es va veure entre Calzona i Tedesco abans de l'Eslovàquia-Bèlgica (1o) en l'únic duel fraticida possible de la fase de grups. Dos italians que no es coneixien.

DOMENICO TEDESCO (BÈLGI-CA). És Tedesco (Rossano, 12 de setembre de 1985) el més jove dels cinc (38 anys) i el menys italianitzat, ja que la seva família va emigrar a Alemanya quan era una criatura i és allà on ha construït la seva carrera, encara breu.

Va començar en un equip de Se

gona i immediatament va fitxar pel Schalke, on es va mantenir dues temporades; va estar dues temporades a l'Spartak de Moscou i no va acabar la segona al Red Bull Leipzig. Carrega amb la pressió de dirigir una selecció com la belga de la qual s'espera molt i de lidiar amb el conflicte amb Thibaut Courtois, que es va enfadar amb el tècnic i no ha volgut tornar a la selecció.

VINCENZO MONTELLA (TUR-QUIA). L'últim a incorporar-se a una selecció: va ser el setembre del 2023. ¿El motiu? Havia dirigit durant dues campanyes l'Adana Dermispor. Era la seva segona estada fora d'Itàlia després del seu breu pas pel Sevilla durant la campanya 2017-18. Un mal pas. Va rellevar Eduardo Berizzo i va ser destituït després de 17 partits, dels quals en va guanvar cinc, cap dels set últims, i que van forçar l'acomiadament.

Montella, napolità de Pomigliano d'Arco, nascut el 18 de juny de 1974, va fer 50 anys el dia del partit contra Geòrgia. Ho va celebrar amb magnificència, amb un gran triomf (3-1). Contra Portugal dirimirà la primera plaça del grup i la classificació entre els dos guanyadors de la jornada inaugural.

A diferència dels altres seus col·legues entrenadors, Montella va tenir una notable carrera futbolística de gairebé 20 anys. Quan era conegut com L'aeroplanino (El petit avió) per la seva manera de celebrar els gols: gairebé 200 en 19 temporades de professional, des de l'Empoli a la Roma i una insignificant expericncia al Fulham.

GRUP A

ALEMANYA	
ESCÒCIA	
HONGRIA	
SUÏSSA	0

N		-	_	_	•		
1. Alemanya	6	2	2	0	0	7	1
2. Suïssa	4	2	1	1	0	4	2
3. Escòcia	1	2	0	1	1	2	6
4. Hongria	0	2	0	0	2	1	5

Alemanya-Escò	cia5-
Hongria-Suïssa	1-3
Alemanya-Hon	gria2-(
Escòcia-Suïssa	1-
Suïssa-Aleman	yaDg23.21.00h
Escòcia-Hongri	aDg23.21.00h

GRUPB

ESPANYA	
CROÀCIA	
ITÀLIA	0
ALBÀNIA	-

	PT	J	G	Е	Р	GF	GC
1. Espanya	6	2	2	0	0	4	C
2. Itàlia	3	2	1	0	1	2	2
3. Albània	1	2	0	1	1	3	4
4 Croàcia	1	2	0	1	1	2	-

Resultats	
Espanya-Croàcia	3-
Itàlia-Albània	2-
Croàcia-Albània	2-
Espanya-Itàlia	1-
Croàcia-Itàlia	DI24.21.00
Albània-Espanya	DI24.21.00

GRUP C

ESLOVENIA	
DINAMARCA	0
SÈRBIA	
ANGLATERRA	+

2					-		
1. Anglaterra	4	2	1	1	0	2	1
2. Dinamarca	2	2	0	2	0	2	2
3. Eslovènia	2	2	0	2	0	2	2
4. Sèrbia	1	2	0	1	1	1	2

Eslovènia-Dinamarca	1-1
Sèrbia-Anglaterra)-1
Eslovènia-Sèrbia	1-1
Dinamarca-Anglaterra	1-1
Anglaterra-Eslovènia Dm25.21.0	0h
Dinamarca Càrbia Dm25 21 0	Λh

GRUP D

PAÏSOS BAIXOS	
FRANÇA	0
POLÒNIA	-
ÀUSTRIA	

	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. P. Baixos	4	2	1	1	0	2	1
2. França	4	2	1	1	0	1	0
3. Àustria	3	2	1	0	1	3	2
4 Polònia	0	2	0	0	2	2	5

Resultats	
Polònia-P. Baixos	1-1
Àustria-França	0-
Polònia-Àustria	1-:
P. Baixos-França	0-0
P. Baixos-Àustria	Dm25.18.00l
França-Polònia	Dm25.18.00l

GRUP E

UCRAÏNA	
ESLOVÀQUIA	•
BÈLGICA	
ROMANIA	

	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. Romania	3	1	1	0	0	3	0
2. Ucraïna	3	2	1	0	1	2	4
3. Eslovàquia	3	2	1	0	1	2	2
4 Rèlaica	0	1	0	0	1	0	1

Resultats	
Romania-Ucraïna	3-(
Bèlgica-Eslovàquia	0-
Eslovàquia-Ucraïna.	1-2
Bèlgica-Romania	Ds22.21.00h
Ucraïna-Bèlgica	Dc26.18.00h
Eslovàquia-Romania	Dc26.18.00h

GRUP F

PORTUGAL	
R. TXECA	6
GEÒRGIA	(1)
TURQUIA	C

	PT	J	G	Е	Р	GF	GC
I. Turquia	3	1	1	0	0	3	1
2. Portugal	3	1	1	0	0	2	1
3. R. Txeca	0	1	0	0	1	1	2
1 Coòrgia	٥	1	0	0	1	1	2

Turquia-Geòrgia	3-1
Portugal-R. Txeca	2-1
Georgia-R. Txeca	Ds.22.15.00h
Turquia-Portugal	Ds22.18.00h
R. Txeca-Turquia	Dc26.21.00h
Coòrgia Portugal	De26 21 00h

RELLEU A LA BANQUETA

El tècnic, membre de l''staff' actual, agafa les regnes d'un equip campió dels quatre títols de la temporada. Va arribar al club el 2017 en el futbol base masculí, on va coincidir amb Gavi.

Pere Romeu substitueix Giráldez al Barça i firma fins al 2026

LAIA BONALS Barcelona

Pere Romeu (Barcelona, 1993) és el nou entrenador del Barça fernení per a les dues pròximes temporades, fins al 30 de juny del 2026, en substitució de Jonatan Giráldez, segons va anunciar ahir el club. També va informar que estarà acompanyat al banqueta per Rafel Navarro, que és en el cos tècnic blaugrana des del 2019.

El Barça va definir Romeu com un «home de club». Va arribar a l'entitat el 2017, com a part del futbol base masculí, fent-se càrrec del prebenjamí i el cadet A, on va coincidir amb una de les perles del Barça actual, Gavi. Posteriorment, el substitut a la banqueta de Jonatan Giráldez va marxar com a entrenador assistent al Vittorul Constanta de Romania, i el 2021, va tornar com a part del cos tècnic del Barça femení, en el qual ha militat les últimes tres temporades, que s'han saldat amb la consecució de 10 títols.

«Home de la casa»

«Romeu ha sigut també peça fonamental en l'anàlisi tècnica i la preparació dels partits», va explicar el comunicat del Barça.

«Estic molt il·lusionat. Tinc un repte per davant molt ambiciós. M'agradaria disfrutar-lo al màxim. Fa tres temporades que soc a l'equip, soc un home de la casa, conec el dia a dia de l'equip. Estic

Romeu, ahir en la presentació.

cent per cent preparat i amb ganes d'afrontar-ho», va dir Romeu en les seves primeres declaracions per als mitjans del club.

El nou tècnic dirigirà un equip que ha guanyat els quatre títols en l'última temporada (Lliga F, Supercopa d'Espanya, Copa de la Reina i Champions), i que ha fet la millor campanya d'un equip femení espanyol en la història. Amb la seva arribada comença un nou cicle. Amb la marxa de Jonatan Giráldez al Washington Spirit (EUA), des dels despatxos de la Ciutat Esportiva es van estudiar diferents noms, entre els quals el de Natalia Arrovo, entrenadora de la Reial Societat, tot i que la idea predilecta i la que s'ha ratificat era la de donar continuïtat al projecte.

FUTBOL

El TAD proposa inhabilitar Pedro Rocha sis anys

EL PERIÓDICO Madrid

El Tribunal Administratiu de l'Esport (TAD) proposa inhabilitar durant sis anys el president de l'RFEF, Pedro Rocha. El TAD ja ha comunicat aquesta resolució al dirigent, que té 10 dies per presentar-hi al·legacions abans que el tribunal dicti la seva resolució definitiva, que es produirà pocs dies després.

La decisió definitiva podria arribar mentre Espanya estigui encara disputant l'Eurocopa. El TAD considera que Rocha va cometre tres faltes molt greus per «abús d'autoritat» mentre va ser president de la comissió gestora de l'RFEF i proposa una sanció de dos anys d'inhabilitació per cada una d'aquestes.

elPeriódico | Dissabte, 22 de juny del 2024 Esports | 43

GRAN PREMIDE F1

Mentre Verstappen va acabar cinquè, l'espanyol es va armar de confiança el dia en què es va ratificar la tornada de Flavio Briatore com a assessor executiu d'Alpine.

Hamilton lidera els primers assajos per davant de Sainz

LAURA LÓPEZ ALBIAC Barcelona

Les dues primeres tandes lliures d'ahir del Gran Premi d'Espanya van apuntar a un canvi de tendència. Fa un any, Max Verstappen va guanyar aquí per segona edició consecutiva i amb 24 segons d'avantatge. Aquesta vegada, el tricampió de Red Bull haurà de patir davant uns rivals que mantenen la pressió. Lando Norris el va superar en els assajos matinals i Lewis Hamilton va liderar la segona sessió, per davant de Carlos Sainz i Lando Norris. Tres cotxes en mitja dècima i cap era el Red Bull.

Verstappen, que va acabar el dia en cinquena posició, no semblava còmode amb el Red Bull. Tampoc Fernando Alonso, que, després d'unes primeres voltes amb el pneumàtic mitjà, es va queixar de la falta de *grip* i va tornar al box per canviar la configuració de l'aleró posterior a la recerca de tenir més càrrega aerodinàmica.

Les condicions de la pista es van complicar per a tothom, tot i que els Mercedes, discrets al matí en la seva primera presa de contacte amb l'asfalt del Circuit, van emergir amb força en la sessió vespertina, amb Russell al capdavant de la taula de temps provisional (1.14.089) i Hamilton en

Carlos Sainz, durant els entrenaments d'ahir a Montmeló.

tercera posició. Ferrari no es va decidir a utilitzar els tous en els lliures 1 imalgrat això Carlos Sainz va aconseguir situar-se tercer amb mitjans. En la segona tanda, en el seu primer assalt amb el pneumàtic més ràpid, el madrileny, ultramotivat a casa, va escalar a la primera plaça (1.13.286), que li va arrabassar Hamilton poc després (1.13.264).

L'espanyol, acompanyat pels seus fans i que aquest cap de setmana arriba decidit a reivindicarse a casa, es va quedar a només 22 mil·lèsimes, amb Norris a 55 i el líder del Mundial, Verstappen, a més de dues dècimes del crono del britànic Hamilton.

Eric Alonso / AFP7

Alonso, per la seva banda, va acabar relegat a la 14a posició després de molts minuts al garatge d'Aston Martin, a la recerca de solucions que li permetin fer un pas endavant en un gran premi que corre per 21a ocasió i en el qual, passi el que passi aquest diumenge, és el rei absolut per a l'afició. Al marge dels primers assajos, la notícia del dia a Montmeló va ser la tornada de Flavio Briatore a la Fórmula 1 com a assessor executiu d'Alpine. El mànager italià, de 74 anys i que al seu dia va acompanyar Fernando Alonso en els seus dos tífols mundials (2005 i 2006) amb Renault, torna al'equip francès 15 anys més tard de la seva sortida per la porta del darrere, arran de l'escàndol del Crashgate a Singapur 2008.

Ambient pèssim

Briatore té la difícil missió de corregir el rumb a Alpine, enfonsat en la classificació després de la successió de canvis fallits en la seva estructura i amb un ambient pèssim entre els seus pilots, els gals Pierre Gasly i Esteban Ocon, que no es dirigeixen la paraula i han protagonitzat constants enfrontaments a la pista. L'últim, a Mònaco, vadonar peu a un comunicat de l'escuderia per anunciar que Ocon no seguirà l'any vinent.

Briatore assumeix el càrrec d'assessor executiu, un rol amb què espera tornar a l'equip el rendiment perdut en els últims anys. «La notícia és positiva tant per a l'equip com per a mi. Hem de treballar tots junts, hem de treballar com un equip, això ho sé fer, per trobar aquest rendiment que han perdut, i estic segur que ho farem», va assegurar davant els micròfons de DAZN. ■

Escalada. Resum Climbing Madrid

kioscoprensalberica#gregorism1977@gmail.com

Prop de 30.000 aficionats i amants de l'escalada es van reunir al macrofestival Climbing Madrid

CLIMBING MADRID

Gran èxit del festival d'escalada més gran de la història a Espanya

Loli G. Bouza

L'esdeveniment més gran d'escalada, mai realitzat a Espanya, Climbing Madrid, ha deixat una estela d'inspiració i superació entre tots els assistents i apassionats de l'escalada que van participar en aquesta celebració esportiva. Amb una assistència massiva de 27.000 persones, aquest públic entregat ha pogut disfrutar de més de 60 hores dedicades a aquesta emocionant pràctica.

Organitzat per Prensa Ibérica i Indoorwall, amb el suport total de la Comunitat de Madrid i l'Ajuntament d'Arroyomolinos, aquest gran desplegament d'emoció, experiències i competició ha sigut possible també gràcies al suport fonamental dels patrocinadors: Renfe, Iberdrola, Toyota, Honor, Universae, Olivanova i Pascual Dinamic Protein, que s'han bolcat en l'esdeveniment per fer d'aquesta festa de l'escalada un autèntic èxit sense precedents. Així mateix, la col·laboració de les marques Discarlux, aigua Sierra de Cazorla i el producte oficial de la cura de mans, Climbskin, han afegit un valor extra a l'esdeveniment.

El festival ha destacat, entre altres aspectes, per les inspiradores xerrades i converses d'escaladors professionals i reconeguts esportistes internacionals. Entre ells, es trobaven la dues vegades campiona del món de boulder, Shauna Coxsey; l'escalador nord-americà Chris Sharma; el pilot professional del Dakar, Albert Llovera; i l'escalador madrileny, Carlos Suárez, que va guiar la majoria de les entrevistes.

Escalada popular

A més a més, Climbing Madrid va incloure un emocionant open popular on els amateurs van poder demostrar les seves habilitats en un mur de boulder idèntic a l'utilitzat a la Copa d'Espanya—totes les activitats, xerrades, exhibicions i tallers, inclosa l'escalada en l'esmentada estructura, han sigut gratuïtes. Mai abans s'havia combinat escalada professional i amateur en un mateix

esdeveniment. Un total de 7700 persones, procedents d'escoles, instituts, altres institucions i particulars, van tenir l'oportunitat d'experimentar l'escalada en una paret i ambient excepcional. A més, gràcies a un innovador sistema de rànquing digital instal·lat a la paret, els participants van poder competir entre si i guanyar premis com bons, entrades o material esportiu.

Unió, superació i diversió, això és escalada

Competidors, professionals, aficio-

Arroyomolinos s'ha convertit per uns dies en el bressol de l'escalada nats i entusiastes han compartit experiències i un ambient distès com el que caracteritza l'escalada en un espai que combinava esport, música, gastronomia (food trucks) i un indescriptible esperit de superació. Aquest esperit va ser especialment palpable entre els competidors del Campionat d'Espanya de Dificultat i Paraescalada i Campionat de Madrid, que van demostrar que l'escalada és molt més que un esport.

Una setmana, que també ha sigut preparada amb diferents activitats i tallers com la marató de reparació de roba organitzada per Planet Dot. A més, la música en viu de bandes actuals i DJs ha ressonat durant tota la setmana repartint la seva energia i conquerint un públic que s'ha entregat a aquesta festa de l'esport. Un ambient increible que ha portat grups musicals de diferents estils com Vangoura, Ani Queen, Crianza, Jase The Rockstar, La Milagrosa, Misty Day i els DJs Abel The Kid. Neus González i Varoc, que van fer

vibrar el gran número d'espectadors allà congregats.

Un Campionat d'Espanya d'altura

Un mur de competició internacional, certificat per l'IFSC (International Federation of Sport Climbing) i utilitzat en el Campionat del Món de fa dos anys a Innsbruck, Àustria, ha sigut testimoni d'un Campionat d'Espanya de Dificultat i Paraescalada diferent d'altres que hàgim vist abans al nostre país. Els habilidosos escaladors arribats de diferents punts d'Espanya han demostrat el seu talent en una competició de nivell que no va deixar indiferent ningú.

Atletes de categoria

En la categoria absoluta Iziar Martínez i Mikel Linacisoro es van coronar com a Campions d'Espanya de Dificultat el 2024. «Ichi» com l'anomenen afectuosament els que la

En categoria absoluta Iziar Martínez i Mikel Linacisoro es van coronar com a campions d'Espanya de Dificultat els 2024

Shauna Coxsey, la dues vegades campiona del món de 'boulder', va passar per Climbing Madrid

e camaraderia, versió i superació.

coneixen, es va guanyar l'ovació del públic amb un esforç final que el va fer arribar al top de la via amb un moviment dinàmic. Al seu costat, Geila Macià i Julia Benach van fer una increible ostentació de forca i destresa demostrant per què es

el basc Linacisorio, més destacat en la modalitat de boulder, va aconseguir superar a la meitat de la via un dels obstacles més complicats per als atletes, un sostre que va poder vèncer gràcies a un esforç tàctic que li va donar la victòria. Van completar el podi Raúl Escribano i Guillermo Peinado, que també van demostrar una gran perícia i determinació.

Per la seva banda, les categories juvenils van ser un veritable espectacle de talent emergent. Uns 200 competidors van mostrar la seva habilitat i passió per aquest esport. En la categoria sub14, Carlota Merle i Lur Guenetxea es van emportar l'or, mentre que en sub16, Aina Vila i Teo García van pujar a dalt de tot del podi. La categoria sub18 va veure Erika Carrasco i Santiago Oronich destacar amb els seus impressionants ascensos.

Aquests joves van demostrar que el futur de l'escalada espanyola és prometedor, gràcies a l'esforç de les federacions i el suport incondicional de les seves famílies.

L'exigent mur de Copa del Mundo de 16 metres va ser també el lloc en el qual van competir els 35 paraescaladors en el Campionat de Dificultat de Paraescalada i el Campionat de Madrid. Aquests autèntics herois de l'esport, van demostrar que els límits estan per ser desafiats. Des d'amputats fins a persones amb deficiències visuals severes, cada participant va demostrar un impressionant esperit de superació en les 16 categories que allà es van donar cita. Van destacar històries com la de Sergio Aznárez, cec i autista, debutant amb èxit en la seva primera competició, i Bene Muñoz, que va redescobrir l'escalada com a part de la seva rehabilitació després d'un accident.

Una emocionant competició que va deixar el nivell de la paraescalada espanyola molt alt.

En un context en el qual hem rebut una gran notícia i és que el comitè organitzador dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Los Angeles 2028 ha proposat incloure la paraescalada com a esport en el programa paralímpic.

Climbing Madrid ha demostrat que l'escalada és una forma de vida que uneix, inspira i desafia. Els ecos de Climbing Madrid 2024 ressonaran durant molt temps en la comunitat escaladora i més enllà, marcant un abans i un després en la història d'aquest esport a Espanya.

Vegeu el vídeo resum

SERIES

Advocades i divorcis

Drama judicial creat per la reeixida guionista britànica Abi Morgan. Seguim el dia a dia de la família Defoe, composta per tres germanes i la seva mare. Ruth (Deborah Findlay), a qui el marit va abandonar per una dona més jove, va decidir obrir un despatx especialit-zat en dret de família. Però Hannah Stern (Nicola Walker) decideix abandonar el bufet familiar quan la seva mare rebutria promocionar-la, el que considera una gran injustícia. La jove comença a treballar llavors per a una firma rival. Al llarg de la sèrie, s'explora la com-plexitat de les relacions familiars i matrimonials, així com els desafiaments le-gals i emocionals que comporta la separació.

Saga d'abduccions

extraterrestres

Taken Estats Units, 2002 Ciència ficció Pluto TV 90 min. (T1. 10 cap.)

Minisèrie que narra les històries d'abducció visilinisèrie que narra les històries d'abducció viscudes per tres famílies al llarg de quatre generacions. Des de la Segona Guerra Mundial,
passant per la Guerra de Vietnam, fins als
nostres dies, aquest drama explora el que
sabem sobre trobades amb extraterrestres durant un període de cinquanta anys.
La història se centra en tres famílies: els
Keys, els Crawford i els Clarke. El veterà de la Segona Guerra Mundial Russell
Keys pateix malsons sobre haver estat abduït durant la guerra; l'incident de Roswell duit durant la guerra; l'incident de Roswell transforma a Owen Crawford, capità de la Força Aèria i Sally Clarke, infeliçment casa-da, és embarassada per un visitant extraterrestre.

Policies amb humor i cor

Saving

Seguim el dia a dia de la família de l'inspector Paco Miranda (Paco Tous), un inspector bonàs i incapaç d'enfrontarse a situacions crítiques, que és traslladat a la comissaria de Sant Antoni, un fictici barri conflictiu de Madrid. Acompanyat dels subinspectors i amics, Lucas (Hugo Silva) i Mariano (Pepón Nieto), s'enfronten a situacions còmiques homb i dramàtiques en la seva tasca policial. La sèrie va començar oferint una visió humorística del Cos Nacional de Policia, però, a mesura que avançava, es va convertir en un thriller amb pinzellades còmiques. La sèrie combina trames poli-Prime Video. 60 min. cials i familiars en un to de comèdia des-enfadada i amb bones dosis d'humor negre.

A la frontera de la vida

Los

(T1-T10, 136 cap.)

Hope Canadà, 2012 Drama, Fantasia Movistar Plus+ 45 min. (T1-T5, 85 cap

Una sèrie que barreja els casos mèdics amb his-tòries sobrenaturals. A l'hospital Hope Zion de Toronto, el cirurgià Charlie Harris es troba entre la vida i la mort després d'un accident. La cirurgiana Alex Reid, la seva companya, lluita per despertar-lo del coma. Mentre el cos de Charlie està en vigilància intensiva, el seu "esperit" transita pels passadissos. Sense tenir clar si es tracta d'una mala jugada del seu cervell o una manifestació sobrenatural, la veritat és que la forma espiritual de Charlie es troba amb altres persones en la seva mateixa situació que van deixar temes per resoldre quan estaven amb vida i als quals intentarà ajudar en el que pugui.

LES PEL·LÍCULES DE TV

Film del 2010 protagonitzat per

Tres metros sobre el cielo 22.00 hores. NEOX

David R. Ellis dirigeix aquesta pel·lícula de terror de 2009.

Destino final IV: la muerte tiene reservado lo mejor para

22.05 hores. PARAMOUNT

De David R. Ellis. Amb Bobby Campo, Shantel VanSanten, Nick Zano, Haley Webb, Mykelti Williamson, Krista Allen, Andrew Fiscella, Justin Welborn, Stephanie Honoré. EUA, 2009. Terror, 82 minuts

►Nick O'Bannon i uns amics van a un circuit de carreres per presenciar una prova de la Nascar durant la qual té lloc un terrible accident que comporta conseqüències desastroses per a l'estadi.

Jennifer Lopez i Jason Statham en una escena del film.

Parker 22.50 hores. CUATRO

De Taylor Hackford. Amb Jason Statham, Jennifer Lopez. EUA, 2013. Acció, 118 minuts

▶Parker és un lladre amb un codi ètic molt particular; només roba als rics, i no fa mal a gent que no s'ho mereix. No obstant això, després de ser traït pel seu equip i donat per mort després d'una operació, Parker assumeix una nova identitat

Harrison Ford protagonitza aquesta pel·lícula de 1985.

Único testigo 23.00 hores. TVE-1

De Peter Weir. Amb Harrison Ford, Kelly McGillis, Josef Sommer, Lukas Haas, Jan Rubes, Alexander Godunov, Danny Glover, Brent Jennings, Patti LuPone, Angus MacInnes, Fre-derick Rolf, Viggo Mortensen, John Garson, Beverly May, Ed Crowley. EUA, 1985. Thriller, 112 minuts ►EI Samuel és un nen amish que,

durant un viatge a la ciutat, es converteix en testimoni involuntari d'un assassinat. Com que la seva vida corre perill, un policia de Nova York intenta protegir-lo dels assassins que li van al darrere per silenciar-lo.

Comèdia del 2017 dirigida per Pascal Bourdiax.

Atraco en familia

22.55 hores. FDF

De Pascal Bourdiax, Amb Jean Reno. Reem Kerichi. França, 2017. Comèdia, 91 minuts

►Atrevit i elegant, el Patrick és un lladre llegendari. Cap robatori se li pot resistir. Fins al seu últim treball, en què el Romain, el seu protegit i company de robatoris, li prepara un parany.

RTVF

LA VELLESA, EN 'LA NOCHE TEMÁTICA'

El programa de La 2 aborda els reptes que afronta la gent gran i ofereix aquesta nit els documentals 'Vivir 100 años' i 'Advanced Style'.

Edatisme i pobresa, a fons

EL PERIÓDICO Barcelona

La noche temática aborda aquest dissabte (La 2, 23.30 hores) els reptes de la vellesa a través de dos documentals, un de centrat en la pobresa de les persones grans i un altre sobre dones amb una gran vitalitat malgrat la seva edat. El repor-

tatge Vivir 100 años explica com la longevitat de la població impacta en l'economia i fa que el sistema de pensions estigui a punt d'esquerdar-se. Planteja que, amb una piràmide de població que s'està invertint, ja no n'hi ha prou amb les aportacions dels treballadors per cobrir les necessitats econòmiques del cada vegada més nombrós col·lectiu de jubilats.

El documental repassa les diferents propostes per evitar el col·lapse del sistema, com ara una jubilació més tardana, plans de pensions cofinançats per individus i governs o feines adaptades a la vellesa. Just després, Advanced Style té com a protagonistes un grup de dones d'entre 62195 anys, amb una vitalitat desbordant i el desig d'agradar i de no ser excloses. ■

Una imatge del documental 'Vivir 100 años'.

Pots resoldre els teus dubtes sobre l'aigua a través de nous canals com el servei de videotrucada o el xatbot disponible a la nostra web

Va de verd. 10.10 De carrer. 11.00 Audiencia abierta.

11.30 Comando actualidad 5.0.

Turismo al límite

12.25 Españoles en el mundo. Turquía, Mar Egeo.

13.15 Españoles en el mundo.

Ghana, Akwaaba, 13.55 D Corazón.

14.00 L'informatiu.

Amb Sandra Castells. Esports:

14.40 UEFA Euro 2024.

Geòrgia-República Txeca. Prèvia i partit (15.00h). En direc-

17.00 Camino a Berlín 17.40 UEFA Euro 2024

Turquia-Portugal. Prèvia i partit (18,00h), En directe.

20.00 Camino a Berlín

20.30 Telediario 2 20.40 UEFA Euro 2024.

Bèlgica-Romania. Prèvia i partit (21.00h.). En directe.

23.00 Más estrellas que en el cielo.

Único testigo.

TV3

6.00 Noticies 3/24. 10.45 La travessa.

La forca. 12.15 Fórmula 1.

Aramco Gran Premi d'Espanya.

13.50 Zona zàping.

14.30 Telenotícies migdia.

Amb Ramon Pellicer i Cristina Riba. Esports: Artur Pequera i Dani Ramírez

15.35 Fórmula 1.

Aramco Gran Premi d'Espanya. Classificació. En directe

17.25 Tarda de cine.

Desxifrant l'eniama. 19.25 Hudson & Rex.

La persecució.

20.15 Atrapa'm si pots. 21.00 Telenotícies vespre.

Amb Ramon Pellicer i Cristina Riba. Esports: Artur Peguera i Dani Ramírez

22 05 Cine

Dr. Knock. 0.00 Cine

1.55 Notícies 3/24.

2.55 Copa Amèrica.

Mèxic-Jamaica. En directe.

LA 2

09.25 El escarabajo verde. **09.55** Agrosfera. **10.40** Para todos La 2. 11.10 Objetivo igualdad. 11.25 En lengua de signos. 11.55 Caminos de la música. 12.20 De tapas por España, 13.10 Tendido cero, 14.00 Espana. 13.10 lendido ceró. 14.00 Calidoscopi. 14.05 Punts de vista. 15.05 Noms propis. 15.35 Saber y ganar fin de semana. 16.20 Grans documentals. *La vida als rius africans*. 17.10 Grans documentals. *La vida sir vius africans*. 18.00 Grans documentals. *Wild Covid*,

pandemia salvaje. 18.50 ¡Cómo pandemia salvaje. 18.50 ¡Cómo nos reimos! Xpress. 19.05 Jardi-nes con historia. 19.35 Lugares sagrados. 20.25 LateXou best moments. 21.00 Dones a Mart. 22.00 El cinema de La 2. Tendre i poc fet. 23.30 La noche temática. 23.30 Vivir 100 años. Advanced Style. 01.45 Maldivas, paraíso ar-tificial. 02.45 Documenta2. Gran-des misterios de la ciencia. 03.30 Documenta2. Grandes misterios de la ciencia.

ANTENA 3

Tu cara me suena. 12.50 Cocina abierta con

13.50 La ruleta de la suerte.

Amb Jorge Fernández.

15.00 Antena 3 Noticias 1

15.45 Deportes.

Karlos Arquiñano.

15.55 El tiempo. 16.00 Multicine.

Una boda para morir.

17.50 Multicine.

Romance de verano.

19.20 Multicine.

Secretos de familia

elPeriódico

21.00 Antena 3 Noticias 2.

21.45 Deportes.

21.55 El tiempo.

22.10 La Voz Kids. 1.30 La Voz Kids: grandes

momentos.

SX3

09.00 Mascotes sapastres.
09.08 Manduka. Presenta Paula Alós. 09.20 Tilk Tak Factory.
09.54 Mascotes sapastres. 10.00
Ràndom. Presentan David Its Me,
Maria Bouabdellah. 10.40 Els pin-Maria Bouabdellan. 10.40 Els pin-güins de Madagascar. 11.25 Els germans Kratt. 12.09 Els Mini Nin-ges. 12.31 Artús i els vailets de la Taula Rodona. 13.08 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir. 13.51 El xai Shaun. 14.47 Els Dalton. 15.18 Projecte Beta.

CUATRO

¡Toma salami!

7.45 Volando vov. Las Hurdes

9.15 Padel Pro TV.

Volando voy. 9.30

Sierra de la Culebra.

10.55 Viajeros Cuatro.

12.00 Planes Cuatro. 12.05 Viaieros Cuatro.

- Guipúzcoa.

- Túnez 13.55 Noticias Cuatro

14.55 ElDesmarque Cuatro.

15.25 El tiempo.

15.40 Home cinema.

Ghost, Más allá del amor. 18.10 Home cinema.

Un amor sin fin

20.00 Noticias Cuatro

Amb Marta Revero i Roberto

20.55 ElDesmarque Cuatro.

21.10 El tiempo.

21.20 First Dates 22.50 El blockbuster.

Parker

Cine Cuatro.

El rehén.

2.50 The Game Show. 3.30 En el punto de mira.

CLAN

14.45 Aprendemos en Clan. La Caja. Presenta Àngel Pons. 15.25 Cine Clan. El origen de los guar-dianes. 16.51 La Patrulla Canidianes. 16.51 La Patrulla Cani-na. 17.13 Peppa Pig. 17.28 Hello Kitty, super style! 18.02 La casa de muñecas de Gabby. 18.25 Los Pitufos. 18.48 Tara Duncan. 19.00 Tara Duncan. 19.12 Tara Duncan. 19.23 Swap Riders: tunning the beast. 19.34 Los Casagrande. 20.17 Bob Esponja. 21.25 Cine Clan Richard la ciquieña

TELE 5

Enphorma.

7.10 :Toma salami!

7.40 Love Shopping TV.

815 Got Talent España.

Amb Santi Millán.

11.15 Más que coches

12.30 Libres 3 F1.

Aramco Gran Premi d'Espanya.

En directe. 13.30 Socialité.

15.00 Informativos Telecinco.

Amb José Ribagorda, Leticia

Iglesias i David Cantero.

15.30 Previo clasificación F1.

16.00 Clasificación F1.

Aramco Gran Premi d'Espanya.

Classificació. En directe. 17.00 ¡Fiesta!

21.00 Informativos Telecinos

21.35 El tiempo.

21.45 ElDesmarque

Telecinco. Amb Luis García

22.00 La vida sin filtros.

Amb Cristina Tárrega.

1.55 Casino Gran Madrid Online Show

2.25 ¡Toma salami! 2.55 El horóscopo de

Esperanza Gracia. BETEVÉ

07.30 La ciutat de les bèsties. 08.00 Catakrac. 10.00 Picalle-tres. 10.30 Selecció btv notícies 73. 10.45 L'Orsai. 11.45 Plaça Tís-73. 10.45 L'Orsai. 11.45 Plaça Tis-ner. 12.45 Horitzó Copa Amèrica. 14.00 BTV Notícies migdia. 14.30 Catakrac. 14.55 Docs. 15.35 Te-ritori Groupie. 16.00 Música mo-derna. 18.00 En joc. 20.00 BTV Notícies vespre. 21.00 Primera sessió. El último concierto. 22.40 Última sessió. Midsommar. 01.05 Cinefflies. Contra la naeda. Cinefílies. Contra la pared.

LA SEXTA

Zapeando.

8.50 Crea lectura.

9.05 Zapeando.

10.30 Equipo de investigación.

14.00 La Sexta noticias 1ª

15.10 La Sexta deportes.

15.25 La Sexta meteo. 15.30 Cine.

El señor de los anillos II: Las dos torres

20.00 La Sexta noticias 2ª

20.45 La Sexta meteo. 20.55 La Sexta deportes

21.15 Sábado clave.

21.45 La Sexta Xplica! 1.45 Encarcelados. República Dominicana.

33

15.30 Cine. Kiki, l'aprenent de bruixa. 17.00 La casa d'Anubis. 18.13 Bricociència. 18.35 Ràndom. Presentan David Its Me, Maria Bouabdellah. 19.15 Les Sisters, 19.50 Mascotes sapas-Sisters. 19.50 Mascotes sapas-tres. 20.24 Kung Fu Panda: Les potes del desti. 21.10 Els pingüins de Madagascar. 21.55 El gran dictat. Presenta Óscar Dalmau. 22.15 Trenquin tópics. Presenta Queco Novell. 22.15 Trenquin tó-pics. 00.29 Dipamits. El Periódico de Catalunya, St. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. El Periódico de Catalunya, St. es reserva tots els drets sobre els continguits d'EL PERIÓDICO, els suplements i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD.

Any XLVI. **Número 16.348.** ISSN 1578-746X. D.L.: B 36.860 - 1978

uras LECTI & "S.

Llimona & vinagre

Álvaro García Ortiz

FISCAL GENERAL

El canvi i la resistència

Tots els fets tenen les seves conseqüències. Que vulguem oblidar les negatives no evita que arrosseguem el pagament durant la resta de la nostra vida per aquelles decisions que prenem en uns segons. D'aquí ve la persistent tossuderia de la realitat que voldríem esquivar, la freqüent presència mental del que ens agradaria oblidar, el constant penediment, íntim, dissimulat, intransferible, del que ja no podem canviar.

Els resultats electorals del 12 de maig van concloure que el procés havia mort. La pèrdua de la majoria social i parlamentària així ho indiquen. Una altra cosa és l'independentisme, que continua sustentant-se sobre una base popular sòlida que, venint de lluny, es va engrandir en el segon decenni d'aquest segle. No obstant, i tot i que els partits que el van empènyer escenifiquin resistència en públic, és evident que el moviment viu hores baixes. De raons n'hi ha moltes, però en destaca la desunió dels que s'entenen erròniament com a iguals per compartir un ideal. Ni ho són, ni ho volen, ni poden ser-ho, perquè les ideologies existeixen i aquestes marquen distàncies

Per un altre grapat de vots

En l'altre costat, s'instal·len els que diuen defensar una pretesa essència de la nació espanyola. Tant políticament com jurídicament. I interpreten qualsevol negociació com unes concessions inacceptables. Com si abans mai hagués passat. Com si no s'hagués millorat substancialment el finançament català, transferit competències que es creien intocables, suprimit figures orgàniques històriques, anul·lat obligacions socials de defensa de l'Estat i aixecat la llengua secular al podi del que és admirable. Tot per un altre grapat de vots que van facilitar una investidura que el senyor Aznar recorda, per haver fet també ell de la seva necessitat virtut.

Moguts per semblant orgull, els quatre fiscals del Tribunal Suprem que van participar en el judici al procés han demanat ser substituïts. Després de plantar-li cara al superior jeràrquic, van impulsar una rebel·lió que no han guanyat. Com a conseqüència, la malversació també serà

El fiscal general de l'Estat, Álvaro García Ortiz, dimecres a Madrid.

Les regles del joc

És humanament comprensible que els que han vist qüestionats tots els seus argumentaris i substituïts delictes esgrimits hagin dit prou, al veure anul·lats penalment fins i tot els fets. Però no es tracta de l'honor personal sinó d'acatar la voluntat democràtica del legislatiu, que determina les regles del joc.

Álvaro García Ortíz (Lumbrales, Salamanca, 16 de desembre de 1967) ha guanyat la batalla. S'ha de veure si la guerra. L'oposició en demana la dimissió o el cessament. El Govern central el sustenta perquè ja se sap qui nomena per al càrrec. Díaz Ayuso li planta cara en defensa del seu nòvio, per revelació de secrets. Una associació minoritària de col·legues va portar el seu nomenament al mateix Suprem, pendent de sentència. Els fronts oberts continuen sent molts.

Especialitzat en medi ambient, és probable que García Ortiz tingui la sensació d'enfrontar-se a un nucli de negacionistes del canvi. ¿Jurídic o polític?

Amb el suport de:

Get had has the Catal